

KODĖL EUROPA
NEGIRDI LIETUVOS 14 p.

NEPAGRĮSTAS OPTIMIZMAS
LIETUVIAMS GALI BŪTI ŽALINGAS 18 p.

NETRADICINIAI VĖŽIO
GYDYMO BŪDAI 46 p.

www.veidas.lt

4,99 Lt

2011 rugpjūčio 8 d.

veidas

Nr. 32

I vieta

Vilniaus licėjus

II vieta

KTU gimnazija

III vieta

Vilniaus jėzuitų gimnazija

IV vieta

Vilniaus Žirmūnų gimnazija

V vieta

Panėvėžio J.B. gimnazija

GIMNAZIJŲ REITINGAS 2011

"Veidas" aštuntą kartą skelbia abitūros egzaminų ir priėmimo
Į aukštąsias mokyklas rezultatus

2011 metų prenumerata

A collage of several issues of the magazine "veidas". One cover features a red devil-like figure holding a flag labeled "EUROPEUS". Another cover shows a hand holding a small hourglass with a globe inside, with the text "Mūsų teliko 2,9 milijono". A third cover has the headline "Mūšis para". In the background, a black and white photograph of a man wearing glasses and a suit, resting his chin on his hand, is looking thoughtfully at the magazine covers.

Nauja kaina!

1 mėn.	► 21,00 Lt 19,00 Lt*
3 mėn.	► 63,00 Lt 57,00 Lt*
6 mėn.	► 126,00 Lt 114,00 Lt*
12 mėn.	► 252,00 Lt 229,00 Lt*

* fiziniams asmenims

Prenumeratos kainos internete
www.veidas.lt
<http://prenumerata.veidas.lt>

LIETUVA

EKSPRESAS SAVAITĖ	6–9
SENTENCIOS	11
SAVAITĖS INTERVIU: "Nenukirtus papildomai sumontuotų radiatorių, renovacija neduos laukiamo efekto", – tvirtina Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos pirmininkė Diana Korsakaitė	12
POLITIKA: kiek Lietuva gali būti girdima Europoje	14
PINIGAI: viešasis interesas prieš viešajį interesą?	16

VERSLAS

TENDENCIJA: nepagrįstas optimizmas lietuviams gali būti žalingas	18
PINIGAI: emigrantai pašiurpę nuo kainų Lietuvoje	20

PASAULIS

ENERGETIKA: atominės energetikos saulėlydis Europoje	22
FINANSAI: JAV laikinai išgelbėta. Kas toliau?	24

VISUOMENĖ

VIRŠELIO TEMA: gimnazijų reitingas 2011	28
ŠVIETIMAS: keturkart šimtukininkai laiką leido ne vien prie knygų	38
SVEIKATA: vėžiui gydyti – alternatyvios medicinos pagalba	46
PATIRTIS: intelektualų siūlomos pagalbos valdžios atstovai nepriima	48
GYVENIMO BŪDAS: pagalbininkų turime daugiau, o laiko – mažiau. Kodėl?	50
IT: tinklaraščiai revoliucijos nesukėlė, tačiau žiniasklaidą praturtino	52

KULTŪRA

PROFILIS: pokalbis su menininku Sauliumi Paukščiu laivelyje "Zappa Frank"	54
FESTIVALIS: Stingo sūnus nekantrauja pamatyti Lietuvos krantą	56
MUZIKA: netekę savojo, pasibeldė į svetimą kiemą	57
VASAROS SKAITINIAI: ištrauka iš ką tik Lietuvos knygynuose pasirodžiusios Franzo Kafka dienoraščių knygos	58

LAISVALAIKIS

KELIONĖS: per Europą – savadarbiu laiveliu	60
--	----

KOMENTARAI

REDAKTORIAUS LAIŠKAS	4
ABAČIULIS: kadrų parinkimas – amžina A.Kubiliaus bėda	10
A.ŠINDEIKIS svarsto, ar JAV skolos krizė yra politikavimas, ar naujoji pasaulyo tvarka	26
R.MILAŠIŪNAS: netolerancijos pasaulyis	62

Gimnazijų reitingas 2011

Savaitraštis "Veidas" aštuntą kartą pristato visų Lietuvos gimnazijų ir vidurinių mokyklų reitingą.

28 p.

Tendencijos

Lietuvoje nepagrįstai ima įsigalėti optimistinės nuotaikos dėl ekonominės ateities – tiek žmonių, tiek valstybės vadovų galvose.

18 p.

Vėžiui gydyti – alternatyvios medicinos pagalba

Mirtinai pavojingos ligos diagnozės išgirdęs žmogus sau gali labai padėti alternatyvios medicinos priemonėmis, kurių naudą jau pripažista ir tradicinės medicinos gydytojai onkologai.

46 p.

Savadarbiu laiveliu 2500 kilometrų upėmis ir kanalais nuo Lietuvos iki Belgijos. Tokiai du mėnesius trukusiai avantiūrai praėjusią vasarą ryžosi Aurimas Lažinskas ir Julius Markevičius.

Kelionės

60 p.

Gintaras Sarafinas

Pagarbos tarp žmonių – vis mažiau

Sunku suprasti kodėl, bet Lietuvoje vis daugiau susi- priešinimo, nemeilės, netgi neapykantos. Nors priežascių tam, regis, ir nėra, bet pagarbos tarp žmonių vis mažiau, o piktavališkumo ir paniekos — kaskart daugiau. Daugėja žmonių, kurie vieni į kitus žiūri kaip vilkai, ir kuriems nieko nebéra švento.

Dar prieš 20 metų nieko panašaus tikrai nebuvvo. Taip, susvetimėjimo — pasitaikė, bet tokio nihilizmo — tikrai ne. Labiausiai neramina tai, kad pastaruoju metu viešojoje erdvėje, ir ypač internete, visaip kaltinami ir koneveikiami ne šiaip pavieniai asmenys (kartais to ir nusipelnytys), o ištisos profesinės grupės, socialiniai sluoksniai. Jei jau politikai — tai visi vagys, jei medikai — tai būtinai kyšininkai, jei verslininkai — tai neabejotinai išnaudotojai, jei valdininkai, tai tikrai siurbėlės, jei žurnalistai — tai „tūpiai“ arba net žurnalisto vardo nebenusipelnytys — tiesiog „žurnaliūgai“, jei prokurorai, — tai pedofilai, jei policininkai — tai korumpai arba šiaip veltedžiai, jei prekybininkai — tai plėšikai, jei energetikai — tai gobšiai, jei kunigai — tai sutanoti verteivos ir pan. Tokios „klišės“ Lietuvoje išivyravo per keletą metų. Ir nebandyk aiškinti, kad yra kitaip, kad visose šiose profesinėse grupėse yra daugybė padorių, išmintingų, profesionalių žmonių, ir kad jie sudaro didžiumą, ar bent jau ne mažumą.

Liūdniausia, kad ilgainiu mažėja pagarbos įvairių profesijų žmonėms, — nesvarbu, ar tai būtų medikas, ar vaistininkas, ar kunigas, ar verslininkas. Tai nėra sveikos visuomenės bruožas. Dėl to taip daug žmonių Lietuvoje jaučiasi nejaukiai, nevertinami, tvirtina, kad Lietuvoje tyvoro pesimizmas. Tarkime, medikas dirba Lietuvoje, ir čia jis neigiamų emocijų patiria žymiai daugiau nei teigiamų. Ir tas pats medikas lygiai taip pat dirba

Norvegijoje, ir ten jis gerbiamas, vertinamas, ten jis ima didžiuotis savimi, savo darbais, ten jis ima džiaugtis, ten jam norisi ir kitus pagirti. O kiek žmonių, jaučiančių savo vertę ir giriandžių kitus, regime Lietuvoje? Nyktamai mažai. Nesvarbu, kad Marijonas Mikutavičius dainuoja: „Pagirkime vieni kitus, juk taip daryti štaip lengva.“ Lietuvoje štai daryti labai sunku. Sunku pas mus ir didžiuotis savo tauta, ir mylėti savo kraštą. Daug lengviau internete parašyti, kad visi yra „durniai“.

Kažkaip išsiklaipė mūsų šalyje vertybės, išbyréjo orientyras ir atspirties taškai. Daugėja žmonių, kurie nesuprantą, kas yra normalu, o kas ne, ko reikia siekti, kaip reikia mylėti, kaip dirbti. Tokie žmonės galėtų bent retkarčiais patylėti ir pasiklausyti autoritetingų žmonių išminties. Ir vietoj nuolatinio neigimo ar piktžodžiavimo paméginti nors retkarčiais kitam parodyti meilę, pagarbą, nors kiek daugiau žmogiškumo. ●

Kažkaip išsiklaipė mūsų šalyje vertybės, išbyréjo orientyras ir atspirties taškai.

Savaitės nuotrauka

JAV prezidentui B.Obamai paskelbus apie planus dar daugiau skolintis, akcijų rinkos sureagavo neigiamai: pirmiausiai smuko JAV akcijų indeksai, įkandin pasekė ir ES bejégiškumo sprendžiant skolų problemas išvarginta Europos akcijų rinka. Tai gali būti naujos recessijos pradžia

Leidžia UAB "Veido" periodikos leidykla,
leidėjas Algimantas Šindeikis,
direktorius Andrius Valacka
ISSN 1392-5156
Steigimo liudijimas Nr. 1451
Leidžiamas nuo 1992 m.
Redakcijos adresas:
A.Goštauto g. 8, (I a.), LT-01108
Vilnius
Telefonas: 262 6813
Faksas: 262 2407
El. paštas: mail@veidas.lt

Savaitinis iliustruotas žurnalas

2011 m. rugpjūčio 8 d.
Nr. 32 (978)

Vyriausasis redaktorius
Gintaras Sarafinas

Vyr. redaktoriaus pavaduotoja
Laura Gvozdaitė, tel. 264 9433

Savaitės redaktorė
Giedre Bolzanė, tel. 264 9418

Atsakingojo sekretorė
Sonata Bajoraitytė, tel. 264 9415

Skryriai

Vidaus politika — J.Kučinskaitė, A.Lėka,
A.Bačiulis, tel. 264 9432
Verslas — J.Laurinėnaitė,
tel. 264 9418
Visuomenė — V.Stoškuviénė,
K.Vyšniauskas, tel. 264 9423
Kultūra — R.Baltrušaitė, tel. 264 9418
Užsienis — R.Janužytė, tel. 264 9423
Fotoredaktorė — L.Gušauskienė

Bendradarbiai

Z.Balčytis, S.Besagirskas, O.Bložienė,
B.Burgis, I.Genytė, V.Gaidys, V.Kukulias,
V.Landsbergis, N.Mačiulės, A.Maldeikienė,
R.Milašiūnas, A.Narkevič, E.Pukšta,
D.Puslys, D.Pūras, T.Ramanauskas,
J.Rojaka, J.Rudokas, K.Sprindžiūnaitė,
V.Tauraitė, R.Vainienė, V.Vlandsbergis

Kalbos redaktorė
V.Kundrotienė, B.Valickienė,
tel. 264 9425

Vyr. dizainerė
L.B.Paukštė

Reklama

R.Lukšienė, A.Papieviénė, tel. 264 9422

Platinimas ir prenumerata
G.Strazdienė, tel. 264 9424

Administratorė
M.Aleksandravičienė, tel. 262 6813

Spausdino UAB "Spaudos kontūrai",
Vakarinė g. 1, Vilnius

Tiražas
audituojamas

Visos teisės saugomos © 2011 UAB
"Veido" periodikos leidykla. Žurnale
"Veidas" paskelbtą informaciją galima
platinti ar naudoti kitose žiniasklaidos
priemonėse tiki gavus raštinį UAB
"Veido" periodikos leidykla sutikimą.

Rankraščiai negražinami ir nerecenzuojami

Prenumerata 2011 m.

"Veido" prenumerata internetu:

"Respublikos" platinimo tarybose; pri-
vačiose platinimo tarybose ir redakcijo-
je – kiekvieną darbo dieną;

Lietuvos paštuose – iki mėnesio 20 d.

Lietuvos prenumeratoriams:

1 mėn. – 21 Lt, 3 mėn. – 63 Lt,

6 mėn. – 126 Lt, 12 mėn. – 252 Lt.

ES valstybių prenumeratoriams (su pri-
statymu) apmokėjimas čekiais arba
grynaisiais redakcijoje

1 mėn. – 55 Lt, 3 mėn. – 165 Lt,

6 mėn. – 330 Lt, 12 mėn. – 660 Lt.

Kitų valstybių prenumeratoriams

1 mėn. – 85 Lt, 3 mėn. – 255 Lt,

6 mėn. – 510 Lt, 12 mėn. – 1020 Lt.

Už laiškų, reklaminų bei "PR" raidėmis
pažymėtų straipsnių turinį
redakcija neatksako

www.veidas.lt
Žvelk giliau

VAIRUOK SAUGIAI

RÉMÉJAI
inter cars C
automobilių dalys

bajtel

SONAX®

BOSCH
Technologija gyvenimui

FUJIFILM

alko testeris.lt

APRILIA Sportcity One 504t

Puiki motorinė transporto priemonė, galinti ne vien išgelbėti didmiesčio grūstyje. Tai viena ekonomiškiausiai priemonių, kuria važiuojant visiškai nerelkia jokių fizinių pastangų – 100 km kelio motoroleriui pakanka vos kelių litrų degalų. Sportcity išsišikiria savo unikaliumi stiliumi ir praktiškumu.

**Auto
Bild**
Lietuva

Žurnalo "Auto Bild Lietuva" konkursas

SAUGIAUSIAS LIETUVOS VAIRUOTOJAS

Pagrindinis prizas – MOTOROLERIS

Amžius**16 proc.**

Tokią dalį visų Lietuvos gyventojų sudaro senjorai, kuriems šiuo metu 65 metai ir daugiau.

20,4 proc.

Tokį nuošimtį žmonių vyresni nei 65 metų senojorai sudaro Vokietijoje. Tai daugiausiai Europoje.

6,8 proc.

Tik tiek gyventojų sudaro senjorai, kuriems šiuo metu 65 metai ir daugiau Turkijoje.

15,1 proc.

Tokį nuošimtį visų Lietuvos gyventojų sudaro vaikai iki 14 metų amžiaus.

20,9 proc.

Tokią dalį visų gyventojų vaikai sudaro Airijoje. Tai daugiausiai ES.

13,4 proc.

Tokį nuošimtį visų gyventojų sudaro vaikai Bulgarijoje. Tai mažiausiai Europoje.

15,7 proc.

Tokią dalį visų Lietuvos gyventojų sudaro jaunuoliai nuo 15 iki 24 metų amžiaus. Tai daugiausiai ES.

10,2 proc.

Tokį nuošimtį visų gyventojų jaunuoliai sudaro Italijoje. Tai mažiausiai Europoje.

36,1 proc.

Tiek visų gyventojų Lietuvoje sudaro 25–49 m. amžiaus žmonės.

40,6 proc.

Tokią dalį visų Ispanijos gyventojų sudaro 25–49 m. amžiaus žmonės. Tai daugiausiai ES.

32,5 proc.

Tokį nuošimtį visų gyventojų 25–49 m. amžiaus žmonės sudaro Suomijoje.

TENDENCIOS

Verslai masiškai nebeparduodami

Šiuo metu vis dar apstū skelbimų apie parduodamus ar išmainomus verslus, kurių kainos svyruoja nuo kelių šimtų iki kelių šimtų tūkstančių litų. Vis dėlto, verslo konsultantai pastebi, kad lyginant su 2009 m., parduodamų verslų Lietuvoje sumažėjo. "Verslų pardavimo vajus buvo prieš dvejus trejus metus, tada pasiūla buvo didžiulė, tačiau sandorių

praktiškai neįvykdavo. Dabar yra atsiradę realesnių pasiūlymų, nes verslus pradėjo parduoti tie, kurie išgyveno krizę, bet per ją "pavarago", nebeturi pinigų plėtrai", – situaciją komentuoja verslo konsultantas, bendrovės "Intelligent Capital" direktorius Linas Kliukas. Daugiausia verslo

pasiūlymų sukaupusio portalo "Business-Baltic.com" vadovas Paulius Kazokaitis pastebi pagyvėjusių internetinių verslų rinką: "Jų siūloma ypač daug, tačiau dažnai tai yra tik rinkos tyrimas – norima pažiūrėti, ar yra pirkėjų, išsiaiškinti realią internetinio verslo kainą. Tuo tarpu rimtų parduodamų verslų, su finansiniais draudais, ilgalaikiu turtu nėra daug." ●

Lietuvoje parduodami verslai**Verslas**

	Orientacinė kaina
Automobilių plovyklos servisas Vilniuje	50 000 Lt
Tarptautinių krovinių gabemimo licencija turinti įmonė Šiauliuose	5 000 Lt
Baras Vilniaus senamiestyje	125 000 Lt
Internetinė laikrodžių parduotuvė Klaipėdoje	300 Lt

Šaltinis: business-baltic.com

PREKYS

Televizoriai – populiariausia buitinė prekė

Per metus televizorių pardavimas Lietuvoje išsaugo 66,3 proc. Technologijų rinkos tyrimų bendrovės "GfK Retail and Technology" mažmeninės prekybos tyrimo duomenimis, tai yra labiausiai per metus išpopuliariėjusi buitinės technikos prekė.

Panašų televizorių paklausos augimą, siekiantį 50–60 proc., įvardijo ir mažmeninės prekybos tinklų bei buitinės technikos parduotuvui atstovai. Jų teigimu, didėjančių televizorių populiarumą lemia ir atsigaujanti rinka, ir artėjantis

krepšinio čempionatas, ir tai, jog 2012-aisiais pereisime prie skaitmeninės televizijos.

"Kad televizoriai perka mi ruošiantis skaitmeninei televizijai, matyt iš to, jog išgyjami tik tie prietaisai, kuriuose integruotas SKTV imtuvai", – teigia "GfK Retail and Technology" atstovės Lietuvoje vadovas Eduardas Grybovas.

Tuo tarpu televizorių kainos beveik nesikeičia. Pavyzdžiu, naujo 47 cm jstrijainės televizo-

riau su skystu kristalų ekranu kaina Lietuvos prekybos vietose prasidėda nuo 480 Lt (tiek kai nuoja naujas "Tauras") ir siekia iki 3–4 tūkst. Lt. Taigi, kainų diapazonas yra panašus kaip ir praėjusiais metais. ●

PINIGAI

Lietuviai vis daugiau lošia loterijose**Loterijų apyvarta Lietuvoje**

Metai	Bilietai apyvarta (mlrd. Lt)
2006	0,85
2007	0,91
2008	1,09
2009	1,11
2010	1,07
2011	1,19*

* – prognozuojami duomenys, jei kartosis pirmojo pusmečio statistika
Šaltinis: Valstybinė lošimų priežiuros komisija

loterija "Vikingų loto". Gegužė pastarojoje užfiksuota didžiausia laimėjimo suma Lietuvos loterijų istorijoje: 5,5 mln. Lt.

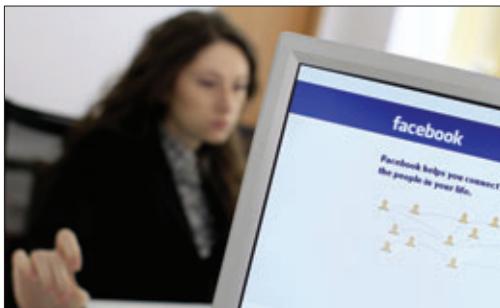
Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos loterijų rinkoje šiuo metu yra tik du žaidėjai, tarp kurių net 98 proc. bilietai apyvartos praėjusį pusmetį sukūrė "Olifėja". "Žalgirio loto" prezidento Šarūnas Dusevičius tikisi, kad jo bendrovė rinkos dalį atsikovos statydama loterijos terminalus ir pamažu atsisakydama popierinių bilietai. "Iki Naujuujų metų sieksime užimti per 7 proc. loterijų rinkos", – teigė "Žalgirio loto" prezidentas. ●

Trečdalis lietuvių interne te viešina savo adresą, penktadalis – telefono numerį

Lietuvių gyvenimas tapo viešas: naujau sia "Eurobarometro" apklausa parodė, kad gyventojai socialiniuose tinkluose drąsiai skelbia savo asmens duomenis ir kitą informaciją.

Kaip praneša "Eurobarometras", interneto socialiniai tinklai šiuo metu naudojasi 56 proc. lietuvių – tai šiek tiek daugiau nei ES vidurkis. Socialiniai tinklei populiariausiai tarp Rytų europiečių: daugiausia jų vartotojų yra Vengrijoje, Latvijoje, Lenkijoje ir Baltijos šalyse, o mažiausiai socialiniai tinklais domisi vokiečiai – jais naudojasi tik 37 proc. šalies gyventojų.

Paaškėjo, kad lietuvių, kaip ir kiti europiečiai, socialiniuose tinkluose atskleidžia vis daugiau savo asmeninės informacijos. Pavyzdžiu, net pusė socialinių tinklelų vartotojų Lietuvoje deda interne savo nuotraukas, apie trečdalis skelbia savo namų adresą, beveik

Kokią savo informaciją socialiniuose tinkluose skelbia lietuvių, proc.

Vardą	78
Savo nuotraukas	55
Tautybę	40
Pomėgius, laisvalaikio planus ir pan.	36
Namų adresą	32
Informaciją apie draugus	32
Interneto svetaines, kuriose lankosi	25
Savo požiūrį ir nuomonę	21
Mobiliojo telefono numerį	18
Darbo istoriją	11
Asmens tapatybés kortelės/paso numerį	6
Duomenis apie sveikatą	5
Finansinę informaciją (algą, paskolas ir pan.)	4
Pirštų antspaudus	2

Šaltinis: "Eurobarometras"

asmens tapatybés kortelės ar paso numeris, interne yra ryžesi paskelbtį kol kas tik 6 proc. lietuvių. Kitose Europos šalyse proceso numeris socialiniuose tinkluose viešinamas daug dažniau: pavyzdžiu, tai drąsiai skelbia net 43 proc. švedų ir 37 proc. mūsų kaimynų estų.

Beje, didžiuma socialinių tinklelų vartotojų gerai supranta, kad skelbtį savo asmens duomenis viešai nėra saugu. 50 proc. lietuvių kaip didžiausią pavoju įvardijo tikimybę, kad paskelbtą asmeninę informaciją bus panaudota netinkamai ir be jų žinios, o 45 proc. aplaustujų įžvelgė rizikąapti sukių aukomis.

Be to, penktadalis lietuvių mano, kad kai kurie socialiniuose tinkluose skelbiami duomenys gali pakenkti jų reputacijai. ●

RENGINIAI

"Nabukas" iš Sicilijos

A tradicijų 22 val. 30 min. sostinės "Ozo" prekybos ir pramogų centre įsikūrės "Multikino" kino centras pradeda operų ir šoko spektaklių transliacijų sezoną, kurį atidarys G.Verdi opera "Nabukas". Ją žadama transliuoti tiesiogiai iš didingų uolų apsupto antikinio graikų teatro Sicilijoje – spektaklis jtrauktas į prestižinio Taorminos meno festivalio programą. "Laikas" vėlyvas, nes festivalio organizatoriai lauks sutemų Sicilijoje. Kitų numatyta sezono spektaklių transliacijos iš Milano "La Scala", Madrido "Real", "Opera de Paris" ir kitų garsiausių pasaulių teatrų prasidės 19–20 val.", – žada "Multikino Lietuva" rinkodaros vadovas Raimundas Bilinskas. ●

Visagino skrybėlės

Savaitgalį Visagine vyks aštuonios šalių tarptautinis kantri muzikos festivalis "Visagino country". Svarbiausiomis jo žvaigždėmis šiemet žada tapti amerikiečių atlikėjai Billy Yates ir Billy Ryan. Taip pat koncertuos grupės "Tennessee stud" (Prancūzija), "Highway 40" (Švedija), "Joanne & Haley Myrol" (Kanada), "Square dance" (Italija), "Savannah" (Olandija), Jean P.Foegel (Vokietija). Festivalyje bus spalvingi linijinio šoko kolektyvų pasirodymai, jaunujių atlikėjų koncertas "Kantri villys", improvizacijų naktys, motorizuotas paradas. ●

INFORMACINĖS TECHNOLOGIJOS

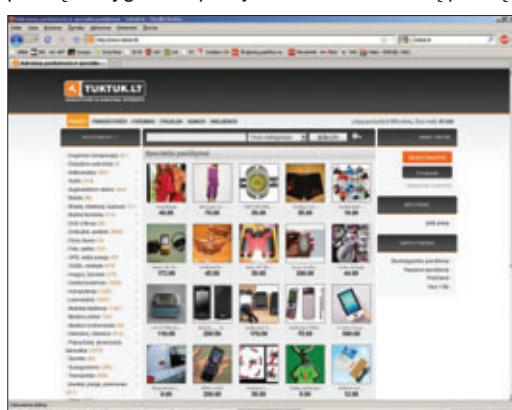
Interneto aukcionai Lietuvoje rado mažai gerbėjų

Šiuo metu Lietuvoje veikia apie 10 interneto aukcionų, tačiau kol kas jų apyvarta vis dar išlieka menka. Daugiau nei 90 proc. interneto aukcionų rinkos užimančiamame "Tuktuk.lt" šiuo metu per mėnesį parduoda nuo 3 tūkst. iki 5 tūkst. prekių. Palyginti su praėjusiais

metais, parduotų prekių skaičius išaugo 20 proc., tačiau 2008-aisiais iškurtas aukcionas jo kūrėjams, bendrovei "Diginet LT", taip pat valdančiai skelbimų portalus "Skelbiu.lt", "Aruodas.lt" ir kitus, pelno vis dar neneša.

Didžiausią prekių pasirinkimą ir mažiausias kainas siūlantis tarptautinis internetinis aukcionas "eBay" Lietuvoje populiarus tik tarp mažos auditorijos. Lietuvos elektroninės prekybos asociacijos

prezidento Dainiaus Liulio manymu, "eBay" naudojasi iki 5 proc. visų internetu perkančių Lietuvos gyventojų ir šis skaičius nebeauga. "Tuktuk.lt" projekto vadovė Vaida Lukošiūnaitė taip pat patvirtino, kad jie "eBay" nelaiko konkurentų ir koncentruojasi į vietos rinką. Elektroninė prekyba labiau klesti internetinėse parduotuvėse. Tarp jų pirmaujanti "Pigu.lt" per mėnesį parduoda apie 17 tūkst. prekių. Dar daugiau prekių parduodama per jvairius skelbimų portalus. Statistikos departamento duomenimis, praėjusiais metais internetu iš viso pirkto 10,8 proc. Lietuvos gyventojų. "Pigu.lt" atstovų skaičiavimais, šiuo metu perkančiųjų internetu dalis išaugusi iki 18 proc. ●

APKLAUSA

Žmonės nepastebi kovos su korupcija

Nors preidentė Dalia Grybauskaitė tikina, kad pagrindinis jos prioritetas – pažaboti korupciją, nors konservatoriai skelbia, kad ir šios Vyriausybės pagrindinis uždavinys – kova su korupcija ir ši esą neblogai sekasi, vis dėlto dauguma Lietuvos gyventojų taip nemanuo. Iš "Veido" užsakymu tyrimų kompanijos "Prime consulting" atliktos naujausios apklausos paaiškėjo, kad vos 0,2 apklaustujų mano, kad korupcija šalyje per pastaruosius dvejus metus sumažėjo, dar 29 proc. teigia, jog ji sumažėjusi labai nedaug, tačiau daugiau nei 70 proc. respondentų ištikinę, kad korupcija arba nesumažėjo, arba net didėja. Pasak "Prime consulting" direktoriaus Sauliaus Olencevičiaus, ne mažai apklaustujų pabrėžė, kad korupcija keičia savo pobūdį ir pamažu tampa "legali", t.y. sukuriamas atitinkamos sistemos ir įmonės tarpininkės. Didžioji dalis respondentų mano, kad korupcijos šiuo metu daug ne kurioje nors vienoje srityje, o daugelyje sričių. Iš konkrečių sričių dažniau buvo išskiriamos sveikatos apsauga, teisėtvarka ir žemėtvarka.

Kaip manote, ar korupcija per pastaruosius dvejus metus sumažėjo? (proc.)

Korupcija tik didėja	46,6
Jei ir sumažėjo, tai labai nedaug ir tik kai kuriose srityse	29
Ne	16,8
Viskas liko taip pat	6,8
Nežinau/neturui nuomonės	0,6
Taip	0,2

Jūsų vertinimu, kuriose srityse korupcijos šiuo metu daugiausia? (proc.)

Visur	44,2
Sveikatos apsaugoje	19,4
Teisėtvarkos srityje (teismai, prokuratūros, policija)	14,2
Zemėtvarkoje	8,4
Aplinkosaugoje	5
Statybų ir leidimų srityje	3,8
Savivaldoje	2,2
Socialinės apsaugos srityje	1
Energetikos sektoriuje	0,6
Švietimo srityje	0,6
Nežinau/neturui nuomonės	0,4
Transporto ir susisiekimo sistemoje	0,2
Visur korupcijos nedaug	0

Šaltinis: "Veido" užsakymu rinkos tyrimų ir konsultacijų bendrovės "Prime consulting" 2011 m. rugpjūčio 1–3 d. atlikti Lietuvos didžiausių miestų 500 gyventojų apklausa.

Cituojant apklausą, nuoroda į "Veidą" būtina.

PINIGAI

Greitųjų kreditų įmonės nesilaiko įstatymu

Nuo balandžio 1 d. įsigaliojo seniai lauktas Vartojimo kredito įstatymas, turėjęs sudrausminti greituosius kreditus teikiančias bendroves. Tačiau, pasirodo, jis gali jo ne vienos įmonėms. Išnagrinėjus 35 iš Valstybinės vartotojų teisių tarnybos (VVTAT) sąrašą įtrauktų vartojimo kreditus teikiančią įmonių tinklalapius, paaiškėjo, kad dvi iš jų iki šiol taiko per didelius kredito pratęsimo mokesčius, dvi skolina brangiau nei už 250 proc. metinių palūkanų, trys greitųjų kreditų įmonės ima didesnius nei leidžiama mokesčius už netesybas. Dar trys vartojimo kreditus teikiančios bendrovės nesilaiko įstatyme nustatytos prievolės aiškiai ir paprastai pateikiti klientams vartojimo kredito sutartį.

Tuo tarpu VVTAT pastebėjo tik kelis iš šių pažendimų. VVTAT Ekonominių interesų departamentu vadovas Marius Mačiulskis teigia, jog gavus vieno vartotojo skundą įsitikinus, jog viena kreditų bendrovė kreditus teikia už per dideles

palūkanas, šiuo metu laukiama jos pasiaiškinimo. Be to, VVTAT iniciatyva pradėti 5 tyrimai dėl netesybų.

Tačiau lieka neaišku, kaip šios įstatymo neatitinkančios įmonės apskritai pateko į VVTAT sąrašą, kuriame jos turėjo užsiregistravoti iki liepos 1-osios, ir padaryti tai galėjo tik įvykdžiavios įstatyme išvardintus reikalavimus. VVTAT aiškina, jog registravimosi metu įstatymą šios įmonės iš tiesų atitiko, o pažeidimai esą galėjė atsirasti vėliau.

Tačiau įstatymo besilaikančių vartojimo kreditus teikiančių įmonių atstovai tokius paaiškinimus vadina VVTAT neveiklumo įrodymu. "Tikėtina, kad tai sudarė palankesnes sąlygas rinkoje veikti įstatymą savaip interpretuojančiomis įmonėmis. Bet svarbiausia, kad pro pirštus žiūrima jai, kad galbūt pažendžiamos vartotojų teisės", – konkurentų piktnaudžiavimui ir VVTAT abejingumu piktinasi Lietuvos smulkiųjų vartojimo kreditų asociacijos valdybos pirmininkas Liutauras Valickas. •

TRYS KLAUSIMAI**Povilui Gyliui, Lietuvos ekonomistų asociacijos prezidentui**

"Veidas": Grįžote iš Tarptautinės ekonomistų asociacijos XVI kongreso Pekine. Kokį prognozių ir naujienų ten išgirdote?

P.G.: Nemažai dalyvių, tarp jų ir Tarptautinės ekonomistų asociacijos prezidentu išrinktasis Nobelio premijos laureatas JAV ekonomistas Josephas Stiglitzas, kritiškai vertina esamą globalinę situaciją. Jie mano, kad pasauly ištikusi labai rimta krizė nesibaigs įvykiais Graikijoje ar JAV skolinimosi ribų klausimo sprendimu. Ekonominės galios centras slenkasi į Rytus – Kiniją, Indiją, ir, jei Vakarai nepakeis savo ekonominės mąstysenos, jie tą galią praras anksčiau nei per galvojė ekonominę filosofiją, kuria vadovavosi ligi šiol, pavyzdžiu, vadina magi Vašingtono konsensuso principą. Kongrese išsakyta ir kritikos kolektyviniams europiniams ekonominiam sprendimams versti Graikiją privatizuoti viešajį sektoriją, drastiškai karptyti išlaidas. Iš tiesų dalinėmis nenuosekliomis priemonėmis problemų

neišsprėsime.

"Veidas": Ar nejsivaizdujamo masto Kinijos ekonomikos šuolis jums atrodo tvarus ar tik burbulas? Kas jį lėmė?

P.G.: Kinijos skirtumas nuo kitų pokomunistinių šalių, tarp jų ir Lietuvos, kad kinai visą laiką turėjo strategiją ir jos laikėsi, nuolat peržiūrėdami ir koreguodami. Jie nesiblašydamai vadovavosi "žingsnis po žingsnį" filosofija, turėjo aiškią politinę valią kurti rinkos ekonominę. Todėl ketvirtij amžiaus Kinijos BVP kasmet auga po 8–10 proc. O mūsų regionas nuolat blaškosi, ne žingsnis po žingsnį, o akimirksniu nutarėme sukurti rinkos ekonominę, o dabar matome, kas iš to išeina. Šalys, kurios remiasi "akso-miniu" keliu, kaip Čekija ar Slovénija, pasiekė geresnių rezultatų nei tos, kurios elgiasi revoliuciškai. Apdairi ir nuosekliai politika, konsultacijos su ne tik kinu, bet ir amerikiečių, vengrų akademinius sluoksniais, ko, beje, Lietuvoje nėra, davė rezultatus. Tiesa, ki-

nai pripažsta, kad turi socialinių problemų, neturi ištéklių toliau taip sparčiai augti.

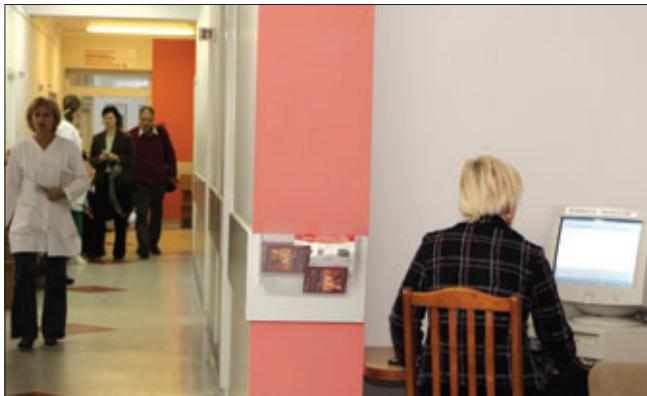
"Veidas": Kaip forume vertinti JAV skolų situacijos keliams pavojai pasaulio ekonominėi?

P.G.: Situacija prasta ir ypač respublikonai elgési ir tebesielgia neįsmintingai – žaidžia partinį lošimą, kuris pakenkis JAV. O jei pakenkis JAV, pakenkis ir pasaulinei ekonominai, nes JAV tebéra galingiausia pasaulio ekonominė jėga, o gyvename globaliame pasaulyje. •

Sūpuoklės

KONTROLĖ

Milijonai – vėjais. Bet kaltų nėra

Valstybės kontrolė (VK) nustatė, kad Sveikatos apsaugos ministerijos užsakymu kuriama elektroninė sveikatos informacinė sistema (NESS) iki šiol neveikia planuota apimtimi, o iš jos kūruiui skirtų 34 mln. Lt per 15 mln. Lt panaudota nerezultatyviai.

Valstybiniai auditoriai jau prieš dvejus metus nurodė teisės aktų pažeidimus, tačiau ministerija jų nepašalino, o NESS, praėjus 10 metų nuo pirmojo bandymo, vis dar normaliai nefunkcionuoja. Sveikatos apsaugos ministerijos kancleris Rimantas Remeika

ka neginčija antrąkart valstybės auditorių pareikštū išvadą, tik sako, kad nuo 2008 m. nieko naujo negalėjo nutikti. "Tada buvo įvardytos klaidos. Nacionalinės elektroninės sveikatos sistemos pirmasis etapas pradėtas kurti nežinan, ko norima. Buvo gauti pinigai iš Pasaulio banko ir gamamas produktas, esantis nebent kažkieno vaizduotėje. Jį sukurė tapo aišku, kad jis netinkamas naudoti. VK pirmą kartą konstatavo pažeidimus 2008 m., kai produktas jau buvo baigtas. Gal ji per vėlai atkreipė dėmesį – galėjo kokiais 2006 m., kai buvo kuriamas teisiškai neįteisintas produktas, stabdyti pinigų eikvojimą", – mano R.Remeika. VK anuomet liepė ministerijai įteisinti šį produktą, tačiau R.Remeika, tuomet Seimo narys, iniciavavo kreipimasi į prokuratūrą, nes negalima įteisinti blogai padaryto produkto, neatitinkančio nei lūkesčių, nei teisinio reglamentavimo. Tačiau prokuratūra neįžvelgė baudžiamosios atsakomybės dėl, ministerijos skaičiavimais, apie 10–11 mln. Lt neefektyvaus panaudojimo. Taigi milijonai – į balą, nes bus panaudota tik dalis to produkto, integruoto į bendrą el.sveikatos sistemą, kuri šiu metų gegužę pagaliau teisiškai įteisinta ir pradeda legaliai funkcionuoti. Tai ne vienintelis atvejis, kai VK keliskart baksnoja į prasižengimus, tačiau apčiuopiamo rezultato nėra. Tiesa, oficiali statistika net lenkia europinę: pernai įgyvendinta 84 proc. jos rekomendacijų, o ES šis rodiklis – per 70 proc. Valstybės kontrolierė Giedrė Švedienė pripažista, kad rezonansinių auditų rekomendacijos vykdomos prasciau, tačiau paprastai ir situacijos čia būna sudėtingesnės. Valstybės auditoriai negali reikalauti, jie gali tik rekomenduoti taisyti situaciją arba medžiagą perduoti tirti teisėsaugai. Tačiau VK išvados gali būti, bet ne visuomet yra pagrįstas orientyras Vyriausybei ir Seimui formuojant kitų metų valstybės biudžetą.●

Artūro Zuoko kalendorius

Šiandien – 2011 m. rugpjūčio 8 d.

Prie oranžinių dviračių idėjos sugrįžau prieš

10 d.

Savireklaminę akciją surengiau ir ne vietoje paliktą automobilį šarvuociu pervažiau prieš

11 d.

Sveikatos problemos mane netikėtai užgriuvo prieš

75 d.

Vilniaus meru mane vėl išrinko prieš

111 d.

Savivaldos rinkimuose gana didelio Vilniaus gyventojų palaikymo sulaukėme prieš

162 d.

Naują visuomeninį judėjimą "Taip" burti apsisprendžiau prieš

433 d.

Seimo nario mandato atsisakiau prieš

622 d.

Teistumas man panaikintas prieš

635 d.

Vilniaus apygardos teismas mane kaltu dėl pasikėsinimo papirkti tarybos narį Vilmantą Drėmą pripažino ir skyrė 12,5 tūkst. Lt baudą prieš

1236 d.

Mano vadovaujami liberalcentristai parėmė socialdemokrato Gedimino Kirkilo Vyriausybę ir už tai gavo dviejų ministru postus prieš

1865 d.

Sostinės meru iš trečio karto antrai kadencijai buvau perrinktas prieš

2851 d.

Pirmą kartą Vilniaus meru buvau išrinktas prieš

3918 d.

Nerijus Meilutis,

Kaišiadorių rajono apylinkės teismo pirmininkas, paskirtas Kauno apygardos teismo vadovu. N.Meilučio kandidatūrai pritarė Teisėjų taryba, o j naujas pareigas jį paskyrė prezidentė Dalia Grybauskaitė.

Arvydui Pociui,

Lietuvos kariuomenės vadui generolui majorui, suteiktas Generolo leitenanto laipsnis. Generolo laipsniai suteikiami prezidento dekretu, pasiūlymus dėl aukštesnių laipsnių teikia krašto apsaugos ministras.

Rūta Meilutyte,

keturiolikmetė plaukikė, Europos jaunimo olimpiiniame festivalyje Trabzone iškovojo net tris medalius: plaukimo kruetine – auksą, o laisvu stiliumi – sidabrą ir bronzą. Rūta pagerino ne vieną Lietuvos rekordą ir įvykdė olimpinį A normatyvą.

Inga Valinske-né, Seimo narė, nusprendė neatsižvelgti į Seimo valdybos raginimus atsisakyti koncertinių planų per Jūros šventę. Seimo valdyba prašys, kad tokį parlamentarės elgesį įvertintų Seimo etikos sargai.

Andrius Burba, Seimo narys, vienai susipainiojo: šiemet jo mokesčių mokėtojų pinigais apmokamos išlaidos interneto paslaugoms padidėjo dvigubai. Parlamentaras aškinia, esą didžioji dalis šių lėšų skiriamos jo asmeninei interneto svetainei andriusburba.lt kurti ir prižiūrėti. Bet ši svetainė ir praėjusių savaitę dar neveikė.

Egidijus Lapinskas, Šiaulių apskrities policijos vadovą, užgriuvo nemalonumai, – jam suteiktas privilegijas émė nigrinėti Vyriausyjui tarnybinės etikos komisija. E.Lapinskas daugiausiai kritikos sulaukė dėl savo pomégų gyventi plačiai ir dėl tarnybinių butų.

Pribloškianti A.Kubiliaus kadrų politika

Prieš išeidamas vasaros atostogą premjeras Andrius Kubilius pateikė du suruprus: pirmiausia savo patarejų užsienio politikai paskyrė karjeros diplomatai Laimoną Talat-Kelpšą, o netrukus buvo pranešta, jog į premjero patarejus kviečiamas ir buvęs ambasadorius NATO Linas Linkevičius.

Jeigu dėl pirmojo paskyrimo A.Kubiliaus aplinka tiek Vyriausybėje, tiek paruojoje paniurnėjo už uždarų durų, tai dėl L.Linkevičiaus buvo užprotestuota viešai. Nes yra dėl ko ir už ką.

Reikia priminti, jog esminis priekaištis buvusiui URM sekretoriui L.Talat-Kelpšai yra vienas — jis, kaip diplomatės ir valstybės tarnautojas, yra "valstybininkų" klano ikūrėjas Albino Januškos "augintinis". Savo karjerą L.Talat-Kelpša nerukus po studijų pradėjo A.Januškos padėjėjų prezidentūroje, o po VSD pulkininko Vytauto Pociūno žūties kilus skandalui iš URM sprunkantis A.Januška savo įpėdiniu ministerijos sekretoriaus poste paliko L.Talat-Kelpšą VSD veiklos tyrimas, pasikeitus valdžioms émęs byréti "valstybininkų" klanas ir kiti po to sekę įvykių nublošké L.Talat-Kelpšą į ambasadą Gruzijoje, kurioje prieiglobstį buvo radę ir daugiau "valstybininkų". Sugržimas iš ten į premjero patarejо vietą tolygus reabilitacijai, nors Vyriausybėje kalbéta, kad pries tai L.Talat-Kelpšai teko ilgai ir karštai įrodinėti savo patikimumą bei ištikimybę.

Pretenzijų dėl darbo kokybės, jo rezultatų, kiek teko girdeti, L.Talat-Kelpšai niekada néra buvę, tad jeigu jis sugebės atsiispirti pagundai nesidalinti Vyriausybėje prieinama informacija su senais bičiuliais iš "valstybininkų" klano, patarėjas iš jo turėtų būti neblogas.

Bet štai L.Linkevičius — kitas reikalas. Jis — ne šaip karjeros diplomatės, puikiai pažįstantis NATO būtinės Briuselyje koridorius. Jis dar ir politikas, du kartus buvęs krašto apsaugos ministru. Tai, kad jis buvo kairiuju Vyriausybės politiku, iргi ne didelé bėda — kaip taikliai pastebėjo įtakinges konservatorius Jurgis Razma, "kai subrėsta, socialdemokratai nesunkiai tampa konservatoriais". Bėda yra L.Linkevičiu esant ministro poste vykdyta krašto apsaugos politika, kurią puse lūpų dabartinė ministerijos vadovybė ir kariškiai vadina "kariuomenės griovimo politika". Tai prie L.Linkevičiaus susiformavo nuostata, kad Lietuvai reikia tik tiek kariuomenės, kiek reikia skirti į budejimą NATO parengties pajėgose ar taikos įvedimo misijoms užsienyje. Todėl Lietuva šiandien vietoje kadaise planuotų trijų brigadų turi iš esmės tris batalionus, iš kurių tik vienas pajęsus. Tai prie L.Linkevičiaus buvo faktiškai sunaikinti

Pamario dragūnų ir Kauno jégerių batalionai. Tai prie L.Linkevičiaus susiformavo nuostata, kad pirkdama ginkluotę Lietuva turi orientuotis į tai, ko reikia misijoms užsienyje vykdyti, o ne į tai, ko gali prieikti tiesiogiai ginant šalį. Tai prie L.Linkevičiaus pradeta diegti kariuomenės profesionalizavimo ir šauktinių atsisakymo idėjos, kurias galutinai įgyvendinus Gediminui Kirkilui ir Juozui Olekui, kariuomenė liko beveik be eilinių, o Lietuva — be kariuomenės ir be rezervo. Tai prie L.Linkevičiaus įsigalėjo praktika, kad Krašto apsaugos ministerijos vadovybė nekovoja Vyriausybėje ir Seime dėl deramo kariuomenės finansavimo, kurią paskui sekmingai tėsė kiti socdemų ministrai, kol galiausiai Lietuva tapo mažiausią nuošimtį gynybai skiriančia NATO šalimi. L.Linkevičiaus paskyrimas į politines pareigas Vyriausybėje automatiškai užprogramuotų konfliktą ne tik su kariuomenė, bet ir su Krašto apsaugos ministerija, kur ministrės patarejų dirba buvęs kariuomenės vadas Jonas Kronkaitis, prie kurį L.Linkevičius ne itin garbingais būdais intrigavo dar būdamas ministras.

Negalima saugoti "institucinės atminties" skiriant veikėją, kurio vykdyta politika šiandien pripažistama neabejotinai klaudinga, į politikos formuotojo pareigas.

Laiškai "Veidui"

Didžiuma apklaustų didžiuųjų miestų gyventojų save priskiria prie vidutiniokų

Mano manymu, daugelis nenori save priskirti žemesniams sluoksniui, nes tokiai nesisiučia apskritai kaip žmonės. Bet jeigu vertintume tik finansinių aspektų, tai prie vidutiniokų save gali priskirti nedaugelis.

Paskaičiuokime, tarkime, vidutinio miestiečio išlaidas:

1. Jeigu šeima mėgino įsigytį būstą ir émę būsto paskolą (sutaupyti kelis šimtus tūkstančių) gali tik patys turttingiausi, o ne "vidutiniokai" tai vidutiniškai ji moka apytiksliai 1000 Lt įmoką.
2. Jeigu šeima turi porą vaikų, tai už darželius ar

mokyklas tikrai išleidžia po 200 Lt kiekvienam vaikeliui. Iš viso 400 Lt.

3. Jeigu šeima mieste mėgina pagreitinti susisiekimą (kelionė į darbą, mokyklą, darželį, parduotuvės), esant tokiomis degalų kainomis tikriausiai išleidžia 400 Lt per mėnesį.
4. Turėdama būstą, šeima privalo sumokėti komunalinius mokesčius (šiluma, elektros, karštas vanduo, šiukslės ir pan). Išskaidant metines išlaidas, per mėnesį vidutiniškai tenka išleisti 500 Lt.
5. Kiekviena šeima mobiliesiems telefonams išleidžia apie 100 Lt.

6. Jeigu naudojamas automobilis, jo techninė priežiūra (gedimų remontas, padangos ir kt.) per mėnesį kainuoja vidutiniškai 200 Lt.
7. Jeigu

šeimos nariai žmonės – tai jiems būdinga ir sirgti. Žiemą galbūt daugiau vaisutukams išleidžiama, vasarą mažiau. Bet vidutiniškai per mėnesį 4 asmenims tenka atidėti po 150 Lt.

8. Jeigu šeims žmonėms dar būdinga valgyti, tai be 1000 Lt per mėnesį neapsėsi.
9. Gerai būti ir apsirengti. O augant vaikams, jie vis greičiau išauga savo rūbe-

lius. Pridékime dar vidutiniškai po kokį 200 Lt per mėnesį.

10. Galbūt moteris ir kosmetiką naudoja, o ir vyras nori kvepeti, ar barzdą nusiskusti – dar bent 80 Lt per mėnesį.
11. Jeigu tokia šeima turi gimtadienius, sveikina artimuosius ar mėgina paatostogauti bent minimaliai – vadinasi, kas mėnesį vidutiniškai turės išleisti dar mažiausiai po 200 Lt. Nors to, matyt, nepakaktų...

Nežinau, ar viską išvardijau ir kiek tikslus šie skaičiai, nes kiekvienos šeimos situacija skirtinga. Bet minimalias išlaidas išvardijau. Iš šio pavyzdžio matyti, kad šeimos pajamos į rankas turi būti per 4000 Lt. Vadinas, atlyginimas "ant

popieriaus" turi būti gerokai didesnis. Ir visa tai tik MINIMALIEMS poreikiams tenkinti. Juk išvardyti išlaidos prabanga tikrai nekvėpia.

Taigi net su 4000 Lt bendromis algomis šeimų vidutiniokais pavadinti sudėtinga (jei viduriniajā klasē vertintume pagal vakarietiškus standartus). Aišku viena, kad vidutiniokai galio su galu nesuduria ir nuo algos iki algos tikrai negyvena. Vadinas, Lietuvoje vidutiniokų šeimos pajamos "į rankas" privalo būti nuo 6000 Lt.

O ant popieriaus ir dar daugiau. Galbūt tuomet galima vadintis "finansiniais vidutiniokais". Taigi išvada viena: į viduriniajā klasē Lietuvoje patenka ne pusė gyventojų, o tik maždaug 20–30 tūkst.

"Veido" skaitytoja
Vilnius ●

Sentencijos EKSPRESAS

“Konservatoriai mėgsta svaidytis kaltinimais populizmu, tačiau krintant reitingams ir jie bando rasti žmonių, kurie šou elementais pri-dengtų jų politinį nuogumą.”

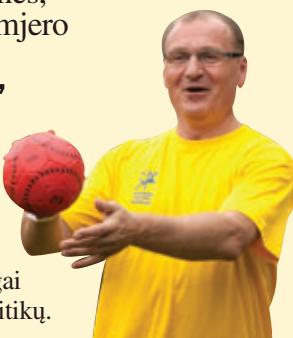
“Lietuvos žinios”

Informuoja Vytautas Gapšys, kuris savo politinį nuogumą šiuo metu pridengės V.Uspaskichu.

“Ir ateityje, manau, vyraus liberalusis sparnas. Kai kurie politikai per ankstį išsilygino kelnes, laukdami premjero kėdės.”

“Verslo žinios”

Algimantas Matulevičius. Bet Lietuvoje ji vis tiek egzistuoja. Ir be didelių trikdžių.

“Šunis gatvėse liepama vedžioti su antsnukiais, idant nesikančiotų. O gal įmanoma išrasti kokį nors antsnukį ir kai kuriems interneto komentatoriams?”

Alfa.lt

Vytautas V.Landsbergis jau penketą metų nesėkmingai bando išrasti antsnukius interneto komentatoriams.

“Lietuvoje žmonės labai greitai pamiršta tai, kas buvo ir mėgsta sakyti: “Taip dar niekada nebuvo.” O juk buvo.”

Delfi.lt

Na, Naglis Šulija turėtų žinoti, kad lietuvių atmintis ne trumpa, o labai, labai trumpa. Dauguma neatsimena, net ką vakar per žinias matė.

“Tikrai daugiau dalykų padarytume, jei nelaikytume jų neįmanomais.”

Chretien Malesherbes

“Melu ir vagystėmis pagrįsta santvarka neturėtų egzistuoti.”

Balsas.lt

Skelbia Algimantas Matulevičius. Bet Lietuvoje ji vis tiek egzistuoja. Ir be didelių trikdžių.

“Mus tik istorija nuteis, parodys, kas ko vertas – mes patys savęs visada pagailėsime.”

Klaipėda

Petras Šmitas apie mūsų silpnybes ir dažnų savęs gailėjimą.

“Apie ką gi dabartinės dainos? Apie nieką. “Mes mylimės. Mums labai gera. Apsiverčiam ant kito šono. Pamiegam. Ir vėl mylimės. Mūsų nuotaika – gera.” Kokia tokio turinio išliekamoji vertė?”

Respublika

Veronika Povilonienė dabartiniam dainų kurėjams ir atlikėjams siūlo susimąstyti, kaip jų kūriniai atrodyti po 50 ar 100 metų ir ką apie dabartinių laikmetį pagalvos ateities kartos.

“Gyvenime verta patirti viską.”

“Respublika” Na, šios frazės autorė Rasa Drazdauskaitė dar gana jaunas žmogus, kad žinotų, jog gyvenime tikrai ne viską verta patirti.

↗ “Veido” prenumerata internetu pigiau ir patogiau!

Naujuenu

savaitraštis

tik kokybiška ir svarbi informacija apie politiką, ekonomiką, kultūrą, socialinę šalies raidą. Analitiniai tekstai.

1 Užtruks tik 2 minutes

Užpildę reikiamą formą ir apmokejė sąskaitą jūs užsipernumeruoseite savaitraštį neatsitraukdami nuo savo kompiuterio.

2 Nuolaidų akcijos

Prenumeruoti internetu pigiau, nei prenumeruoti Lietuvos pašte ar kitose prenumeratos vietose.

3 “Veido” specialūs projektais

Universitetu, gimnazijų reitingai, turtingiausi lietuvių ir kt.

4 “Veidas” PDF

Tai tas pats savaitraštis jūsų kompiuteryje – galite skaičiuoti savaitraštį “Veidas” PDF formatu jau sekmadienį 22:00 val.

5 “Veido” archyvas nemokamai

Tai sukaupti pastarųjų metų savaitraščio “Veidas” numeriai PDF formatu.

Savaitinis
žurnalas online

www.veidas.lt

D.Korsakaitė:

„Nenukirtus papildomu radiatoriu, renovacija neduos laukiamo efekto”

AUŠRA LĘKA

Artėjantis šildymo sezonas jau titulotas košmaru piniginėms ir šių prognozii. Tačiau jei kainos skirtingose savivaldybėse skiriasi dvigubai, o toje pačioje savivaldybėje analogiškų būstų sąskaitos – septynis kartus, vadinas, ir šildymo kainas, ir šildymo sąskaitas sumažinti įmanoma. Kaip – klausime Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos (VKEKK) pirminkės **Dianos Korsakaitės**.

D.K.: Siūlyčiau pradžiai atskirti du dalykus - šildymo kaina ir šildymo sąskaita. Iš ko susideda šildymo kaina? Pavyzdžiu, Vilniuje iš maždaug 27 ct už kilovatvalandę PVM sudaro 2,3 ct, pastovioji dalis – 5 ct, o 20 ct keliauja tiesiai į Rusiją už dujas. VKEKK daro įtaką tik maždaug šeštadaliui kainos – pastoviai kainos daliai (iš jų įeina įrenginių nusidėvėjimas, darbo užmokestis su socialiniais mokesčiais, eksplotacinių ir kitos sąnaudos). Praktiskai visos šiemet skirtingoms savivaldybėms nustatytos bazinės kainos yra 10–12 proc. mažesnės nei iki tol galiojusios. Deja, gerą žinią vartotojams suvalgo didėjančios gamtinių duju kainos. Kad už išteklis gyventojų mokama suma (Vilniaus atveju – per 70 proc.) mažėtu, reikėtų diversifikuoti kurą ir gamybos šaltinius. Savivaldybių politikai turi nuo kalbų pereiti prie darbų – diversifikuoti šildymui naudojamą kurą ar pereiti prie kitos kuro rūšies. Šią vasarą tai padarė dar trys savivaldybės – Utenos, Mažeikių ir Akmenės.

Tačiau ir gyventojai gali priimti sprendimus, kurie sumažintų šildymo sąskaitas. Išeitis viena – imtis veiksmų bendros nuosavybės būsto šilumai taupyt. Žinoma, jei name 80 proc. gyventojų – pensininkai, socialiai remtiniai asmenys, gaunantys nuolaidas šildymui, jie nesuinteresuoti nieko keisti ir visiems gyventojams tampa daug sudėtingiau susitarti dėl bendrų veiksmų. Tačiau žmonės turi būti savo bendros nuosavybės šeimininkai ir, pirma, pareikalauti atsakomybės iš šilumos ūkio administratorių, prižiūrėtojų, kuriems kiekvieną mėnesį moka ne tokius ir mažus pinigus, kad šie atlktų jiems priskirtus darbus. Antra, visiems susitarti ir susigrąžinti savo namo vidiunių šildymo sistemų būklę į projektinę, kad radiatorių kiekis ir vieta atitinkų suprojektuotą – nukirsti papildomus radiatorius balkonuose, terasose ar voniose, kas visam namui kainuočia galbūt 2–3 tūkst. Lt, o šildymo sąskaitos sumažėtų maždaug 30 proc. Šiauliuse jau prieš dešimt metų

viens daugiabutis tai padarė ir moka beveik trečdalį mažiau nei kiti. Savaime aišku, reikia užsidaryti namo duris, užsandarinti langus, įstatyti išdaužtus rūsių langus. Kiekvienas namas galėtų pasidaryti energetinį auditą – termovizinę nuotrauką ir pažiūrėti, per kur išeina šiluma ir pigiomis, paprastomis priemonėmis jį užlopti.

VEIDAS: Ar senų daugiaaukščių renovacija – panacėja taupant šilumą?

D.K.: Viskas, kas daroma būstui ir bendrajai nuosavybei tvarkyti, energetiniam efektyvumui didinti, yra sveikintina. Tačiau net didžiulis renovacijos projektas neduos tokio efekto, kokį galėtų, jei nebus subalansuotos vidinės namo

sistemos. Štai mano tėvų name Panevėžyje po tokios renovacijos, nesutvarkius vidinių sistemų, ēmė kaupitis drėgmė, pelyti sienos, tačiau šilumos disbalansas tarp pirmo ir penkto aukšto iš esmės nepasikeitė.

Buvome susitikę su Vilniaus meru Artūru Zuoku ir jam pasiūlėme: jei jis tikrai nori šioje srityje ką nors nuveikti dar iki šio šildymo sezono pradžios, tegu paima kelis daugiabucius namus, sugrąžina į projektinę šilumos sistemų būklę ir taip konkrečiai parodo, kiek galima su-

tauputi visai nedaug investavus.

VEIDAS: O kiek investicijų į pastatų renovacijos efektą sumažina senos šiluminės trasos, virš kurių net žiemą žolė žaliuoja?

D.K.: Jei šilumos nuostoliai trasose mažesni nei 14 proc., tolesnės investicijos juos mažinant brangesnės nei dengti tuos nuostolius. Yra savivaldybių, kur nuostolių procentas siekia 20, bet, pavyzdžiu, Vilniuje – 12. Iš kainą vartotojams išskaičiuota 11 proc., o dar 1 proc. dengiaamas iš šilumos tiekėjų pelno.

VEIDAS: Vis dėlto kaip vartotojams taupyti, jei kai kuriuose namuose viduržiemi reikia atverti langus?

D.K.: Jei name vieni kaista, o kiti šala, vadinas, išbalansuota sistema. Jei kaista visi, reikia žiūrėti, kas namo vardu pasirašo temperatūrinį grafiką, nes į namą negali patekti daugiau energijos, nei reikalininga temperatūrai, dėl kurios namas yra pareiškęs savo pageidavimą, palaikyti. Namo suvartojojamos šilumos energijos kiekis kas mėnesį registruojamas šilumos tiekėjo ir namo atstovų, pasirāstant specialiame žurnale. Jei klausiate, ar tiekėjas suinteresuotas tiekti į namą kuo daugiau šilumos, atsakymas – ne, nes jo pelnas nuo to neprisklauso. Papildomas pinigų kiekis, kuris susidarytų, jei šilumos tiekta daugiau, kitaip metais pašalinamas iš būsimų pajamų.

Yra namų, kur gyventojų pageidavimų šildymas prisukamas naktį, bet daugiau šildoma savaitgaliais, tačiau tam reikia, kad gyventojai būtų savo namo šeimininkai. Be to, kiekvienas namas už

VALSTYBINĖS KAINŲ IR ENERGETIKOS KONTROLĖS KOMISIJOS ARCHYVO NUOTR.

likutinę vertę iš šilumos tiekėjo gali išsipirkti šilumos punktą. Vilniuje tokį maždaug 30 proc. Tada jį reikia patiemis eksploatuoti, kaupti lėšas jam atnaujinti, tačiau šilumos tiekėjo kilovatvalandė kainuoja pigiau.

VEIDAS: Utenos savivaldybėje šilumos kaina apie 19,76 Lt už kilovatvalandę, Prienuose – 35,89 Lt. Kas tai lemia?

D.K.: Nors Utena didžiaja dalimi šildosi gamtinėmis dujomis (statoma nauja biokuru šildoma vandens katilinė), ten esama daug stambių pramoninių vartotojų ir nėra taip toli nueita centrinio šilumos tiekimo sistemos išdraskymo linkme, kiek Prienuose. Juose 100 proc. šildoma dujomis, daugiaubčiuose daugybė nuo centrinio šildymo atsijungusių vartotojų, nebuvo ir nėra sutarimo tarp politikų ir šilumos tinklų nuomininkų, natūralu, nėra ir tinkamų investicijų.

VEIDAS: Tačiau jei visos savivaldybės pereis prie biokuro, ar jo nepristigus?

D.K.: Atsinaujinančios energijos šaltinių įstatyme nurodyta, kad iki 2020 m. 60 proc. šilumos turi būti gaminama iš atsinaujinančių šaltinių. Tačiau iš šimtaprocentinės priklausomybės nuo vienos kuro rūšies perspekti į šimtaprocentinę kitos neišmintingą, nes jei šiandien kainas ir sąlygas diktuoja tiekėjas A, rytoj diktuotų tiekėjas B. Tvariausia turėti kuro rūšių pasirinkimą ir gamybinius pajėgumus, kurie galėtų užtikrinti, kad atitinkamą laikotarpiu kurui gaminti būtų vartojamas pigiausios rūšies kuras.

Tikiu, kad ilgainiui bus sukurtos dar pažangesnės atsinaujinančių išteklių panaudojimo technologijos. Bet ir dabar, jei daugiaubutis nešildymo sezono metu pasistatyti saulės kaitintuvus vandeniu, kaip yra padarę pora daugiaubčių Panevėžyje, jis kainuotų ne 20 Lt už kubą, o tokia investicija atsipirktu per 6–7 metus. Jei tokius projektus planingai vykdytų atskiri miestų kvartalai, galiausiai būtų pasiekta didžiulis taupymo efektas nešildymo sezono metu.

VEIDAS: Ką patartumėte savivaldybėms – laikyti šilumos tiekimą savo rankose ar išnuomoti privaciam verslui?

D.K.: Teisinės bazės ir reguliavimo požiūriu tai visiškai tas pat, tačiau konfliktinių situacijų požiūriu skiriasi. Faktas, kad šiandien ten, kur jis išnuomotas, kilovatvalandės kaina didesnė, be to, nėra susikalbėjimo dėl investicinių projektų, o savivaldybės ne visada nuodugniai ištudiuoja pasirašomą sutartį. Pavyzdžiu, tikėtina, Vilniuje per likusį sutarties laikotarpiu pažadėti milijonai bus investuoti, tačiau gyventojams ateinančių 4–5 metų investicijos esminio pokyčio neduos, nes bus įgyvendintos tik kosmetinės, palaikomosios priemonės. Kas pasirašant sutartis turėjo išmanymo nustatyti investicinius tikslus? Ir kas turėjo pareigą ir atsakomybę vykdyti kokybišką koncesininko veiklos kasdienę priežiūrą? Atsakymas, manau, aiškus.

Kita vertus, kodėl savivaldybės, kurių politikai peikia koncesininkus, niekaip nepasinaudoja Šilumos įstatymo galimybėmis ir nepastato nepriklasomo šilumos gamybos įrenginio? Galima pasinaudoti ES fondais, o jei nusidėvėjimą skaičiuos ne dešimčiai, o 25 metams, jei sieks ne pelno, o kad žmonėms būtų pigesnė šiluma, tai sumažins šilumos kainą. O centrinis šilumos tiekėjas turi prievolę supirkti ją iš kitų gamintojų.

VEIDAS: Kokį įstatymu pataisų dar reikėtų šilumos ūkiui tobulinti?

D.K.: Šilumos įstatymas po trupinėlį tobulintas ir šiandien jame daug straipsnių, bet skylių dar daugiau. Jį reikia ne loppty, o iš naujo parengti. Būtinas esminis pokytis – kad iš šilumos ūkiu reguliavimo būtų pašalinta politinė įtaka. Manau, būtina sugriežinti atsijungimo nuo centralizuoto šildymo sąlygas pavieniai ir palengvinti visu namu. Reikia, kad palaipsniui kainodara remtisi efektyvaus operatoriaus modeliu, didinti gamybos segmento konkurenciukumą, o operatoriaus atsakomybę atsieti nuo namo gyventojų vidinių tarpusavio nesutarimų.

VEIDAS: Gal yra kokios vertingos kitų Europos šalių patirties, kuria būtų verta pasinaudoti piginant šilumą?

D.K.: Šilumos kainos Lietuvoje – net prie mažesnių Europoje, tačiau priešingos tendencijos skaičiuojant pagal gyventojų suvartojo kiekius ir perkamają galią. Vis dėlto jei tos pačios reguliavimo bazės ir tų pačių tiekėjų kainos atskirose savivaldybėse skiriasi du kartus, o toje pačioje savivaldybėje analogiškų butų sąskaitos – septyniskart, turime dvi lygiavertes išeitįs – mažinti kainą diversifikuojant šaltinius ir mažinti suvartojo. Esu absolūciai tikra, kad kainą sumažintų ir politikos sumažinimas šilumos ūkyje. Tačiau ši žiema vėl bus priešrinkiminė. ●

BFL NUOTR.

BFL NUOTR. WWW.ZUOKASLT.NUOTR.

BFL NUOTR.

Seimo narė V.Aleknaitė-Abramikienė: „Palyginti su euro krize, Lietuvos ir Austrijos konfliktas dėl kažkokio Golovatovo yra menkniekis“

Kiek Lietuva gali būti girdima Europoje

Lietuva, būdama maža Europos Sąjungos paribio valstybė, gali būti girdima tik tuomet, jeigu jai pavyks susirasti neformaliu "ambasadoriu" didesnėse valstybėse, kurie kalbėtų mūsų vardu.

"Alfos" smogikų vado Michailo Golovatovo paleidimo iš Vienos oro uosto byla tapo svarbia naujiena Austrijos žiniasklaidoje. Kone kasdien atsveriančios naujos aplinkybės, leidžiančios įtarti, kad aukšti Austrijos politikai mela-vo, suteikė peno tiek aštriai opozicijos kritikai, tiek žurnalistų tyrimams. Žiniasklaida pažadino ir šiaip jau vasarą aptingusią austrių visuomenę: kaip rodo dienraščio "Kurier" užsakymu atlikta apklausa, 52 proc. austrių mano, kad Lietuvos kritika Austrijos adresu yra teisinga, maždaug tiek pat, 53 proc. apklaustujų, mano, kad M.Golovatovą Austrijos teisėsauga paleido dėl Rusijos spaudimo. Savo šalies politikų pasiaiškinimais, esą teisėsauga nebuvo veikiama politikos, tiki-
vos 16 proc. apklaustujų.

Europai rūpi euras, o ne M.Golovatovas

Tokį Austrijos žiniasklaidos ir jos sufor-

muotos viešosios nuomonės palankumą Lietuvos reikalui M.Golovatovo byloje galime laikyti milžiniška pergale – tegu ir smarkiai pavelytuotai, bet vienos iš Europos senbuviių visuomenė pagaliau sužinojo, kad yra Europoje tokia Lietuva, kad prieš du dešimtmecius KGB smogikai jos sostinėje žudė beginklius žmones, kad Lietuvos teisėsauga iki šiol persekoja įtariamuosius ir neketina nusileisti netgi susidūrusi su tokia didele valstybe kaip Rusija ar tokia turtinga šalimi kaip Austria. Kita vertus, "Golovatovo skandalas" virė tik Austrijos žiniasklaidoje. Be jos šiek tiek šią istoriją apraše Lietuvos šalių kaimynių – Latvijos, Estijos, Lenkijos spauda. Likusi Europa šio skandalo, iškėlusio rimtų klausimų dėl Europos Sąjungos šalių teisinio bendradarbiavimo ir geranoriškos partnerystės, iš esmės nepastebėjo.

"Nereikia norėti neįmanomo – visa ES šiuo metu susitelkusi tik ties vienu, gyvybiškai svarbiu, klausimu – koks likimas laukia euro ir euro zonos, – "Veidui" sakė Seimo Užsie-

nio reikalų komiteto narė, Lietuvos delegacijos Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijoje vadovė Vilija Aleknaitė-Abramikienė. – Palyginti su Graikijos ir likusios Pietų Europos skolomis, su besitęsančia euro krize, Lietuvos ir Austrijos konfliktas dėl kažkokio Golovatovo yra menkniekis, smulmena. Juk jeigu žlugtų euras, Europos Sąjungos šalių nesutarimai dėl teisinio bendradarbiavimo nebeturėtų jokios prasmės."

Štai yra tiesa, kurią Lietuvai laikas būtų suvokti ir nebegalvoti, jog esame Europos bamba, kurios problemos domina visus be išimties. Stebėdamiesi, kodėl mažai ką Europoje sudomino "Golovatovo skandalas", paméginkime galvoti pagal analogiją – o ar Lietuvos žiniasklaidą smarkiai domina, tar-kime, Slovénijos ir Austrijos nesutarimai dėl slovénų tautinės mažumos, ar Austrijos ne-pasitenkinimai Slovénijos atomine elektrine Krško mieste? Tikriausiai absoluti dauguma lietuvių apie tokius dalykus nė girdėti ne-girdėjusi, nors tiek Austria, tiek Slovénija kartu su mumis yra Europos Sąjungos narės. O apie kokius nors nesutarimus tarp Ispanijos ir Portugalijos išgirstume nebent tuomet, jeigu ten prasidėtų kokie teroro aktai, kuriuos plăciai nušvestų tarptautinė žiniasklaida.

Reikia ieškoti įtakingų draugų

Smarkiai ribotas nedidelės ir neturtingos Lietuvos galimybes atkreipti į savo problemas dėmesį mūsų politikai ir diplomatai pajuto dar 1919–1920 metais. Tuomet, Paryžiaus taikos konferencijos metu, didžiųjų valstybių atstovams teko irodinėti Lietuvos sugebėjimą sukurti savarankišką valstybę. Pirma bandyta eiti tradiciniu keliu – perkant straipsnius vėtos žiniasklaidoje, bet didelio poveikio nepasiekta. Perversmas įvyko, kai Petro Klimo vadovautai Lietuvos delegacijai Paryžiuje pavyko prisikvesti į pagalbą žymų lietuvių kilmės prancūzų poetą ir didelį Lietuvos patriotą Oskarą Milašių. Visuomenėje žinoma pavardė, tobula prancūzų kalba iš karto pažeitė Prancūzijos valstybės vyru požiūrį į Lietuvą ir į jos siekius. Lietuvos santykiams su Rusija nemanką teigiamą įtaką padarė tai, kad savo atstovu Maskvoje pasirinkome žinomą lietuvių kilmės Rusijos poetą Jurgį Baltrušaitį.

Pabrežtina, kad tokius savo ambasadorius (tieki tiesiogine, tiek netiesiogine prasmėmis) pirmoji Lietuvos Respublika sugebėjo igyti vos per kelerius metus po nepriklausomybės paskelbimo. Dabar gi, praėjus dviejų dešimtmeciams nuo valstybės atkūrimo, būdami dviejujų įtakingiausių pasaulyje karinių ir politinių sajungų nariai, teturime vos vieną Europoje ir JAV girdimą savo atstovą – savaitraščio "The Economist" tarptautinio skyriaus redaktorių Edwardą Lucasą. Žinoma, tai labai įtakingas savaitraštis, bet tik vie-

nas, be to, iš Britų salų, ne iš žemyninės Europos. Nuostabą kelia, kad "Golovatovo skandalė" nebuvu pabandyta susisekti ir paprašyti pagalbos, pavyzdžiu, pas žymų Prancūzijos

Lietuvos delegacija Paryžiaus taikos konferencijoje, Oskaras Milašius – trečias iš kairės. 1919 m.

filosofą ir publicistą Andre Glucksmanną, kuris tikrai žino, kur yra Lietuva ir turi be kompromisių požiūrių į sovietų nusikalitimą. Tai, beje, ir dabar nėra vėlu padaryti, nors Europą šiuo metu, be euro krizės, iš tiesų domina tik teroro aktas Norvegijoje ir galimos jo politinės pasekmės.

Politikai laisvai kalba tik lietuviškai

Viena didžiausių Lietuvos bėdų – labai reitas iš mūsų aukšto rango politikų ar visuomenės veikėjų laisvai valdo bent vieną iš didžiųjų Europos kalbų. Tiesą sakant, ir su anglų kalbos žiniomis daugumai striuka. Ly-

gai tas pat pasakyta ir apie didžiumą mūsų kultūros veikėjų. Tad netgi tie Europos leidinių žurnalistai, kurie domisi įvykiais Lietuvoje, turi labai ribotą kontaktų ratą, o ir tie patys pajėgiai aiškinti mūsų poziciją tik pačiais primityviausiais žodžiais. Šiuo požiūriu skirtumas tarp pirmosios respublikos politikų bei intelektualų ir dabartinių – didžiulis ir ne dabartinių naudai.

Kita, iš pirmosios išplaukianti problema – lietuviai turi labai mažai neformalių kontaktų su asmenimis, kurie vienaip ar kitaip daro įtaką europiečių viešajai nuomonei. "Smetoniinėje" Lietuvoje savaimė suprantamu dalyku buvo siusti gabausius studentus į žymiausius to meto Europos universitetus, juose jie ikydavo ne tik žinių, bet ir būtinų ryšių, ir visa tai parsivežda vo į Lietuvą. Dabar gi vargu ar kas yra sudarės bent sąrašą tų 100–150 studentų iš Lietuvos, kurie studijavo ar studijuoją, tar-

kime, Kembridžo ar Oksfordo universitetuose.

O juk tai potencialus Lietuvos "aukso fondas" ir raktas į Europos aukštumę, nes vie-

nai priežasčių, kodėl studentai iš viso pasau-

lio veržiasi į "Oksbridžą" – kontaktų su

būsimaisiais šio pasaulio galingaisiais užmez-

gimas. Nes, pavyzdžiu, viena iš priežasčių,

kodėl mūsų nemiegstamas Lenkijos užsienio

reikalų ministras Radoslawas Sikorskis taip

užtikrintai jaučiasi Europos ir Vašingtono sa-

lonuose – studijos Oksforde ir bendra narytė

studentų klubu su dabartiniu Britanijos prem-

jeru Davidu Cameronu ir Londono meru Mo-

riisui Johnsuonu. Lietuva, deja, kol kas tokiai

ryšiais pasigirti negali.

Audrius Bačiulis

TRUMPASIS INTERVIU

I "Veido" klausimus atsako politologas Kęstutis Girnius

VEIDAS: Jūsų vertinimu, ką Lietuva galėtų ir turėtų padaryti, kad tokiu atveju, kaip M. Golovatovo sulaišymas ir paleidimas Vienoje, Europa išgirstų mūsų balsą ir mūsų argumentus?

K.G.: Šiuo konkretiui atveju Lietuvos balsas yra tikrai neblogai girdimas. Iš dalies ir todėl, kad pati Austrija šioje istorijoje pasielgė nederamai. Kai iškilo viešumon faktai, kad Lietuvai buvo duota tik 4 valandos papildomai informacijai apie kaltinimus M. Golovatovui pateiktii, jog į reikalą akivaizdžiai kišosi Austrijos užsienio reikalų ministerija, tapo akivaizdu, kad šioje situacijoje austrai perdėti skubėjo.

Manau, truputį padėjo ir tai, kad Lietuva apie reikalą kalbėjo gana santūriai, argumentuotai, be perdėtų emocijų ar patetikos. Kokį poveikį tai padarė Europos institucijoms, rodo vien faktas, kad Europos teisingumo komisarė Viviane Reding, pirma pasakiusi, kad

M. Golovatovo paleidimo byla yra Vilniaus ir Vienos tarpusavio reikalas, po kelių dienų jau smerkė Austrijos institucijų sprendimą ir neigė, esą Europos Komisija parėmė Austriją prieš Lietuvą.

VEIDAS: Bet jeigu pažvelgsime, ką tomis dienomis rašė Europos žiniasklaida, tai tikrai bus įspūdis, jog neveikiantis ES narių teisinis bendradarbiavimas buvo įdomus vien Austrijos ir Lietuvos žiniasklaidai ir vieninteliam "The Economist".

K.G.: Taip, plačioji Europos visuomenė apie tai išgirdo nedaug, netgi Vokietijoje rašyta negausiai. Bet ir negalima tikėtis, kad Europos Sajungos žiniasklaida tam skirtų daug dėmesio. Užtai ES šalių Vyriausybės, Prokuratūros puikiai žino, kas įvyko. Apie tai juos informavo ir Lietuvos Vyriausybės atstovai, ir Seimo Užsienio reikalų komiteto atstovai savo kolegomis laiškus siuntinėjo, galiausiai ir europarlamentarai prisidėjo.

Dabar, manau, atejo laikas nebe pareiškimams, o tyliai diplomatijai ir dvišalei Lietuvos ir Austrijos teisingumo ministerijų ko-

misijai. Bet kartu svarbu būti pasirengus tokiams atvejui, kad Austrija, pavyzdžiu, nenorės padaryti bendro su Lietuva pareiškimo dėl tyrimo išvadų, nes jos bus skirtinos. Tuomet Lietuva vėl turės reikalauti iš Austrijos išaiškinimo ir reikia iš anksto apsispresti, kaip tą reikėtų daryti, jeigu prieikis.

VEIDAS: O gal priežastis ta, kad Europa tiesiog mažai žino apie Sausio 13-osios žudynes?

K.G.: Tikrai, apie Sausio 13-ąjį žinoma nedaug. Bet nepamirškime, kad jau 20 metų praėjo! Užaugo nauja karta, kuri apie tai žino labai nedaug ir kuriai tie įvykiai atrodo nepaprastai seni. Žmonės gyvena savo kasdieniais rūpesciais. Pamenu, kai mano tėvai 1964-aisiais kalbėdavo apie Antrajį pasaulinį karą, Lietuvos nepriklausomybės praradimą, man irgi niekaip galvoje netilpdavo: na, kaip gi galima šnekėti apie tokio senumo įvykius kaip apie aktualiją? Kartu nepamirškime, kad 1989–1991 m. įvykių Vidurio ir Rytų Europoje grandinėje Sausio 13-oji nebuvu pati svarbiausia data — buvo ir Berlyno sienos griūtis, ir "Aksominė revoliucija" Prahoje. ●

Viešasis interesas prieš viešajį interesą?

Ant vienos lėkštėlės – griežti viešujų pirkimų reikalavimai, ant kitos – šimtų milijonų vertės visuomenei svarbūs projektais. Kas svarbiau?

Kad būtų aišku, apie ką kalbame, – viešuosiuose pirkimuose kasmet suskasi apie 10 mlrd. mūsų visų litų. Verslininkai suskaičiavo, kad prekių ir paslaugų kaina juose išpūsta vidutiniškai trečdaliu. Bent jau taip buvo. O tas trečdalis – tai maždaug tiek, kiek valstybė buvo priversta skolintis šį pusmetį.

Andriaus Kubiliaus Vyriausybė užsimojo padaryti viešuosiuose pirkimuose tvarką. Tačiau praėjusių savaitę ji pati Viešujų pirkimų tarnybai (VPT) kirto žemiau juostos: Ministro Pirmininko tarnyba pareiškė neketinanti paklusti VPT sprendimui nutraukti vieną viešujų pirkimų sutartį. VPT direktorius Žydrūnas Plytnikas laukia grįžtančio iš atostogų Andriaus Kubiliaus – gal šis savo tarnybą privers persigalvoti. Juk juokinga, kai pati Vyriausybė kelionių organizatoriu renkasi ne pagal kainą, o pagal aptarnavimo mokesčių. O kai tie centai pasirodo esą kelių pretendentų vienodi, nugalėtoju skelbia anksčiausiai pateikusijį pasiūlymą. O juk, piktinasi Ž.Plytnikas, skelbimą apie viešuosius konkursus internete kartais atsiranda ir antrą nakties.

Ar Vyriausybė pasidavė verslo ir politikų, ipratusių tarpti iš šios auksos gyslos, spaudimui ir atšaukia kovą su viešujų pirkimų pažeidėjais visais atvejais, ar tik kai perka ji pati? O gal VPT perlenkė lazdą, nes pirkimų, kuriuos VPT pareikalavo ar bent rekomendavo nutraukti arba nagrinėti iš naujo, šiemet procentiškai beveik šešikart daugiau nei pernai, o teisėsaugai 2010 m. bylų atiduota kone triskart daugiau nei 2009 m.? Ir kur šiuose klausimuose vieta viešajam interesui?

Ministrė teismams priminė įstatymą

Paradoksaliai skamba, bet finansų ministrė Ingrida Šimonytė kreipėsi į Nacionalinę teismų administraciją prašydama, kad teismai laikytuvi įstatymo. Mat pagal Viešujų pirkimų įstatymą su jais susijusios bylos turėtų būti išnagrinėtos per 45 dienas, šiemet tai vidutiniškai trunka triskart ilgiau, o kai kurios nagrinėtos ir trejus metus. Teisingumą nustatyti kainuoja ir laiko, ir pinigų, to niekas teisinėje valstybėje neginčia. Tačiau nereiškia, kad nereikia skaičiuoti laiko sąnaudų, juolab paisyti įstatymą.

Štai Finansų ministerija "Veidui" paaškino, kas privertė ją, kaip 2007–2013 m. ES struktūrinės paramos vadovaujančią instituciją, kreiptis į Teismų administraciją: "2011 m. kovą buvo apskusti ir teismuose nagrinėjami 42 viešieji pirkimai, susiję su per 560 mln. Lt vertės projektais. Dėl vykstančių teismų projektai negalėjo būti vykdomi ir negalima buvo investuoti jiems skirtos ES paramos. Kyla

Valdovų rūmų dilemoje – preciziškai laikytis VPT sprendimo ar užsitikrinti, kad jie bus baigtai iki Lietuvos pirmininkavimo ES – nusvérė praktiškasis interesas

Ūkio ministras R.Žylius: "Viešasis interesas geriau patenkinamas, jei ypač svarbus projektas vykdomas net ir kiek pažeidžiant viešujų pirkimų reikalavimus"

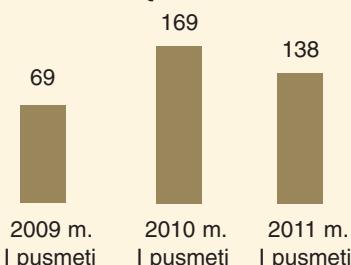
Viešuosius pirkimus prioritetu šiemet paskelbė ir Valstybės kontrolė, ir Vyriausybė, o prezidentė Dalia Grybauskaitė pabrėžia, kad skaidrūs viešieji pirkimai būtini kovai su korupcija. Tačiau Vyriausybė mano, kad jai tai negalioja

grėsmė neigyvendinti dalies projektų ir visai prarasti lėšas." Reikėtų pridurti, kad analogiški procesai vyksta ne tik su ES, bet ir valstybės ar savivaldybių biudžetų pirkimais.

Teisėjų taryba paragino teismus paspartinti šiu bylų nagrinėjimą. Taigi nuo gegužės leidai lyg ir turėjo pajudėti, nors statistikai tai kol

Bylos dėl viešųjų pirkimų (pradėta nagrinėti apygardų teismuose)

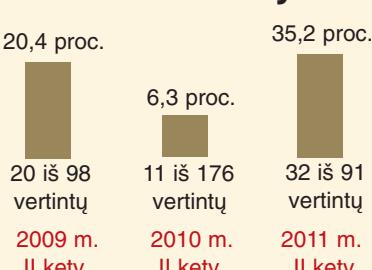

Viešųjų pirkimų bylų išnagrinėjimo apygardų teismuose terminai (vidurkis dienomis)

Šaltinis: Nacionalinė teismų administracija

Viešųjų pirkimų tarnybos vetuotos sutartys*

*Pareikalauta ar rekomenduota nutraukti sutartis ar pirkimo procedūras, arba jas pakartotinai nagrinėti

Šaltinis: Viešųjų pirkimų tarnyba

kas įtakos nepadarė. Teisėjų tarybos pirminkas Gintaras Kryževičius tikina, kad reikalai tvarkosi: štai Apeliaciniame teisme viešųjų pirkimų bylos net skiriamos nagrinėti be eilės, be to, skatinama teisėjų specializacija šiose bylose, tačiau Lietuva per maža steigti specializuotus viešųjų pirkimų teismus. O Ž.Plytnikas tikina: niekas nesikeičia ir nesikeis, kol nebus arba specializuotų teismų, arba tik tokias bylas nagrinėjančių teisėjų.

VU Teisės fakulteto lektorius advokatas dr. Deividas Soloveičikas džiaugiasi bent jau tuo, kad teismai pasisukę pasaulio patirties kryptimi ir vis dažniau nestabdo procesą, leisdami sutartims judėti į priekį. "Jei teismai pripažins, kad sutartys sudarytos neteisėtai, teismas jas panaikins ir viską grąžins į situaciją iki momento, kur padarytas pažeidimas", – aškina advokatas. Ir G.Kryževičius mano, kad tai efektyvesnis viešojo interesu gynimas.

Dilema: teisinė nekaltybė ar svarbūs valstybės interesai

Žinoma, kad už valstybės ir ES pinigus vykdomi projektais, perkamos prekės ir paslaugos dėl sutarčių stabdymu, peržiūrėjimu, bylinėjimuisi nepabrangtų milijonais ar visai nesužlugtų, reikia ne tik atsakingų teismų, bet ir protinges pačios VPT veiklos, kad nė nebūtų pagrindo bylinėtis.

Šoko terapija viešosiuose pirkimuose buvo reikalinga. Vis dėlto nors puspenktu mėnesio ūkio ministru dirbantis Rimantas Žylis giria VPT už principingumą, neslepija paprašęs, kad VPT fiksuočių tik esminius pažeidimus, kurie turėjo įtakos pirkimo kainai. "Viešųjų pirkimų tinkamas vykdymas – labai svarbus viešasis interesas. Tačiau svarbaus objekto sukūrimas taip pat yra viešasis interesas. Taigi susiduria du viešieji interesai. Ant vienos lékštelės pastatome griežtą reikalavimą laikytis viešųjų pirkimų nuostatų, ant kitos – šimtus milijonų. Viešasis interesas geriau patenkinamas, jei ypač svarbus projektas vykdomas net ir pažeidžiant viešųjų pirkimų reikalavimas", – pripažįsta ministras.

Jo manymu, labai iliustratyvus pavyzdys – Energetikos ministerijos aukščiausios kvalifikacijos teisininkų paslaugų pirkimas. "Reikia, kad jie pajėgtų derėtis su "Gazpromu" dėl duju kainų. Viešasis interesas – milžiniškas, nes tai šimtai milijonų litų, kuriuos sumoka Lietuvos vartojai. VPT nuomone, pirkimų reikalavimai pažeisti. Ar leisti jiems vykdyti pirkimą net galbūt pažeidžiant Viešųjų pirkimų įstatymą, bet laiku sėdant prie derybų stalo, ar iš naujo skelbtu konkursą ir derėtis pradėti kitąmet?" – retoriškai klausia R.Žylius.

Antras ūkio ministro pateiktas pavyzdys – Valdovų rūmai. "Apeidinėja įstatymą, kitaip negaliu traktuoti", – apie sprendimą bent iš dalies testi VPT sustabdytas statybas sako Ž.Plytnikas. Ministro pozicija kitokia: "Pirkimai buvo didžiuliai, pažeidimus nustatė VPT, ir Valstybės kontrolė. Tačiau ar viešasis Lietuvos valstybės interesas šiuose rūmuose, iš kuriuos jau investuota šimtai milijonų litų,

2013 m. vesti Lietuvos pirmininkavimo ES renginius nėra didesnis už prievolę dėl keliasdešimt milijonų litų sudarinėti naują sutartį rizikuojant, kad darbai laiku nebus baigtini? Čia ižvelgiu didelę dilemą."

O žinant, kad Lietuvoje kol kas nė vienas didžiulis viešasis projekta neapsisijo be skandalų, statybų stabdymo, teismų ir pan., akiavaizdu, kad tai tikrai ne poros viešųjų pirkimų, o sistemos problema. Ar šiu dvejų visuomenės interesų neįmanoma pigiau ir greičiau suderinti?

Svarbu ne raidė, o esmė

UAB "Baltic Orthoservice" direktorius dr. Gediminas Kostkevičius pasakoja, kad dukart Danijoje teisėsi dėl viešųjų pirkimų konkursų. "Net laimėjus neteisėtai sudaryta sutartis nebuvo nutraukta, nes, teismo manymu, tai padarytų didesnę viešą žalą. Mums buvo atlyginta, pažeidusiemis viešųjų pirkimų reikalavimus pritaikyti sankcijos, bet vertinama viešojo interesu požiūriu. Žinoma, jei padaryti labai šiurkštūs teisės pažeidimai, sutartys nutraukiama. Bet net tokiu atveju, kad mokesčių mokėtojai nepatirtų didelių nuostolių ir kuo greičiau būtų užbaigtas pradėtas projektas, leidžiama parinkti kitą vykdytoją apklausos būdą ir neskelbiant konkursą. Teismai juk turi remties ne įstatymo raide, o esmė", – Lietuvos teismams linki to, ko čia pasigenda, G.Kostkevičius. Štai 2006 m. sausį pateikę ieškinį Valstybinei ligonių kasai, sprendimo "Baltic Orthoservice" sulaukė po penkerių su puse metų – šiemet birželį. Vyriausiasis administracinis teismas pagaliau apsisprendė, kad ir perkant ortopedijos priemones priėmė būti taikomi viešieji pirkimai, kaip yra kitose ES šalyse.

Esminio pokyčio viešosiuose pirkimuose neįžvelgia ir "Transparency International" Lietuvos skyriaus vadovas Sergejus Muravojas. "Viešųjų pirkimų skaidrumas – priemonė kuo efektyviau naudoti mokesčių mokėtojų pinigus. Jau daug metų kalbame, kad mažiausios kainos kriterijus neturėtų būti pagrindinis – turėtume kalbėti apie geriausią paslaugą už geriausią kainą, o sprendimai turi turėti konkretų pagrindimą ir būti viešai prieinami. Stambiuose rezonansiniuose projektuose, vykdomuose už viešosius pinigus, reikia užtikrinti nepriekaištingą viešumą ir atskaitomybę nuo pat projektų pradžios, kad visuomenė ir nepriklausomi ekspertai galėtų prieiti prie visų projekto dokumentų ir atlitti stebėseną", – sako S.Muravojas, apgailes-taudamas, kad kol kas Lietuvoje neturime nė vieno svarbaus projekto viešumo gerojo pavyzdžio.

Žinoma, blogai, kai reikia rinktis – ar teisinius precizišumas, ar milijonų vertės valstybės ir jos piliečių poreikiai. Tobuliusia būtų ir viena, ir kita. Tačiau tobulybė – retas dalykas. Tad ieškant kompromiso štai Danija ir kitos Vakarų valstybės išeitį rado. Vertėtų jomis pasekti.

Aušra Lėka

Europos ekonomika vėsta

Patyrusi trumpą oficialiai jvardijamo ekonomikos augimo laikotarpį, dabar ES vėl priversta pripažinti išgyvenanti jei dar ne recessiją, tai tikrai ekonomikos stagnaciją. Ryškiausias to ženklas – praėjusių savaitę ties 1,5 proc. riba palūkto galiočių Europos centrinio banko (ECB) kas mėnesį nustatomos bazineis euro palūkanų normos. Pirmą kartą po krizės nuo 1 proc. iki 1,25 proc. jos pakilo šių metų balandžių liepą buvo dar padidintos iki 1,5 proc., o dabar

ECB prezidentui **Jeanui Claude'ui Trichetui** teko vėl pripažinti, kad Europos ekonomika stoja ir infliacijos neberekia stabdyti didinant euro palūkanų normą. "Nuosaikaus ekonomikos augimo tikimės ir ateityje. Tačiau išlieka ir aukštasis netikrumo lygis", – tvirtina jis. ECB nustatomos palūkanos yra tikslus Europos ekonomikos atspindys, tiesa, kartais išryškinamas atsiliekant nuo realios ekonomikos situacijos. Pavyzdžiu, taip buvo nutikę 2008 m. spalį, kai visi pasaulyje ir Europos ekonomistai jau kalbėjo apie akivaizdžią finansų ir ekonomikos krizę, bet spalio 2 d. tradiciniame kasmėnesiniame valdybos posėdyje buvo nuspręsta palikti aukštasis 4,25 proc. bendros ES valiutos palūkanų normas. Šį sprendimą teko koreguoti netrukus – jau po šešių dienų neeiliniame ECB vadovų posėdyje euro skolinimosi normos buvo sumažintos iki 3,75 proc., vėliau kas mėnesį nuolat mažėjo, kol pasiekė visą krizės laikotarpį išsilaikiusią vieno procento ribą. ●

darinėdama 2009 m. ir 2010 m. biudžetus, o štai sudarant 2011 m. biudžetą jau buvo kliaujamasi ekonomikos augimu. Anot ministrės, Lietuvoje tyvro nepagrūstas lūkestis, kad tuo iš kažkur vėl atsisras kokių nors laisvų pinigų ir toliau bus galima gyventi geriau. Tačiau Finansų ministerija primena: net ir išlaidas išlaikant šių metų lygį ir įvertinus BVP augimą, viešųjų finansų deficitas kitamet sieks iki 3 proc. BVP – o tai yra papildoma daugiau nei 3 mlrd. Lt skola. Todėl bet koks išlaidų didinimas reikštų tik didesnį deficitą ir didesnę skolą, kartu didesnes palūkanoms skirti rūpesčiai biudžeto lėšas. „Svarbu pabrėžti, kad dėl neramumų finansų rinkose yra tiesiog būtina laikytis numatyto deficitu išpareigojimo, jeigu norime skolintis priimtinomis palūkanomis“, – rašoma ministerijos „Veidui“ atsiųstame komentare.

N.Mačiulis taip pat pabrėžia, kad valstybės išlaidų didinimas dabar būtų gerokai per ankstyvas. "Apie išlaidų didinimą reikėtų kalbėti tik tada, kai biudžetas bus subalansuotas arba bus jo perteklius. Deja, Lietuvoje, kaip visada, Seimo rinkimai vyksta labai netinkamu metu", – mano ekonomistas.

Visuotinis ekonomikos lėtėjimas

"Danske banko" vyresnioji analitikė Violeta Klyviénė sako, kad visi pagrindiniai pasaulyje ekonomikos rodikliai silpnėja, signalizuodami apie visuotinį ekonomikos lėtėjimą. Tai liudija mažėjančius ne tik pasaulyje, bet ir eurozonos pras-

monės aktyvumo indeksas, o nauju užsakymų kiekis pramonei nukrito iki 2009 m. liepos ribos. "Didžiausia eurozonos problema išlieka Graikija ir kitos Pietų regiono valstybės dėl savo skolų. Šios šalys privalės įgyvendinti ribojančią fiskalinę politiką, tačiau tai neigiamai veiks jų ir visos eurozonos BVP augimo tendencijas", – komentuoja banko atstovė.

Ji prognozuoja, kad pokyčiai visuotinėje aplinkoje paveiks ir Baltijos šalių ekonomiką – dėl augsiančių palūkanų, poreikio testi ribojančią fiskalinę politiką ir išorinės paklausos lėtėjimo mūsų regione sulėtės ekonomikos augimas.

S.Besagiršas pabrėžia, kad viso pasaulyje ekonomika tarpusavyje glaudžiai susijusi, todėl bet kurio vieno regiono problemos neišvengiamai paliečia ir kitus žemynus: "Tačiau dabar yra dar blogiau – sudėtingos

Po trumpo ekonomikos augimo ciklo, panašu, vėl turėsime atidžiau skaičiuoti savo išlaidas

problemos kamuoja kone viso pasaulyje ekonomikas." Pradedant JAV – ši šalis savo problemas dėl nuolat augančios skolos eksportuoja kartu su savo doleriu ir nuolat krintantis jo kursas jau yra didelis galvos skausmas labai daug į JAV obligacijas investavusiai Kinijai, kuri, be to, dar ir kovoja su labai smarkiai augančia infliacija. Dėl JAV dolerio, euro nepatikimumo investuotojai karštligiškai renkasi žaliavas, kurių kainų augimas jau seniai lenkia bet kokias racionalumo ribas, todėl jau galima kalbėti apie priartėjusią žaliavą kainų burbulą sprogimo tikimybę. "Sprogs žaliavų kainų burbulas, sprogs ir nuo naftos kainų svyruvimo priklausoma Rusija. O ką jos ekonominės negandos reiškia Lietuvai, dar visi prisimename", – dėsto pramonininkų atstovas.

Anot jo, Lietuva neturi kito esminio ekonomikos augimo potencialo – tik eksportą, kurio didėjimo perspektyvos tampa vis miglotesnės.

Vidaus vartojimas vis dar balansuoja ant auga-neaugą ribos, o kalbėti apie investicijų bumą nėra jokio pagrindo. "Daugiau negu 50 naujų darbo vietų sukuriančios investicijos Lietuvoje yra pavieniai reiškiniai, o ne tendencija", – tvirtina S.Besagirškas.

V.Tauraitė prideda, kad reikšmingesnio vidaus vartojimo augimo neleidžia tikėtis ir emigracijos mastai. "Emigracija yra antra didžiausia grėsmė Lietuvos ekonomikai po blogėjančių išorės veiksnių", – įsitikinusi ekonomistė. ■

Laura Gvozdaitė

Po krizės kylančios kainos stulbina emigrantus

Krizei traukiantis Lietuvoje fiksuojamas vienas didžiausių kainų šuolių Europos Sajungoje. Kainų pokyčiais kaip niekad stebisi ir šią vasarą atostogų parvykę lietuvių emigrantai.

Penkerius metus Airijoje dirbanti ir gyventanti mano sesuo, prieš porą saėvaičių grįžusi trumpą atostogą į Lietuvą, kaip visada apibėrė išsiilgtus namiškius dovanomis. Per išpardavimus drabužiai, aksesuarai ir įvairios smulkmenos Airijoje kainuoja vos po kelis eurus, tad nepirkti – tiesiog neimanoma. Tarp daugybės lauktuvių, kurias šiekart ji parvezė, buvo ir rausva "Vero Moda" suknelė. Pirminė šios suknelės kaina buvo apie 19 eurų, o prasidėjus išpardavimui prieš kelias savaites ji jau tekainavo 5 eurus, taigi – apie 17 litų. Žinoma, neatsispryreže pagundai pažiūrėti, kiek visiškai tokia pat suknelė kainuoja "Vero Moda" parduotuvėse Lietuvoje. Manote, pigiau? Anaiptol. Suknelės kaina su 50 proc. nuolaida buvo 35 litai – dvigubai didesnė nei Airijoje.

Taigi drabužių mažmenininkai, kurie nuolat tvirtina, kad tų pačių prekių ženklu drabužių kainos Lietuvoje ir kitose Europos šalyse vienodos, nėra viisiškai teisūs. Bent jau nuolaidos tiems patiemis drabužiams Lietuvoje tikrai gerokai kulklesnės. Nekalbant jau apie tai, kad už tą patį daiktą mokėti tiek pat, kiek airiai ar britai, kai minimalus atlyginimas mūsų šalyje šešis kartus mažesnis, atrodo labai jau neteisinga.

"Nuolaidos drabužiams užsienyje tikrai didesnės, – sako aštuonerius metus Airijoje, Port Laoise, gyvenanti lietuvinė Kristina Narmontaitė-Rochford, dabar su dvejų metų sūnumiu Danieliumi leidžianti atostogas gimtuosiuose Alsėdžiuose Plungės rajone. – Airijoje daugelis mėgsta pirkti tokiose parduotuvėse kaip "Penneys" ar "Heatons", kur drabužiai tiek vaikams, tiek suaugusiesiems labai pigūs. Jų kokybė gal ir ne pati geriau-

sia, bet dėl to atsibodus nebūna gaila išmesti. Tokių kainų Lietuvoje nėra. Todėl grįžę į Lietuvą drabužių dažniausiai neperkame."

Vokietijoje tą patį pyragą iškeptu pigiau

Atlyginimų augimo dar beveik nematyti, o kainų kilimas šiemet fiksuojamas vienas didžiausių Europos Sajungoje. Statistikos departamento paskelbus vartojimo prekių ir paslaugų kainų pokyčius šių metų gegužę,

Su dukromis Patricija ir Konstancija pajūryje atostogaujanti L.Deineko-Millutat pastebėjo, kad padidėjo daugumos prekių kainos

Kristiną Narmontaitę-Rochford, viešinčią su sūnumi Danieliumi, stebina aukštos kuro kainos. "Bet kainos kavinėse dar nepasiékė airiškų", – teigė ji

palyginti su tuo pačiu mėnesiu pernai, apskaičiuotas pagal suderintą vartotojų kainų indeksą, paaikšėjo, kad Lietuvoje kainos per metus pakilo penkiaisiais procentais.

Didesnis kainų šuolis nei Lietuvoje užfiksuotas tik Rumunijoje ir eurų šiemet išvedusioje Estijoje – atitinkamai 8,5 ir 5,5 proc. Krizei traukiantis vartojimo prekių ir paslaugų kainos didėjo visose ES šalyse, bet mažiau: vidutiniškai trimis procentais.

Nenuostabu, kad lietuvių šiemet praval-

go dar daugiau savo pajamų nei 2009–2010 m. "Eurostato" duomenimis, šiemet Lietuvos gyventojų išlaidų dalis maistui ir nealkoholiniam gėrimams vėl ėmė didėti ir dabar siekia 25,9 proc. visų išlaidų. Daugiau pinigų pravalgo tik tie patys rumunai (35,4 proc.). Tuo tarpu vidutinis europietis maistui skiria apie 15 proc. visų savo išlaidų.

"Mes šokiruoti lietuviškų kainų", – teigia Klaipėdoje su šeima šiuo metu atostogaujantis Viktoras Zacharovas, taip pat jau kelerius metus gyvenantis Airijoje.

V.Zacharovą ypač nustebino padidėjusios maisto kainos – su sužadėtine rengdama aštuonių mėnesių dukters krikštynoms jis susidarė įspūdį, kad ši šventė Airijoje būtų kainavusi gerokai pigiau. Taip pat

nepagrįstai brangios jam pasirodė įvairios kūdikių prekės, drabužiai, avalynė, elektronika. "Pavyzdžiui, tas pats pieno mišinys "Aptamil" Airijoje kainuoja 9 eurus (apie 31 Lt), o čia – apie 48 litus. Dar vienas pavyzdys: vieną pakuočę kūdikių servetelių "Huggies" čia pirkome už tiek, kiek Airijoje mokame už dvi. Paskutinį kartą Lietuvoje buvome prieš dvejus metus ir akivaizdu, kad kainos labai padidėjusios, o juk atlyginimai nukrito", – pasakojo V.Zacharovas.

Kad kainos šoktelėjo, pastebi ir Vokietijoje jau daugiau nei dvidešimt metų gyvenanti ir šeimą su vokiečiu

sukūrusi ekonomistė Loreta Deineko-Millutat, kuri šiuo metu dirba vienos medicinos produktų kompanijos atstove Baltijos šalyse. Šiuo metu moteris su šeima – vyru ir trylikos bei penkiolikos metų dukromis – atostogauja pas artimuosius Lietuvoje.

Prieš keletą dienų moteris su dukromis kepė pyragą. Iškepti tokį pat pyragą Vokietijoje, pasak L. Deineko-Millutat, būtų šiek tiek pigiau. "Pavyzdžiui, už gretinėlę mokėjome 2,49 Lt – Vokietijoje tiek ar net

Kai kurių maisto produktų mažmeninės kainos Europos sostinėse (kaina Lt*)

	Vilnius	Varšuva	Talinas	Ryga	Praha	Budapeštas	Berlynas	Stokholmas	Helsinki
3,5 proc. rieb. pienas, l	2,99	2,19	3,03	3,64	2,60	2,96	3,27	3,18	2,93
Grietinėlė kavai, 10 proc. rieb., 0,2 l	2,65	1,44	1,42	2,51	2,67	-	2,14	2,81	2,54
Cukrus, kg	3,76	3,26	4,89	4,27	2,92	4,18	3,25	3,95	2,84
Spagečiai, 500 g	4,82	3,16	4,94	3,88	2,88	4	3,96	2,56	4,47
Maistinis aliejus, l	8,59	5,75	9,17	8,06	6,06	4,47	5,66	7,85	7,63
Broileris, kg	9,24	6,45	8,77	9,29	8,78	10,28	14,35	7,85	24,32

*Duomenys rinkti 2011 m. birželį

Lietuvoje metinis kainų augimas – vienas didžiausių ES

Vartojo prekių ir paslaugų kainų pokyčiai, apskaičiuoti pagal suderintą vartotojų kainų indeksą (2010 m. gegužės mėn., palyginti su 2011 m. gegužės mėn., proc.)

Airija	1,2
Švedija	1,7
Čekija	2
Prancūzija	2,2
Vokietija	2,4
Nederlandai	2,4
Danija	3,1
Graikija	3,1
Jungtinė Karalystė	4,5
Latvija	4,8
Lietuva	5
Estija	5,5
Rumunija	8,5
ES 27 vidurkis	3,2

Šaltinis: Statistikos departamentas

O GUREVICIUS NUOTR.

kiek mažiau gretinėlė kainuotų jau gana brangioje parduotuvėje, o įprastame prekybos centre ji kainuoja 55 euro centus (apie 1,90 Lt)”, – palygino kainas pašnekovė ir paklausė: o kiek Lietuvoje šiuo metu kainuoja miltai? ”Didžiuosiuose prekybos centruose gali nusipirkti miltų pakuočę už 29 euro centus (apie 1 Lt) ir jų kokybę tikrai nėra prasta”, – pridūrė ji.

Kavinių kainos – vis dar mažesnės

Daugumos maisto produktų ir kitų prekių kainos L.Deineko-Millutat pasirodė padidėjusios. Pavyzdžiui, mėsa Vokietijoje, tokiuose prekybos centruose kaip ”Aldi” ar ”Lidl”, kainuoja tiek pat arba mažiau nei Lietuvoje. Ji atkreipė dėmesį ir į aukštąs lietvių tradiškai gausiai vartojamų pieno produktų – pavyzdžiui, varškės, kainas, taip pat nustebu pamačiusi, kiek Lietuvoje kainuoja maltų pupelių kava. Pasak moters, nieko keisto, kad giminaičiai praše jos atvežti lauktuvių būtent kavos.

”Apmaudu, kad dėl tokijų aukštų kainų daugelis žmonių Lietuvoje priversti stipriai taupyti. Matau, kad ir mano tėvai labai nori palepinti retai matomas anūkes, bet mažos pajamos juos labai riboja”, – sako L.Deineko-Millutat.

Kita vertus, aukštos kokybės ekologiški maisto produktai, anot Vokietijoje gyvenančios lietuvių, čia pigesni. Pavyzdžiui, Tymo

turguje Vilniuje moteris pirkė avijų pieno sūrių su žolelėmis už 25 litus – Vokietijoje tokios kokybės sūris kainuotų daug brangiau. Tam pritarė ir Airijoje gyvenanti K.Narmontaitė-Rochford. ”Jei perki tai, kas patinka, bet nežiuri į kainą – renkiesi tik aukštos kokybės produktus, tai Lietuvoje tokie dalykai kiek pigesni, – patikina pašnekovė. – Nors kainos kilo, maistas Lietuvos kavinėse ir restauruose irgi vis dar gerokai pigesnis. Pavyzdžiui, mes dviese su mama ir sūnumi restorane Plungės rajone, netoli Kulų, visi trys pavalgėme už maždaug trisdešimt litų. Airijoje sumokėtum kokius 25 eurus, ir tai tik vienoje pigesnių vietų.”

Tiesa, L.Deineko-Millutat sako, kad maistas brangsta visur, Vokietija – ne išimtis. Ji atkreipė dėmesį, kad anksčiau 99 euro centus (apie 3,41 Lt) kainavęs sviesto pakelis dabar kainuoja 1,19 euro (apie 4,10 Lt). Lietuvoje vidutinė 200 g sviesto pakelio kaina šiuo metu siekia 4,81 Lt.

Visi ”Veido” kalbinti svetur uždarbiaujantys tautiečiai ypač stebėjos aukštoms degalų kainomis, kurios jau susilygino su euro pinėmis. Pasak V.Zacharovo, airiams neįsivaizduojama, kaip lietuviai iperka brangius degalus gaudami tokius mažus atlyginimus. Airijoje šiuo metu degalai kainuoja labai padaisiai kaip ir Lietuvoje.

Vis dėlto ekspertai teigia, kad kainos Lietuvoje yra nors ir aukštos, bet ne iškreiptos. UAB ”Ekominės konsultacijos

jos ir tyrimai“ partnerio, sertifikuoto valdymo konsultanto Dariaus Dulskio teigimu, tai lemia maža mūsų rinka ir pigių žaidėjų mažmeninės prekybos srityje nebuvinas.

”Tarkime, kodėl į Lietuvą neateina tokis Europoje garsus drabužių prekės ženklas, kaip ”H&M“: tiesiog maža mūsų rinka jiems nėra patraukli. Kiek kitokia padėtis yra mažmeninės prekybos maistu rinkoje – čia konkurencija gana didelė, tad didiesiems užsienio mažmeninės prekybos tinklams nelabai yra perspektyvų. Be to, maisto kainų augimą labiausiai lemia energetiniai ištaklių, žaliavų, logistikos sąnaudų padidėjimas. Kad Lietuvos kainos supanašėjo su euro pinėmis, irgi joks stebuklas. Mes priklausome bendrai Europos rinkai, tad ilgainiui didesni maisto kainų skirtumai turi išnykti“, - komentavo D.Dulskis.

Ką daryti? ieškoti alternatyvių apsipirkimo būdų, pavyzdžiui, ieškoti pigesnių prekių internete. Šių metų kovo mėnesį paskelbtais ”Eurobarometro” apklausos duomenimis, per pastaruosius 12 mėnesių internetu iš kitos Europos šalies bent kartą pirkė septyni procentai Lietuvos gyventojų. Tai atitinka ES vidurkį. Daug labiau lietuvių linkę užsienyje apsipirkti keliaudami: atostogų ar komandiruočių metu kitose Europos šalyse apsiperka 18 proc. gyventojų. ■

Giedrė Bolzanė

Daugiausiai savo pajamų pravalgo rumunai ir lietuvių

Namų ūkių išlaidų dalis maistui ir nealkoholiniam gėrimams nuo visų išlaidų (proc.)

Rumunija	Lietuva	Latvija	Estija	Lenkija	Čekija	Švedija	Airija	Jungtinė Karalystė	Liuksemburgas
35,4	25,9	24,5	23,2	21,4	17,3	15,3	13	11,8	10,5

Šaltinis: ”Eurostat“, 2011 m.

Atomėnės energetikos saulėlydis Europoje

Vokietija taps pirmaja iš galingųjų pasaulio valstybių, uždarysiančia visas savo atominės jėgaines.

Vokietijai apsispręsti nebuvo lengva: dabar 22 proc. visos šalyje suvartoja- mos elektros energijos pasigaminamą vandinė atominė elektrinėse, kurių Vokietijoje yra 17. Tai milžiniški kiekiai nebrangios energijos, reikalingos ir Vokietijos pramo- nei, ir politikams, kuriuos ilgą laiką krėtė šiur- pas vien pagalvojus apie tai, kad atominės elekt- rinės kada nors gali būti visai uždarytos, o trūkstamą elektrą tektų impor- tuoti, tarkime, iš Rusijos.

Viena tokių atominės energetikos gynėjų ilgą laiką buvo ir šalies kanclerė Angela Merkel. Ji dievagojosi, kad Vokietijos reaktoriai yra visiškai saugūs, kad jokios grėsmės nėra ir būti negali, nors aplinkosaugininkai vis pra- bildavo apie tai, kad atominė energetika ir sau- gumas yra du nesuderinami dalykai. Esą jei ir neįvyks vieno ar kito reaktoriaus gedimas, tai visada bus radioaktyvių atliekų, o štai sau- gaijas utilizuoti – taip brangu, kad dažnai tam pritingama valios.

Tačiau vilkinti rimtas diskusijas apie ato- minių jėgaičių uždarymą A. Merkel, kaip ir prieš ją buvusiems politikams, padėjo paly- ginti ramiai nusiteikę vokiečiai. Jie savo ne- palankią nuomonę apie atominę energetiką jau nuo 8-ojo dešimtmecio reiškė daugų daugiausia atsakinėdami į apklausose formuluo- jamus klausimus "už" arba "prieš", ir rimtes- nio visuomenės balso (na, išskyrus vis patriukšmaujančius Vokietijos žaliuosius) nesigirdėjo.

Tad praėjusių metų pabaigoje A. Merkel vyriausybė netgi pareiškė, kad atominių elekt- riniai uždarymo klausimas nebebus svarsto- mas, nes 17 reaktorių darbas pratesiamas vi-

dutiniškai 12 metų ir ekspluatuoti juos bus ga- lima iki šio amžiaus 4-ojo dešimtmecio vi- durio.

Persigalvoti padėjo Fukušima

Lemiamas lūžis Vokietijoje įvyko kovo 11-ąją, po avarijos Japonijos Fukušimos atominėje elektrinėje. Nuo tos dienos Vokietijoje prasidėjo masiniai protestai prieš atomines elekt- rines, o jų uždarymo klausimas tapo svar- biausia tema laikrašiuose, televizijos ir ra- dio laidų diskusijose. Priminsime – vokiečiai

– tai ne su viskuo susitai- kantys lietuvių, ir nepai- syti jų nuomonės reiškia bent jau garantuotą pra- laimėjimą rinkimuose.

Taip Vokietijoje ir nutiko. Apsimesdama, kad negirdi vokiečių balso, A. Merkel gavo stiprū smūgi Vokietijos žemių vyriausybų rinkimuose. Ir atsitokėjo: vokiečiai balsavo ne už ją, o už žaliuosius, pasisakančius prieš bran- duolinę energetiką. Per rinkimus šiaurinėje Brēmeno žemėje žalieji nustūmė konserva- tyviajų kanclerės partiją į trečią vietą. Tasyk žalieji pirmąkart surinko daugiau balsų negu konservatoriai.

Tapo aišku, kad šis klausimas vokiečiams iš tiesų yra pats svarbiausias ir jų ignoruoti yra mažų mažiausiai politiškai neapdairu.

Taigi, kad būtų apramintos aistros, 7 iš 17 reaktorių (beje, patys seniausi Vokietijoje) buvo uždaryti patikrinimui trims mėnesiams. Dar vienas reaktorius ir taip yra neveikiantis – jis yra Vokietijos šiaurėje esančioje Kriu- melio atominėje elektrinėje, kuri jau daugelį metų uždaryta dėl techninių problemų.

Beje, po šio žingsnio A. Merkel ir toliau kartojo, kad visų elektrinių saugumas nepri- kaištingas. Vėliau netgi pareiškė, kad jei jau visuomenė tokia skeptiška, jas galima patik- rinti dar sykį, o radus spragą, uždaryti. Tuo metu Vokietijos interneto svetainių komen- taruose pasipylė piktai juokai: "A.Merkel tei-

Vokietijoje 2022-aisiais nebėliks atominių elekt-

gia, kad visi reaktoriai visiškai saugūs, bet ne- saugieji bus uždaryti. Tai jie saugūs ar vis dėto nelabai saugūs?", – klausinėjo vokiečiai.

Tad gegužės pabaigoje iki išnaktų tarėsi Vokietijos politikai nusprendė: Vokietija at- sisako atominės energetikos.

Ši centro dešimiosios koalicijos sprendimą paskelbė Vokietijos Aplinkos ministras Nor- bertas Roettgenas ir, kad nekiltų abejonių, nu- rodė, kad sprendimas yra "neatšaukiamas".

Atomus pakeis žaliosios technologijos

Vokietijos atominės elektrinės viena po kitos bus uždarytos iki 2022 m., tad atominei energetikai Vokietijoje liko dešimtmmetis.

8 šiuo metu patikrinimui išjungti reaktoriai jau niekada nebebus ijjungti. Keli reaktoriai taip pat bus išjungti dar šiemet. Dar šeši reaktoriai bus išjungti iki 2021 m. pabaigos, o triju moderniausiu eksplatacija bus nu- trauktai iki 2022 m. pabaigos.

"Galutinai nuspręsta: paskutinės trys bran- duolinės jėgainės bus išjungtos 2022 metais", – tikina N.Roettgenas.

Tuo tarpu A. Merkel jau visai kitokiu nei

VOKETIJOS ENERGETIKOS REVOLIUCIJA BUS LABAI BRANGI

"Der Spiegel" analitiko Alexander Neubachero komentaras

Vokietijos vyriausybė užsibrėžė tikslą, kad po dešimties metų energijos, gaunamos iš atsinaujinančių šaltinių, dalis išaugtų iki 35 proc. Tai labai ambicingas planas, nes teks gaminti dvigubai daugiau vadinamosios švarios energijos nei dabar, taip pat reikės plėtoti tie-

kimo tinklą, statyti naujas energi- jos saugyklos. Dar daugiau abejo- nių kelia A. Merkel įrodinėjimai, kad tokia revoliucija beveik nieko ne- kainuos. Teigama, kad perėjimas prie žaliosios energetikos per mėnesį vienam namų ūkiui esą kainuos tiek, kiek kainuoja puode- lis kavos su pienu, o elektros kilo- vatvalandės kaina 2020-aisiais bus tik vienu euro centu didesnė

už dabartinę.

Tačiau jau dabar subsidijos žaliajai energetikai iš mokesčių mokėtojų kišenės siekia 13 mlrd. eurų per metus, – daugiausia pinigų gauna saulės energiją gaminančios elektrinės. Beveik pusę likusios sumos tenka vėjo jėgainėms. Ateityje šios sumos bus nepalygina- mai didesnės ir mokesčių mokėto- jai tai aiškiai pajus savo kailiu.

Reino-Vestfalijos ekonominė ty- rimų instituto vertinimu, elektros energijos kaina atsisakius bran- duolinės atominių elektrinių Vokietijoje išsaugys mažiausiai penkiais eurocentais už kilovatvalandę, o vidutinė trijų asmenų šeima papildomai už elektros energiją su- mokės 175 eurus per metus – ne visai tiek, kiek mokame už kavą su pienu. ●

nių, o iš atsinaujinančių šaltinių gaminama energija sudarys 35 proc.

iprasta balsu – didžiuodamasi – prabilo apie tai, jog šis sprendimas žymi "fundamentalią" energetikos politikos peržiūros pradžią ketvirtuoje didžiausioje pasaulio ekonomikoje.

"Norime, kad ateities elektros energija būtų saugesnė ir tuo pat metu patikima bei prieinama. Tam reikia naujo požiūrio į tiekimo tinklus, energijos efektyvumą, atsinaujinančius energijos šaltinius", – aiškina kanclerė.

"Galime tapti pirmaja išvystytos pramonės šalimi, kuri pereis prie atsinaujinančios energetikos su visomis jos teikiamomis galimybėmis – eksportui, plėtra, technologijoms, darbo vietomis", – neabejoja A.Merkel.

Taigi, Vokietija tapo pirmaja tarp galingųjų valstybių, paskelbusia planus visiškai atsisakyti atominės energijos.

Ir, juolab pirmoji, pareiškusi, kad trūkstamą energiją kompensuos žaliosios technologijos.

"Užtikriname, kad elektra bus tiekiama visą laiką ir visiems vartotojams", – žada Aplinkos ministerija. Tiesa, detalaus žaliosios energetikos plano Vokietija kol kas dar neturi.

Žinoma, nors žalieji ir didžioji Vokietijos visuomenės dalis triumfuoją, pramonininkai tokį sprendimą vertina skeptiškai.

Štai pramonės milžinė "Daimler" perspėjo, kad šis sprendimas kelia pavojų dominuojančiam Vokietijos ekonomikos statusui Europoje. "Ižvelgiu tam tikrų grėsmių Vokietijai kaip vietai užsiimti verslu", – perspėja "Daimler" generalinis direktorius Dieteris Zetschke.

Naujiems vėjams priešinasi ir Vokietijos atomines jėgaines eksploatuojančios bendrovės RWE, E.ON, "Vattenfall" ir EnBW – daugiausiai dėl planų pradėti rinkti prieštaragingai vertinamą branduolinio kuro strypų mokesčių.

Priminime, kad Vokietijos vyriausybė ren-

giasi įvesti mokesčių už visus veikiančius reaktorius, kuris, kaip tikimasi, valstybės biudžetą turėtų papildyti 2,3 mlrd. eurų (7,94 mlrd. Lt).

Kitos šalys neskuba

Po Fukušimos nelaimės įnirtingi debatai dėl branduolinės energetikos saugumo kilo ne tik Vokietijoje, tačiau nuomonės dėl atominės energetikos labai skirtingos.

Kai kurios šalys kaip tik ketina statyti dar daugiau atominių elektrinių. Pasak Jungtinės Tautų Tarptautinės atominės energetikos agentūros (TATENA), pasaulyje šiuo metu statomi 64 nauji branduoliniai reaktoriai. Jų gretas greitu laiku gali papildyti ir nauji reaktoriai Europoje.

Pavyzdžiu, Didžioji Britanija paskelbė planuojanti statyti naujus reaktorius, kurie taptų alternatyva daug šiltnamio efektą sukeliančių

dujų išmetančioms šiluminėms elektrinėms.

Prancūzija, kuri pagal turimų atominų elektrinių skaičių yra antra pasaulyje po JAV, savo ruožtu patikino "gerbianti" Vokietijos poziciją, tačiau pareiškė nesant pasiruošusi atsisakyti branduolinės energijos, kurią prei- jeras Francois Fillonas netgi pavadino ateities sprendiniu. "Manome, jog dar bent kelis dešimtmiečius negalėsime išsiversti be branduolinės energijos", – pridūria Prancūzijos užsienio reikalų ministras Alainas Juppe.

Paryžius pažymi, jog 58 Prancūzijos reaktoriai užtikrina 40 proc. pigesnę elektros energiją negu kitose Europos šalyse. "Vokietijos namų už elektrą moka dvigubai branduoliui nei Prancūzijos", – pareiškė Prancūzijos pramonės ministras Ericas Bessonas.

Švedijos politikų nuomone, Vokietijos sprendimas atves prie nesubalusotos energetikos politikos, kuri nepadės tinkamai spręsti klimato kaitos problemą.

Tačiau Vokietija turi ir draugų. Štai Lenkija, planavusi paleisti savo pirmąjį atominę elektrinę 2020 m., po Vokietijos sprendimo pareiškė iš naujo apsvarstysianti savo planus ir galbūt persigalvosianti.

Jégainių neturinti Austrija irgi sveikina Vokietijos žingsnį ir ragina šiuo pavyzdžiu pasiekti kitas šalis. "Šis itin išsvyčiusios pramonės šalies sprendimas pasiūlys labai stiprų signalą. Jis parodys, kad branduolinės energetikos atsisakymas yra įmanomas ir įgyvendinamas", – teigia Austrijos aplinkos ministras Nikolausas Berlakovichius.

Pavyzdžiu, Italija atominės energetikos atsisakė dar 1987 m., praėjus metams po Černobylės elektrinės katastrofos. Na o Šveicarija paskelbė palaipsniui uždarysianti savo jégaines iki 2034 m.

Rima Janužytė

Atominės elektrinės Europoje

JAV laikinai išgelbėta. Kas toliau?

Šiaurės Amerikos ir Europos rinkose tvyro naujos krizės nuojauta. Ją kursto sukrečianti JAV valstybės skola, su kuria niekaip nebesusitvarko tarpusavyje visiškai nebesusikalbantys JAV Senatas ir Kongresų rūmai.

Praėjusių savaitę kone paskutinę Pakimirką ir tik "per plauką" pritarta JAV valstybės skolos "lubų" didinimui ir išlaidų mažinimui.

Pirmadienį tam pritarė Atstovų Rūmai, o antradienį – Senatas. "Už" balsavo 74 senatoriai (būtinės balsų skaičius buvo 60), prieš – 26. Kiek vėliau šį dokumentą pasirašė ir JAV prezidentas Barackas Obama.

Priimtas įstatymas numato, kad 14,3 trln. JAV dolerių siekiosios skolos "lubos" didinamos dar 2,4 trln. JAV dolerių. Dabar JAV lėšų turėtų užtekti iki 2013 metų. Taip pat sutarta per ateinančius 10 metų biudžeto išlaidas dyviem etapais sumažinti 2,1 trln. JAV dolerių.

Jei šio sprendimo nebūtų, galima lažintis, kad pasauli būtų sukrėtusi nauja ekonomikos krizė. Kol kas gal ir galima ramiai atsikvėpti, nes naujasis bilis bent laikinai tam užkrito kelią ir neleido Amerikai tapti nemokia.

Nepatenkinta né viena pusė

Tačiau susitarti dėl bilio nebuvo lengva. Kompromisinis susitarimas buvo pasiekta itin sunkiai ir atskleidė nemenką prarąjį tarp demokratų ir respublikonų, kurie anksčiau vienaip ar kitaip susitarėjo ir rasdavo visiems tinkamą sprendimą. Ši kartą ginčai užsiėtė ištisas savaiteis ir atrodė, kad rezultatas nebus pasiekta net iki vėliausio įmanomo termino – rugpjūčio 2-osios.

Situacija buvo įtempta todėl, kad respublikonų dominuojami Atstovų Rūmai, o ypač ten nemenkas pozicijas turintis konservatyvus Arbatėlės judėjimas, pasisakė už drastišką išlaidų mažinimą, tuo tarpu demokratų dominuojančios Senatas reikalavo ne mažinti išlaidas, o didinti valstybės skolą. Pastarųjų argumentas – grēsmė Vašingtono socialinėms programoms.

Dabartinis kompromisas yra neabejotinas Arbatėlės judėjimo triumfas, mat Kongresas išsireikalavo drastiškai mažinti valstybės išlaidas. Tiesa, patys kongresmenai pergalės neįžvelgia ir aiškina, jog kompromisas yra varganas dėl to, kad teko nusileisti Senato norui nedidinti mokesčių.

Nesidžiaugia kompromisu né senatoriai. "Suprantu, kad šis traukinys išvyksta iš

stoties, tačiau jis važiuoja klaudinga kryptimi", – pareiškė demokratas iš Virdžinijos Jimas Moranas.

Paradoksas, tačiau Kongreso ir Senato kompromisas né kiek nedžiugina ir paprastų amerikiečių. Kas, kad valstybė nebus nemoiki – paprastiems amerikiečiams vis auganti valstybės skola ir mažinamos išlaidos nieko gero nežada. Juk nedarbas šiernet tebesilaiko virš 9 proc. ribos, o ekonomika atsiguna labai vangiai, tad bet koks išlaidų karpymas šiuos procesus dar labiau apsunkins. Juolab kad naujajame bilyje nėra jokių socialinių garantijų saugiklių – pavyzdžiu, nėra aiškai apibréžta, kieno sąskaita bus mažinamos valstybės išlaidos.

Iš bilyje įvardijamų taupymo priemonių aišku tik tai, kad tūkstančiai valstybės vykdomų programų praras ženklią finansavimo dalį, o lėšos joms pasieks tokį žemą lygi, koks yra buvęs prieš kelioliką metų.

Išimtimis galima laikyti tik socialinės pensijos ir sveikatos apsaugos programas, kuriomis finansavimas, bent jau kol kas, nebus mažinamas.

Be to, kai ateis laikas spręsti, kaip toliau mažinti išlaidas, labai tikėtina, jog vėl bus prisimintas mokesčių didinimas, tad amerikiečiai lapkričio laukia su dideliu nerimu.

Bet juos gąsdina ne vien finansiniai aspektai. Amerikiečius ne ką mažiau siutina

**Harvardo universiteto prof. M. Feldsteinas:
"Naujos recessijos JAV tikimybė šiuo metu yra 50 procentų."**

ir pats faktas, jog dvi svarbiausios politinės jėgos lemiamą akimirką niekaip neesusitaria svarbiausiai klausimais – to Amerikos istorijoje iš esmės nėra buvę, o kompromisai anksčiau buvo pasiekiami kur kas paprasčiau.

Didžiausias pagalys šiuose politikos ratuose – minėtasis Arbatėlės judėjimas, kuri amerikiečiai taip liaupsino prieš ir po praėjusių rinkimų. Susižavėjė jų populistiškiai ir radikalialiai lozungais, amerikiečiai tikėjosi griežtos rankos ir konservatyvių sprendimų, tačiau nemanė, kad "arbatinin-

Po mėnesius trukusių ginčų JAV Senatas tik paskutinę minutę pasiraše bilj dėl skolinimosi lubų padidinimo ir šalies išlaidų sumažinimo

ka" imas kelti tokią sumaištį.

Kaip pažymi JAV dienraščio "The New York Times" apžvalgininkas Davidas Brookssas, respublikonų partija "užsikrėtė" iš vidaus, nes j respublikonų gretas išsiliejęs Arbatėlės judėjimas ima elgtis ne praktiskai, o tik emocionaliai, nepaisydamas jokių logikos dësnii. "Nuotaikos partijos viduje primena nesibaigiantį protestą, o ne sklandų darbą", – rašo apžvalgininkas.

Juo labiau, kad artimiausiu laiku įstatymų leidėjai tikriausiai ir vėl pradės triukšmingų ginčų raundą dėl ideologinės atspalvių turinčios mokesčių ir išlaidų politikos.

Galima numanyti, kad artėjant 2012 m. lapkritį vyksiantiems prezidento ir Kongreso rinkimams, išsiūbuos ginčai dėl ankstesnio prezidento George W. Busho priimtu mokesčių lengvatų galiojimo pabaigos.

Nerimas finansų rinkose nesumažėjo

Nors laikinas sprendimas surastas, JAV prestižas bent trumpam išgelbėtas, o pasau-

JAV ekonomika

Nedarbo lygis	9,2 proc.
Valstybės skola	11,9 trln. JAV dol.
Š.m. III ketvirčio BVP	+1,8 proc.

mažinti iki spalio vidurio.

Priminsime, kad didžiosios finansinio reitingavimo agentūros prieš naujajį bilį buvo nurodžiusios, jog palankiausią AAA kreditavimo reitingą Amerikai pavyktų išsaugoti, jeigu biudžeto deficitas būtų sumažintas 4 trln. dolerių, o ne padidintas, kaip nutiko dabar.

Blogiausia, kad jei JAV reitingai bus sumažinti, šalis bus priversta skolintis už didesnes palūkanas, todėl ekonomikos atsigavimas dar labiau sulėtės. Ir kadangi ši perspektyva labai reali, investuotojai naujaji bilį vertina labai skeptiškai.

"Užuot sumažėjęs, investuotojų nerimas tik padidėjo. Stiprėja nerimas, kad dėl priverstinio išlaidų karpymo JAV ūki vėl ištiks recesija", – praėjusį trečiadienį paskelbtoje rinkos naujienų apžvalgoje teigia SEB banko analitikai.

Anot jų, investuotojus išgąsdino Harvardo universiteto profesoriaus Martino Feldsteino pareiškimas, kad atsinaujiniančios recesijos Amerikoje tikimybė yra 50 procentų. Nerimas dėl ūkio augimo tvarumo esą didėja ir dėl pastaruojų metu itin prastų ūkio rodiklių.

"Birželį JAV vartotojų išlaidos, palyginus su gegužė, sumažėjo 0,2 proc. Amerikiečių išlaidos sumažėjo pirmąkart nuo 2009 metų rugsėjo. Vartotojai neskuba pirkti dėl menkų galimybių rasti darbą ir dėl mažėjančių realių pajamų. Dėl politikų sutarime numatyto viešųjų išlaidų karpymo, tikėtina, vartojimas sumenkis dar labiau", – pažymi analitikai.

"Sprendimas dėl skolinimosi lubų išties išsklaido vieną netikrumo debesį, tačiau nekeičia ekonomikos tikrovės. Prireiks daugelio metų, kol iš to išbrisime. Sėdime terminale, laukdamai ekonomikos skrydžio, tačiau šis tiesiog atidėliojamas mėnuo po mėnesio", – teigia finansų tinklalapio Bankrate.com analitikas Gregas McBride'as.

Minėtoji ekonomikos tikrovė išties niūri. Naujasis bilis nepadėjo stabilizuoti JAV dolerio vertės, kuri praėjusių savaitę toliau smuko kitų valiutų atžvilgiu. O ketvirtadienį JAV akcijų rinka smuko daugiausiai per dvejus metus nuo 2009-ųjų – beveik 5 proc.

Tai labai neigiamai paveikė ir visos Europos ekonomiką, ypač Italiją ir Ispaniją, kurias slegia itin didelės valstybės skolos ir kurių rinkos yra labai priklausomos nuo JAV.

Šiu šalių premjerai pripažista, kad JAV ekonomikos problemas joms yra papildomas, gal net lemiamas smūgis. Tuo tarpu Didžiosios Britanijos premjeras Davidas Cameronas su nerimu laukia reitingų agentūrų verdikty, kurie dėl praėjusių savaitės prasidėjusio ekonomikos chaoso gali būti nepalankūs ne tik JAV, bet ir Didžiajai Britanijai.

Rima Janužytė

Radikalus Arbatos judėjimas į JAV politiką jnešė ne tik naujų vėjų, bet ir daug sumaištis bei kivirču tarp respublikonų ir demokratų

liui pavyko išvengti naujos krizės, vis dėlto JAV gyventojų, o ir investuotojų nerimas nesumažėjo.

Tarkime, didžiosios reitingų agentūros išpejėjo, jog naujojo bilio nepakanka ir būtinės papildomos deficitu sumažinimo priemonės. "Moody's" analitikų teigimu, jei sulėtėtų ekonomikos augimas ar išaugtų išlaidos, šalies skolinimosi reitingas gali

būti peržiūrėtas ir sumažintas per artimiausius 12–18 mėnesių. O agentūra "Fitch" detalesnį vertinimą ketina pateikti mėnesio pabaigoje.

Laukiama ir trečiosios reitingų agentūros – "Standard & Poor's" pranešimo. Ši agentūra artimiausiu metu turėtų griežčiau įvertinti JAV situaciją, juolab, kad anksčiau ji grasinė JAV skolinimosi reitingą su-

Naujosios pasaulio tvarkos belaukiant

Politinis nestabilumas ir ekonominis netikrumas tiesiog tvyro ore. Praėjusią savaitę JAV Kongrese respublikonams ir demokratams pavyko susitarti dėl JAV skolos limito padidinimo, bet tai nepadėjo sukurti didesnio pasitikėjimo pasaulio finansų sistema. Pasaulio akcijų biržose ir vėl chaosas.

JAV Kongreso sprendimas padidinti skolos limitą nuo 14,3 trilijono iki 16,7 trilijono JAV dolerių ir kartu mažinti išlaidas per dešimt metų tik 2,1 trilijono dolerių iš esmės téra tik senosios politikos pagimdymų problemų nukėlimas į tolesnę ateitį. Vien tik šiaisiai metais JAV biudžeto deficitas bus viršytas 1,1 trln. dolerių, o pagal priimtą planą jis bus sumažintas tik 21 mlrd. dol.

Bet už šio JAV Kongreso sprendimo slepiasi kažkas daugiau nei tik paprastas politinis kompromisas. Respublikonų ultradešinieji – Arbatos partija parodė, kad politikoje galiama pasiekti rimtų rezultatų kietai laikantis savo pozicijos. Šiam judėjimui, iš dalies politinio šantažo priemonėmis, pavyko pasiekti, kad naujoji pasaulio tvarka, apie kurią tiek daug šnekama, pamažu gimus. JAV Kongresas ir Prezidentas B.Obama buvo priversti ne tik tauptyti, bet ir nedidinti mokesčių. Tai rimpas politikos filosofijos ir kultūros pasikeitimas.

Ultradėsinieji respublikonai veikė ryžtingai ir net avantiūristiškai. Jų ciniškas pareiškimas, kad neprilausomai nuo to bus ar nebus padidintas JAV skolos limitas, saulė kaip tekėjo rytuose, taip ir tekės, kaip leidosi vaikuose, taip ir leisis, privertė prakaituoti ne vieną politiką ir investuotoją. Arbatos judėjimo respublikonų sparno nariai daugiausia yra baltieji vyrai, vedę, senesni nei 45 metų, konservatyvesni, geriau išsilavinę nei JAV virdurkis, jie nepritaria homoseksualų vedyboms ir jų teisių fetišui, pasisako prieš JAV karus Irake ir Afganistane. Šis judėjimas nesunkiai surenka dešimtis milijonų JAV dolerių paramos, gauna milijono dolerių vertės anonimiinius čekius. 2010 m. atlkti "Gallup" tyrimai rodo, kad 28 proc. amerikiečių palaiko Arbatos partijos judėjimą, 26 proc. nepalaiko, o 46 proc. yra neutralūs. Šiu metų "Gallup" tyrimai rodo, kad net 70 proc. amerikiečių mano, kad JAV Kongresas turi atsižvelgti į Arbatos judėjimo siūlymus. Vienas iš šio judėjimo lyderių Glenn Beck taip formuluoja pasaulio

VYDO ARCHYVO NUOTR.

problemų matymą: "...politikai, norėdami pašiūpinti visais ir prikūrė nepagrįstų lūkesčių atėmė iš neatsakingų už savo likimą žmonių galimybę žlugti, kai piliečiai elgiasi neatsakingai neskirdami pakankamai pastangų savo nuolatiniam tobulėjimui, ekonominiam ir pilietiniam aktyvumui, sveikam gyvenimo būdui, todėl šiandien vakarų visuomenėse tiek daug gyvenančių iš socialinių pašalpų, bedarbių ir kitokių išlaikyti". Tai skamba žiauriai ir politiškai nekorekтиškai. Bet ar politikoje dar

Kairiųjų politikų verksmai, kad tik viešasis sektorius gali padėti vargstantiesiems, yra neatsakingas politikavimas.

Yra norinčių įsiklausyti į švelnias ir politiškai korekтиškas formuluotes? Arbatos judėjimas jau seniai reikalauja mažinti viešojo sektorius išlaidas, mokesčius ir viešajame sektoriuje dirbančių žmonių skaičių.

Šis judėjimas nėra ir negali būti vertinamas vienareikšmiškai. JAV ir taip yra kaltinama perleidusi demokratijos funkcijas elitui, apsėstam agresyvaus militarizmo ir nuolat kovojančiam už milžiniškų socialinių skirtumų išlaikymą. Nobelio premijos laureatas ekonomistas Josephas Stiglitzas nesenai pabrėžė ši fenomeną pateikdamas faktą, kad 1 proc. amerikiečių pasiima 25 proc. visų šalyje uždirbamų pajamų. Tas 1 proc. valdo 40 proc. viso šalies turto. Kitas Nobelio premijos laureatas Paulas Krugmanas tvirtina, kad JAV ritasi bananų respublikos link. "Apple" bendrovė šiandien savo sėskaitoje banke laiko 76 mlrd. dol., o vyriausybės Vašingtone sėskaitoje dažnai puikuojasi 0, bet niekas nekalba apie mokesčių kėlimą.

Tai ką pasirašė B.Obama yra vadinama kapituliacija prieš Arbatos judėjimą. Nauji pasirašytame įstatyme nėra mokesčių didinimo, kurio reikalavo B.Obama ir demokratai. Taigi galima teigti, kad galimos naujosios pasaulio tvarkos koše užvires JAV Arbatėlės judėjimas pasiekė savo pergalę. Galima tvirtinti, kad naujoji pasaulio tvarka gimsta. Kaip ir bet kokioms naujovėms tam yra rimbai priešinamasi. Manoma, kad šis planas pakenkis vargingiausiai gyvenantiesiems ir vidurinei klasei, stabdys ekonomikos plėtrą. Net ir liberalusis britų "The Economist" mano, kad susitvarkyti su JAV ir kitų valstybių skolomis be tolesnio mokesčių kėlimo yra Arbatos partijos gyvenimas fantažijų pasaulyje.

Apie naujają pasaulio tvarką Lietuvoje beveik nediskutuojama. Tik premjeras A. Kubilius kartais primena, kad turime per daug išlaikyti, kurių tarpe yra daug nesąžiningų žmonių. Bet i Lietuvai skambinančius Graikių varpus tinkamo dėmesio nekreipiam. Nors be vis didėjančios valstybės skolos turime dar ir masiškai iš šalies bėgančių piliečių reiškinį. Lietuva neturi jokio plano. Nes vienintelis planas sumokėti augančias skolas (A. Kubiliaus vyriausybės per dvejus sunkmečio metus kasmet skolinosi po 10 mlrd. Lt) yra dar pasiskolinti ir laukti ekonomikos augimo.

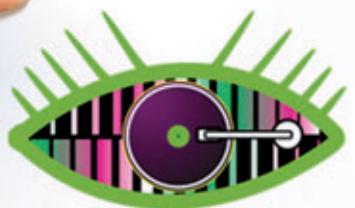
Iš tiesų viešojo sektoriaus mažinimas ir efektyvumas yra vienintelis Lietuvos būdas kaip sumažinti biudžeto deficitą. Nepotizmas, korupcija, nuo darbo rezultatų nepriklausantis atlyginimas, neveiklumas – visa tai daro viešą sektorių brangų ir neefektyvų.

Tikėjimas, kad mus išgelbės ekonomikos augimas yra klaudinga iluzija. Jis gali būti labai nestabilus ir retas. Visi kairiųjų verksmai, kad tik viešasis sektorius gali padėti vargstantiesiems, yra tik neatsakingas politikavimas. Reikia sutikti su tuo, kad "pinigų trūkumas yra pagrindinė blogio priežastis", – sakė garsus airių dramaturgas Bernardas Shaw. Bet ar venčiamas to blogio neatsakingai skolinantis nėra dar didesnis blogis? Nepagrįstų lūkesčių ir iluzijų pasaulyje gyvenantys piliečiai dėl Lietuvos valstybės praskolinimo politikos nukentės labiausiai. Tai jau irodė ne viena pasaulio krizė.

Jau rugsėjį prasidės didžioji politinė kova dėl 2012 m. Lietuvos nacionalinio biudžeto. Tada ir pamatysime, ar naujos pasaulio tvaros lengvas vėjelis pasiekė Lietuvą. Ar mūsų valdantieji ir opozicijoje esantys politikai tik vėl giedos giesmes apie "pasibaigusią krizę" ir didesnių biudžeto išlaidų būtinybę visoms viešojo sektoriaus sritims. Lietuvos valstybės skola auga greičiau nei ekonomika. Sodros skola pasiekė rekordinę 7 mlrd. Lt ribą. Vien šias metais suplanuotas 2,6 mlrd. Lt deficitas. Tiesa, kol kas sekasi geriau, nes dėl ekonomikos augimo auga ir Sodros įmokos. Visi planai kol kas remiasi viena strategija – ekonomika auga ir jau 2014 m. Sodros biudžetas bus subalansuotas. Kas tuo tiki?

Algimantas Šindeikis

KIEKVIENO NAUJIEMS PASAULIAMS

INTERNETAS

TELEVIZIJA

POKALBIAI

INFORMACIJA

IT PASLAUGOS

NAMAI SU TEO

WWW.TEO.LT

Pažangiausias šviesolaidinis internetas,
balso telefonija ir naujų galimybių
skaitmeninė televizija jūsų namuose
sukuria galimybes pažinti, mokytis,
bendrauti ir atrasti tai, kas svarbiausia jums.

BŪTI SU PASAULIU

teo

Lietuvoje mažai gimnazijų, galinčių konkuruoti su Vilniaus licėjumi

2011 metų gimnazijų reitingas

Savaitraštis "Veidas" aštuntą kartą pristato visų Lietuvos gimnazijų ir vidurinių mokyklų reitingą.

Šiometis gimnazijų reitingas gimnazistams ir jų tėvams pateiks dar daugiau informacijos – kokios bendrojo lavinimo mokyklos garantuoja sėkmingą startą į aukštąsias mokyklas, o kurių mokyklų geriau vengti, nors jos ir priklauso moksleivio gyvenamajai teritorijai. Mat šiemet visas 477 Lietuvos gimnazijas ir vidurines mokyklas vertiname ne tik pagal tai, kiek kiekvienos jų abiturientų išstojo į Lietuvos universitetus pagal pirmą pageidavimą bei gavo pakvietimus į užsienio šalių universitetus, bet kartu vertiname dar ir tai, kaip gimnazistams sekési laikyti Valstybinius brandos egzaminus (VBE).

Abiem kriterijams suteikėme vienodą svorio koeficientą: pirmajai kriterijų – sėkmingą stojimą į aukštąsias mokyklas pirmuoju pageidavimu – vertiname 50 taškų sumą; antrajai kriterijui – kiek procentų visų konkretų VBE laikiusių gimnazistų gavo aukščiausius balus (nuo 90 iki 100 balų) – taip pat vertiname 50 taškų sumą. Kelias-

dešimties gimnazijų direktorių patarti vertiname keturis VBE, kuriuos dažniausiai renkasi mūsų šalies jaunuoliai: lietuvių kalbos, matematikos, istorijos ir užsienio kalbos.

Atkreiptinas dėmesys, kad net dvidešimties gimnazijų ir vidurinių mokyklų abiturientai nei už pirmajį nei už antrajį kri-

Viduriniojo mokslo kokybę pakeltų platesnis tinklas privačių mokyklų, kurios dėl moksleivių krepšelių konkuruotų su savivaldybių mokyklomis.

terijų negavo nė vieno taško, nes nė vienas jų abiturientas neįstojė pirmuoju pageidavimu į jokį universitetą ir nė vienas abiturientas už laikytus VBE negavo maksimalaus ivertinimo – tai yra nuo 90 iki 100 balų.

Reikėtų pridurti, kad šiomet "Veido" žurnalistai ketino įtraukti ir dar vieną parametrą – vertinti kiekvienos gimnazijos visų abiturientų laikytų VBE vidurkį. Bet Nacio-

nalinis egzaminų centras (NEC) esą dėl didžiulio darbo krūvio, atsisakė viešai atskleisti šiuos duomenis ir parodyti išsamų vaizdą, ko verta kiekviena gimnazija ar vidurinė mokykla. Tiesa, kai kurios gimnazijos, kurioms rūpi jų gimnazistų ateitis, už nedidelį užmokesčių užsisako šiuos duomenis iš NEC, bet tokį gimnazijų mažuma.

"Veidas" viliasi, kad kitamet su NEC pavys susitarti ir dėl šio parametro – juk moksleiviai ir jų tėvai turi teisę žinoti, ko

verte jų bendrojo lavinimo išstaiga: ar ji gali pakylėti jauną žmogų ar priešingai, jam trukdys.

Per dyvilią metų praradome 23 tūkst. pirmokų

Akivaizdu tai, kad nors šiomet papildėme vertinimo kriterijų kiekį, geriausią šalies gimnazijų vietos reitinge visiškai nepakito arba pakito mažai – vos per keletą ar keliolika pozicijų. Tuo tarpu atsitiktinai į aukštąsias pozicijas iškilusias mokyklas papildomas kriterijus "sugrąžino" į tikrąsias jų vietas.

Apmaudžiausia, kad daugelis tokų "nei šiokių, nei tokų" mokyklų turi, o jei dar ne-

Lietuvos gimnazijų reitingas 2011

pašnekovės, turi būti atrenkami pagal gamumus. O tie, kam sunkiai įkandamas vidurinis mokslas, turėtų mokyti kitose mokyklose ir nesmukdyti bendro lygio. "Vakarų Europoje visiškai normalu, kad profesoriaus vaikas, kuriam sunkiai sekési mokslai, išgyja amatą ir dirba kepėju, kirpeju ar siuvėju. O Lietuvoje tėvai bet kurį vidutinioką siekia matyti daktaru. Užtat žmonės piktinasi neprofesionaliais specialistais, o ir pats toks vidutiniokas dirbdamas nejaučia jokio malonumo", – kometuoja patyrusi pedagogė.

Vilniaus jėzuitų gimnazijos direktorius brolis Virginijus Saulius S.J. taip pat pritaria, kad gimnazijose turėtų mokyti gabiausi ir stipriausi vaikai, o kitiems verčiau rinktis mokyklas su profesija. Tada, anot direktoriaus, sustiprėtų ir profesinis sektorius, jo prestižas.

I.Baranauskienė mano, kad Lietuvoje, kaip ir, tarkime, Vokietijoje ar D.Britanijoje, vaikus į būsimas mokyklas (profesines, kolėdžus ar universitetus – J.K. past.) derėtų paskirstyti jau po pradinės mokyklos. Mat, kai tėvai žino, kad jau pirmieji ketveri metai gali nulemti jų vaikų ateitį, už juos jaučia daug didesnę atsakomybę: labiau domisi ko ir kaip vaikas mokomas, daugiau padeda jam įtvirtinti išmoktus dalykus, gilinasi į mokyklos bendruomenės reikalus, aktyviau bendradarbiauja su pedagogais, kontroluoja mokymo turinį, metodus, reikalauja realios, o ne "popierinės" mokymo kokybės. Pačių pradinių mokyklų vadovai tada irgi priversti daugiau krutėti ir ieškoti pažangią, o ne bet kokių pradinių klasių mokytojų: jei konkrečios mokyklos pradinukai metai iš metų bus nukreipiiami tik į profesines mokyklas, tėvai nenorės vesti į jas vaikų ir ieškos pradinių mokyklų, garantuojančių auškesnę kokybę.

Tokiu būdu ir progimnazijos būtų priverstos sukrusti: jei į jas ateis gerai paruošti pradinukai, bet per ketverius metus bus "numokyti" ir gimnazijos ims dėl to reikštį pretenzijas, prastos progimnazijos nebesurinks mokinii iš bankrutuosis.

Žinoma, galima sakyti, kad privačių mokyklų atstovai kritikuoja valstybines bendrojo lavinimo mokyklas dėl kokių nors konkurencinių motyvų. Tačiau ir tarptautiniai mokiniai gebėjimų tyrimai patvirtina: situacija Lietuvos mokyklose blogėja – jose nebeliko žinių, kuriomis garsėjo sovietinė lietuviškoji mokykla, o ir kūrybiškumo neatstirado. Tarkime, remiantis naujausiu PISA (Tarptautinis skaitymo, matematikos ir gamtos mokslo gebėjimų) tyrimu paaiškėjo, kad Lietuvos moksleivių pasiekimai yra žemesni už tarptautinį vidurkį ir gerokai prastesni, palyginti, su anksciau atliktu tokiu pačiu tyrimu. Beje, sunkiausiai mūsų moksleiviams sekési spręsti kūrybiškas matematiros užduotis.

O visą šį negatyvų foną dar geriau atskleidžia pirmą kartą (2009 m.) Lietuvoje at-

Net trečdalį kai kurių Lietuvos mokyklų abiturientų įstoja į užsienio universitetus

liktas tarptautinis TALIS (Mokymo ir mokymosi) tyrimas, kuriame dalyvavo mokytojai. Remiantis juo mūsų mokykla išsiskiria mokinii bégimu iš pamokų. Šią bédą įvardijo net 88,5 proc. apklaustų Lietuvos mokytojų ir tai yra blogiausias rezultatas tarp visų tyrimo dalyvių. Pagal mokinii vėlavimą į mokyklą mūsų šalis yra antra (šia problema nurodė net 65,2 proc. Lietuvos mokytojų), mus lenkia tik Meksika – 78 proc. Paga-

liau, esame trečioje vietoje, pagal moksleivių nusirašinėjimą (38,8 proc.), pagal ši rodiklį Lietuvos moksleivių lenkia tik meksikiečiai (54,1 proc.) ir lenkai (42,3 proc.).

Tiesa, Švietimo ir mokslo ministerija, pristačiusi ši tarptautinį tyrimą, labai greitai ir noriai pamiršo jo neigiamus rezultatus, šaukite šaukiančius pokyčių. ■

**Jonė Kučinskaitė,
Rasa Kairienė**

Lietuvos moksleivių žinios ir gebėjimai menksta

Valstybė	Skaitymo gebėjimai	Matematikos gebėjimai	Gamtos mokslo gebėjimai	Vieta
Kinija (Šanchajus)	556	600	575	1
Estija	501	512	528	13
Latvija	484	482	494	30
Lietuva	468	477	491	40
Rusija	459	468	478	43
Kirgizija	314	331	330	65

Pastaba: Iš viso vertinti 65 šalių moksleivių gebėjimai

Šaltinis: Tarptautinis moksleivių skaitymo, matematikos ir gamtos mokslo gebėjimų tyrimas PISA 2009 m.

Keturiskart šimtukininkai laiką leidžia išvystyti socialinius mokslius

Šiemet brandos egzaminus laikė per 47 tūkst. abiturientų, iš kurių 884 gavo aukščiausią – šimto balų įvertinimą bent iš vieno egzamino. Trims iš jų pavyko gauti po šimtuką net iš keturių egzaminų. "Veidas" susisiekė su visais trimis.

Klaipėdetis Emilio Bružas, vilnietė Ieva Raudonytė ir marijampolieta Mindaugas Brusokas laužo "moksliukų" stereotipą. Nors jų pasiodymas egzaminuose buvo stulbinamai geras, abiturientai rasdavo pakankamai laiko hobiams, o savo sėkmę linkę dalintis tiek su mokytojais, tiek su klasės draugais, sukūrusiais motyvuojančią atmosferą mokykloje.

Keturiskart šimtukininkai vieningai mini ir kitą sėkmės recepto ingredientą: siekti gerų rezultatų turi skatinti ne noras gauti

"Sąžiningai mokiausi visus 12 metų"

"Šimtukas kartais yra ir sėkmės dalykas. Štai ir mūsų mokykloje buvo mokiniai, kurie iš trijų egzaminų gavo po 100 balų ir vieno 99", – prisimena Ieva Raudonytė, kitokių balų kaip 100 negavusi. Tačiau kalbantis su ja, akivaizdu, kad sėkmės faktorius buvo mažiausias. "Tai buvo ne savaitės, ne mėnesio, net ne paskutiniųjų metų darbas. Sąžiningai mokiausi visus 12 metų", – prisipažsta Ieva.

O kaip laisvalaikis? "Jei tik norėdavau, susitikdavau su draugais. Laisvalaikį apripi-

jos tikrai nebuvu."

Ieva buvo viena iš tų, kuriems pavyko ištoti ten, kur norėjo. Prancūzijos "Sciences Po" universitetas yra vienas geriausių socialinių mokslų srityje tiek Prancūzijoje, tiek visoje Europoje. Britų savaitraščio "Times Higher Education" šiu metų reitinge šis universitetas buvo įvertintas kaip 35-as pasaulyje ir pirmas Prancūzijoje pagal socialinius ir politikos mokslus. Šias studijas Ieva mato kaip trampliną į tolesnį tikslą – darbą Jungtinių Tautų Organizacijoje arba Europos

Šimtukininkų mini dosjė:

APRĒNUO ARCHIVVO NUOTR.

Emilio Bružas:

- Baigė Klaipėdos "Ažuolyno" gimnaziją.
- Egzaminų balai: matematika, chemija, biologija, anglų kalba – po 100, lietuvių kalba – 91.
- Studijuos biologinius gamtos mokslus Kembridžo universitete.

Ieva Raudonytė:

- Baigė Vilniaus licėjų.
- Egzaminų balai: lietuvių kalba, anglų kalba, istorija, matematika – visų po 100.
- Studijuos socialinius mokslus Prancūzijos Sciences Po universitete.

brandos atestatai su kuo aukštesniais balais, o studijuojamų dalykų įdomumas. Anot jų, naujausiuju laikų istorijos ar neapibrėžtinų integralų nesuprasi per prievara.

Džiugina tai, kad abiturientai užtikrinti dėl savo ateities. Nors su savo rezultatais jie galėjo ištoti praktiskai iš bet kurią specialybę ir universitetą, sprendimai buvo priimti atsižvelgiant į ilgesnę nei studijų laikotarpis perspektyvą. Savo ateitį su darbu tarptautinėse organizacijose siejanti Ieva rinkosi socialinius mokslus viename aukščiausiai reitinguojamų Prancūzijos universitetų, Mindaugas, ieškojė profesijos, galinčios garantuoti ir pakankamas pajamas, ir neatmančios per daug laiko Vilniaus universitete studijuojus odontologiją, o Emilio ji dominančioms gamtos mokslų studijoms pasirinko geriausiu Europoje laikomą Kembridžo universitetą.

bodavau tiek, kiek norėjau pati, niekas manęs mokytis neverstado. Viską dariau, nes man buvo įdomu, norejau to, supratuoj pirmenybę mokytis istoriją, skaityti literatūrą. Šie mokslai atveria pažinimą, o kai kurie, pavyzdžiu anglų kalba, labai naudingi ir praktiškai", – įsitikinusi Ieva.

Mergina baigė Vilniaus licėjų – mokykla, kiekvienais metais esančią tarp lyderių pagal šimtukų statistiką. Ir šiemet čia išauginti 72 šimtukininkai – daugiau nei bet kuriuoje kitoje mokykloje. Pašnekovė sutinka, kad bendra atmosfera licėjuje yra išties nuteikianti siekti aukštų tikslų, tačiau griežtai neigia vyraujantį stereotipą apie didžiulę konkurenciją tarp abiturientų: "Licėjaus vaizdas visuomenėje yra iškreiptas. Mes padėdavome vieni kitiems, laikydavome kumščius, kad tik kiekvienam pasisektų, kad ištotų ten, kur nori. Piktos konkurencijos

Sajungos institucijoje, galbūt ir Lietuvos užsienio reikalų ministerijoje.

"Norėčiau dirbti Lietuvoje, bet atstovaučiau šalį tarptautinėse organizacijose. Noriu įsivairiaudoti Lietuvą kaip modernią, savo tradicijas išlaikančią valstybę, kuri supranta savo istorinio ir kultūrinio palikimo vertę, bet kartu néra užsidariusi, ksenofobiška", – savo Lietuvos vizija dalinasi viena geriausių šalies moksleivių.

Rado laiko ir krepšinio mokyklai, ir gatvės šokiam

Marijampolieta Mindaugas Brusokas laikė net penkis egzaminus ir nedaug pritruko, kad ir penktą – lietuvių kalbos – būtų gavės aukščiausią įvertinimą. Tai ypač stebina žinant, kad būdamas abiturientu jis dar susegbėjo baigtį ir miesto sporto mokyklą, ku-

do ne tik prie knygu

rioje žaidė krepšinių, o pastaraisiais metais labai susidomėjo ne biologija ar chemija (kurių taip pat gavo po šimtuka), o gatvės šokiais.

Mindaugo sėkmės moksluose paslaptis tokia pati, kaip ir Ievos: nuosekliai mokyti visais mokslo metais, tada per egzaminus beliks pasikartoti. "Nuo mažens stengiausieji neko nepraleisti, nepalikti nepadarytų darbų. Mokyti nebuvu sunku, viską greitai perprasadavau, todėl egzaminams netgi buvo sunku prisiversti ruoštis. Galiausiai imdavo graužti sąžinę, kad laiką veltui leidžiu, tai pasikartodavau", – atvirauja Marijampolės Rygiškių Jono gimnazijos absolventas.

Jis vienintelis iš trijulės liko studijuoti Lietuvoje. "Niekur nenoriu išvažiuoti. Manau, kad jei jau išvažiuoju, tada grįžti nebeap-

gamtos mokslus Jungtinės Karalystės Kembirdžo universitete. Remiantis jau minetu "Times Higher Education" reitingu šis universitetas yra pirmas Europoje.

"Šiuo metu laukiu patvirtinimo laiško ir kai tik jį gausiu, pirkšiu skrydžio bilietus. Manau, jog gavau puikią progą maksimaliai išbandyti savo akademinių potencialą", – sako E.Bružas, prisijungstantis prie 36 pernai Kembirdžė studijavusių lietuvių. Priešingai nei Ieva ir Mindaugas, jis įtemptai egzaminams ruošesi tik likus dienai ar dviejų iki jų. "Aišku, kasmet būdavau pirmūnu, bet beveik netekdavo ruoštį namų darbų, nuolat patekdavau ir tarp klasės "šauniausią" pamokų praleidinėtojų. Tikriausiai turu igiūtą potraukį mokslui, todėl didelių pastangų geram rezultatui pasiekti nereikėjo", – neslepia E.Bružas.

Už tokį požiūrį, kaip ir, anot jo paties, "baisų raštą ir neatidumą" dalis mokytojų vaikinių prognozavo ne pačią sėkmę galiausiai egzaminų sesijoje, tačiau galiausiai iš penkių egzaminų Emilio parsinešė keturis šimtukus. "Sie egzaminai labai specifiški, žinios tam tikroje srityje tikrai negarantuoja aukšto balo. Dėl to tikejausi prastesnių rezultatų. Vis dėlto irodžiau sau, kad galu išsisukti, net kai esu isprautas į gana griežtus rėmus", – teigė klaipėdietais, ateityje norintis tirti vėžio gydymą ir alergines reakcijas.

Egzaminų balas neparodo žinių

Kita vertus, šimtukas nereiškia, kad abituriento žinios yra nepriekaištingos – balas tiesiog išreitinguoja abiturientus, parodo, kad konkretų egzaminą šimtukininkas išlaikė geriau nei absoliuti dauguma kitų laikiusiuų. Taip pat skaičiuojant galutinį egzamino rezultatą daug reikšmės turi užduočių vertinimo sistemos specifika.

"Per daug metų pastebėta, kad tarptautinių matematikos olimpiadų dalyviai šimtukų negauna. Ne todėl, kad jie nemoka, o todėl, kad daug veiksmų atlieka mintinai. Spręsdami uždavinius jie nerašo tarpinių rezultatų, ir nors gauna teisingą atsakymą, jiems taškai vis tiek sumažinami", – paaškina Vilniaus licėjaus matematikos mokytojas ekspertas Benas Budvytis.

"Valstybinis egzaminas neparodo žinių lygio. Jis tik išreitinguoja – pirmąsias vietas dažniausiai užima kruopštieji, sažiningieji, dorieji studentai, bet nebūtinai genijai. Ir patys abiturientai man sako, kad šimtukas jiems nėra tikslas – jie siekia Oksfordo, Harvardo universitetų, į kuriuos stojant daug lemia kitų egzaminai, ne tik mūsų valstybinis. Žinoma, negalima sakyti, kad gavusieji šimtukus yra netalentiniai", – teigia B.Budvytis šiemet mokęs 12 abiturientų, iš kurių šimtukus gavo 4. ■

Karolis Vyšniauskas

Mindaugas Brusokas:

- Baigė Marijampolės Rygiškių Jono gimnaziją.
- Egzaminų balai: matematika, chemija, biologija, anglų kalba – po 100, lietuvių kalba – 95.
- Studijuos odontologiją Vilniaus universitete.

simoka", – sužinojęs egzaminų rezultatus kalbėjo Mindaugas. Ilgai svarstės tarp jo pamėgtos matematikos ir tévų rekomenduotos medicinos galiausiai pasirinko antrajį variantą. Nuo rudens vaikinas pradės Odontologijos studijas Vilniaus universiteto Medicinos fakultete.

Namų darbų ruošti netekdavo

M.Brusokas taip pat buvo svarstęs biokemijos studijų pasirinkimo galimybę, bet galiausiai jų atsisakė, nes, kaip teigia, "ne norejo visą gyvenimą pratūnoti laboratorijoje". Trečiasis keturis šimtukus gavės abiturientas, Klaipėdos "Ažuolyno" gimnazijos absolventas Emilio Bružas pasirinko būtent šį kelią, tačiau bent jau universitete jo lauks tokios laboratorijos, kurių palikti nesinorės. Vaikinas studijuos biologinės

"Veidas", prisidėdamas prie Mstislavo Rostropovičiaus labdaros ir paramos fondo "Pagalba Lietuvos vaikams" idėjos rasti ir remti talentingiausius šalies vaikus, tėsia rašinių ciklą

**Elitas,
kuriuo
galime
didžiuotis**

MR Mstislavo Rostropovičiaus labdaros ir paramos fondas Pagalba Lietuvos vaikams

Projekto bankas

 ŪKIO BANKAS

Projektą remia

 MG BALTIC

MAXIMA ima pelnyti visuomenės

Per pastaruosius porą mėnesių MAXIMA LT pripažinta viena iš socialiai atsakingiausių įmonių ir turinčia geriausią reputaciją šalyje.

MAXIMA LT, UAB vadovas Gintaras Jasinskas džiaugiasi gyvenimo nuomone ir tyrimų rezultatais, tačiau pripažįsta, kad labiau yra pripratęs prie kritikos, kurios visada sulaukia su kaupu. Mat, anot pašnekovo, žengiančiam priekyje visada keliami aukščiausiai reikalavimai, jis stebimas lyg pro padidinamajį stiklą. I Klausimą, kas galėjo lemti tokį gyventojų palankumą, įmonės vadovas atsako, kad greičiausiai lėmė įmonės veiksmų visuma – dėmesys klientams, santykiai su darbuotojais, investicijos į aplinkosaugą. Tačiau gyventojams, regis, labiausiai pastebimas įmonės kryptingas ir nuoseklus darbas su švietimo ir jaunimui skirtais projektais.

Ivertinimas už ilgametį įdirbį

Rinkos tyrimų bendrovės "GfK CR Baltic" dienraščio "Vilniaus diena" užsakymu liepos mėnesį atlikta reprezentatyvių Lietuvos gyventojų apklausa parodė, kad MAXIMA yra viena iš socialiai atsakingiausių įmonių. Tai įvardijo 40 proc. gyventojų. Daugiausia taip manančių yra tarp jaunimo. Kad geriausią reputaciją tarp šalies įmonių ir mažmeninės prekybos rinkoje turi MAXIMA, parodė ir tyrimų bendrovės

"Spinter tyrimai" drauge su agentūra "BVRG Burson-Marsteller" šiemet atliktas Lietuvos bendrovų reputacijos tyrimas.

Prekybos tinklo MAXIMA vadovas pripažįsta, kad jam šie gyventojų apklausos rezultatai buvo maloni staigmena. "Mes buvome pripratę pirmauti kaip didžiausias darbdavys, kaip vieni didžiausiu mokesčių mokėtojų, kaip turintys didžiausią apyvartą, kituose su verslo laimėjimais susijusiuose reitinguose. Beje, būdamas pirmas, dažniausiai sulauki ir daugiau kritikos bei pasabatų. Todėl Lietuvos gyventojų pripažinimas už socialinę atsakomybę yra itin svarbus ilgametės mūsų veiklos įvertinimas", – teigia Gintaras Jasinskas.

Paklaustas kodėl, jo manymu, MAXIMA šiemet pakilo į minėtų tyrimų lentelės viršų, G.Jasinskas sakė manąs, kad greičiausiai gyventojai įvertino daug metų įmonės plėtojamus rėmimų projektus. Ypač nuosekliai bendrovė remia įvairias švietimo sritys programas. "I mus kreipiasi tikrai daug norinčių gauti paramą, deja, neribotų resursų paramai neturime, todėl esame pasirinkę aiškias rėmimo kryptis: švietimo sritys ir pagalba vietos bendruomenėms", – paaiškino G.Jasinskas.

Įmonės vadovas pasakoja, kad sunkme-

G.Jasinskas apdovanojo
"Jaunuju talentu" nominantę

čiu įmonė ne tik nenutraukė jos teikiamas paramos gabiems vaikams, bet ją dar ir padidino. "Prieš porą metų, atsižvelgdami į sunkią ekonominę padėtį, mes nusprendėme padidinti mėnesines stipendijas Jaunuju talentu konkurso nugalėtojams, kuriuos remiame nuo 2003 metų. Įmonė taip pat bendradarbiauja su labdaros fondais "Mamų unija" ir "Maisto banku", kurie pagalbos ranką tiesiai labiausiai nuskriausiaiems – onkologiniems ligomis sergantiems vaikams, prie patalų prikaustytiems senukams, socialiai remtinoms šeimoms", – apie

MAXIMA LT – "Dainų dainelės" rėmėja

palankumą

MAXIMA LT UAB ARCHYVO NUOTR.

Bendrovė rūpinasi ir savo darbuotojų vaikais – geriausiai besimokantys įmonės darbuotojų vaikai vasarą važiuoja į poilsio ir edukacijos stovyklas

bendrovės remiamas sritis pasakojo MAXIMA LT generalinis direktorius.

Du tūkstančiai MAXIMALISTŲ

Beveik du tūkstančiai mūsų šalies dešimtakų šiais mokslo metais gavo MAXIMALISTO stipendijas. Šiais mokslo metais šioje mokinį pažangumo programoje pirmą kartą dalyvavo visos Lietuvos dešimtokai. Šią programą bendrovė pradėjo 2008 metais, savo bendrovės darbuotojų vaikams. "Vis augantis stipendijas gaunancių vaikų skaičius parodė, kad programa pasiteisina – vaikai yra motyvuojami ir skatinami geriau mokytis. Todėl šiemet rugsėjį pakviestėme programoje dalyvauti ir visos Lietuvos dešimtokus", – sunkmečiu netikėtą sprendimą – remti dar daugiau moksleivių – paaiškino G.Jasinskas.

Remti dešimtokus nuspresta neatsitiktinai. MAXIMA LT užsakymu rinkos tyrimų RAIT atliktos apklausos duomenys parodė, kad būtent dešimtoje klasėje moksleivai ima apsispresti dėl ateities profesijos – todėl pažangus mokymasis tampa itin svarbus.

Per metus stipendiją gavo apie 1800 gerai besimokančių moksleivių, pusę jų stipendiją gavo visus mokslo metus. Bendrovė šioms stipendijoms skyrė per 600 tūkstančių litų. Programa MAXIMALISTAS skirta dešimtos arba antros gimnazijos klasės moksleiviams. Mėnesinę 50 litų vertės stipendiją gauna pirmūnai, kurių trimestro arba pusmečio pažymiai yra 9–10 balų.

Igyvendindama mokinį pažangumo programą MAXIMALISTAS, bendrovė siekia ne tik padėti mokiniam finansiškai, bet ir paskatinti juos kryptingai siekti užsi-ibrėžtų tikslų. Stipendijas vaikai gali skirti

saviugdai, laisvalaikiui, pomégiamams. Visiems maximalistams stipendija perverdama į specialią maximalisto kortelę, su kuria galima atsiskaityti bet kurioje Lietuvoje esančioje MAXIMA parduotuvėje. Šių kortelių turėtojams taikomos specialiosios nuolaidos kanceliarinėms prekėms.

Dėmesys aplinkosaugai

Svarbu tai, kad MAXIMA pirmoji iš mažmeninės prekybos tinklų Lietuvoje

įdiegė ir vadovaujasi tarptautiniu ISO aplinkosaugos vadybos sistemų standartu – tai reiškia atsakomybę ne tik žmonėms, bet ir gamtai. Įmonėje įdiegtas aplinkosaugos vadybos standartas reiškia, kad nuosekliai mažinamas bendrovės procesų, produktų ir paslaugų daromas poveikis aplinkai.

Be to, bendrovė plėtoja ir ekologines iniciatyvas, didžioji dalis yra nukreipta į pirkėjų, t.y. žmonių sąmoningumo, atsakomybės ugdymą. Vienas iš pavyzdžių – bendrovės sprendimas prekiauti ekologiškais ir gamtai draugiškais maišeliais, kurie greičiau sujra. Taip ne tik mažinama tarša, bet ir atkrepiamamas visuomenės ir pirkėjų dėmesys į beribi plastiko, plastikinių maišelių naudojimą.

"Stengiamės ne tik palaikyti kitų siūlomas geras iniciatyvas, bet ir patys kuriame ir plėtojame socialinius projektus ir programas. Pradėjė įgyvendinti naują programą, kartu su partneriais ir dalyviais ją nuolat peržiūrime, kad ji duotų kuo didesnę naudą tiems, kam ji skirta. Tikrai dar ne viskai tobulai darome, dar tik mokomės būti socialiai atsakingi – juk socialiai atsakingo verslo istorija Lietuvoje dar gana trumpa. Na, o šių metų gyventojų apklausų rezultatai skatins mus dar labiau stengtis ir toliau laikytis užsibrėžtос krypties", – apibendrino G.Jasinskas.

■
Daiva Norkienė

Tik faktai

Rinkos tyrimų bendrovės "GfK CR Baltic" dienraščio "Vilniaus diena" užsakymu liepos mėnesį paskelbta reprezentatyvi Lietuvos gyventojų apklausa liudija, kad MAXIMA LT, UAB yra viena iš labiausiai socialiai atsakingų įmonių. Taip mano apie 40 proc. gyventojų. Tarp jų didelė dalis jaunimo.

Geriausios reputacijos bendrovės vardą MAXIMA LT, UAB pelnė gegužės pabaigoje, kai tyrimų bendrovė "Spinter tyrimai" kartu su agentūra "BVRG Burson-Marsteller" atliko Lietuvos bendrovų reputacijos tyrimą.

MAXIMA LT, UAB Lietuvoje šiuo metu valdo 216 parduotuvių. Kasdien jose apsilanko apie 550 tūkst. pirkėjų. Visose MAXIMA parduotuvėse Lietuvoje ir įmonės administracijoje dirba per 15 tūkst. darbuotojų.

Startuoju.lt palengvins studentų ir žmonių susitikimą

Lietuvos verslo konfederacija | ICC Lietuva kartu su partneriais sukūrė studentų praktikos paieškos duomenų bazę www.startuoju.lt. Sistemos tikslas – kad įmonės ir studentai lengviau surastų vienikitus. Paiešką gerokai palengvina galimybę filtruoti pasiūlymus.

Startuoju.lt yra studentams, įmonėms ir aukštosioms mokykloms skirta paieškos sistema, panaši į darbo paieškos tinklalapius internete. Šiame tinklalapyje gali registruotis visas įmonės, siūlančios praktikos vietas, ir studentai, ieškantys galimybių praktikai atliki, o aukštosioms mokykloms sistemoje turės galimybę stebeti kiek jų studentų jau susirado praktikos vietas.

Patogi sistema

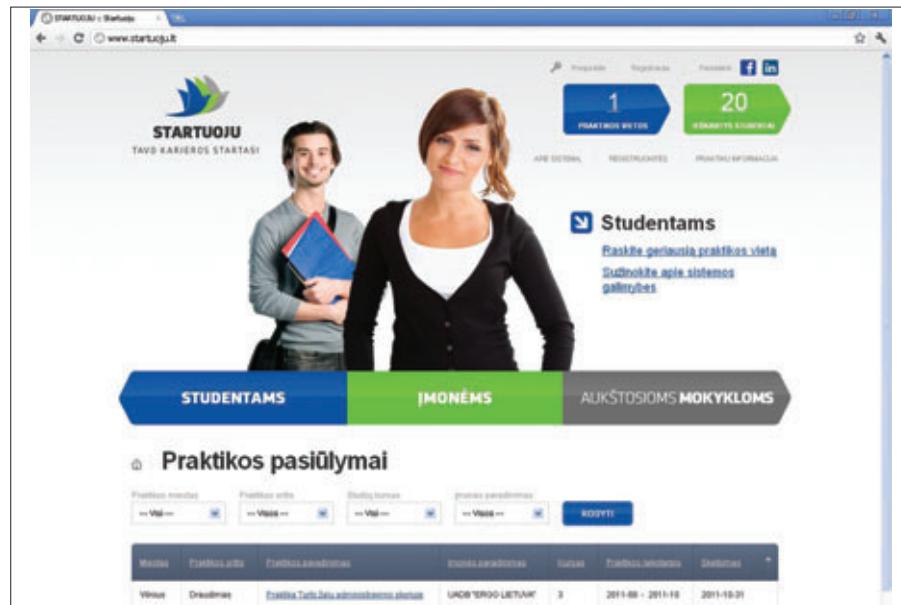
Patogi naudojimuisi sistema turėtų palengvinti praktikantų ir praktikos vietų paieškos procesą. Dažnai studentai nežino, kur galėtų ieškoti praktikos vietas, arba jiems tenka pildyti daugybės įmonių praktikos vietų registracijos formas. Tuo tarpu įmonėms dažnai sudėtinga iš daugelio paraiškų atsirinkti tinkamiausius studentus. Mokymo įstaigų nustatomi praktikos tikslai ir užduotys retai atitinka įmonių veiklos specifiką ir galimybes suteikti pageidaujamą informaciją studentui. "Tikimės, kad sistema ne tik padės studentams ir įmonėms surasti vienikitus, bet taip pat prisidės prie studijų kokybės gerinimo, nes padės organizuoti tikslinges studentų praktikas pagal jų studijų kryptis", – tvirtina Lietuvos verslo konfederacijos | ICC Lietuva projektų direktorė Redita Strumylaitė.

Tarptautinės verslo mokyklos (TVM) studijų vadybininkė Živilė Čerkašinaitė pabrėžia, kad nuo 2013 m. visi TVM paskutinio kurso bakalauro studijų studentai turėtų atliki privalomą praktiką ir tada jie tikrai turėtų pajusti sistemos naudą. Pasak Ž.Čerkašinaitės, atlirkdami praktiką studentai gali pritaikyti gautas teorines žinias ir stebeti kaip tai veikia, taip pat atliki įvairius moksliinius tyrimus realioje aplinkoje. "Pavyzdžiu, mūsų studentai mokosi įvairių tyrimų metodiką, taigi gali kurią nors iš jų pritaikyti, susirinkti duomenis, atliki analizę, padaryti išvadas ir visa tai panaudoti baigiamajame studijų darbe", – kalbėjo TVM atstovė.

S.ŽŪBROSKYNUOTR.

ICC Lietuva projektų direktorė Redita Strumylaitė: "Sistema turėtų palengvinti paiešką, nes struktūriuva visus rinkoje esančius pasiūlymus ir pageidavimus."

www.startuoju.lt – puiki platforma susitikti įmonėms ir studentams ir suderinti savo poreikius

Įmonės noriai priima studentus

SEB banko Personalo departamento direktoriė Edita Znutienė informavo, kad SEB bankas nuo 2006 m. kasmet priimda iki 200 studentų praktikantų, o iš jų apie penktadalį likdavo dirbti banke. "Studentai turi ga-

limybę išbandyti save darbe, susipažinti su įvairiomis ar konkretiai juos dominančiomis bankininkystės sritimis. Bankas savo ruožtu taip pat atviras kitokiam požiūriui, naujoms, drąsionioms idėjomis, kurias neretai atneša jauni žmonės. Dažnai ši abipusė partnerystė išauga ir į darbo santykius. Jeigu matome, kad tai "tinkamas žmogus toje vietoje" – susitarime dėl nuolatinio darbo", – pasakojo SEB banko atstovė.

Draudimo bendrovės "Ergo Lietuva" vadybininkė Jurgita Vaidžiulytė pritaria, kad įmonių ir studentų bendradarbiavimas naudingas abiems pusėms, tačiau ji pabrėžia, kad studentų prižiūrintis darbuotojas turi tam skirti dalį savo brangaus darbo laiko, nes įmonė yra didžiulė, turinti sudėtingas vidines sistemas, taip pat svarbu visada išlaikyti konfidencialumo principą. "Tačiau dėl to dar nėra kilę problemų", – tikina J. Vaidžiulytė. Ji

prisimena tik keletą atvejų, kai studentais teko nusivilti, tačiau ne dėl kokių nors pažedimų. "Tiesiog pirmą išpūdį jie sukūrė labai gerą, o štai iš antrų karto jau nebeatrodė taip gerai ir teko išsiskirti", – sakė J. Vaidžiulytė.

"Danske Banko" personalo tarnybos direktoriė Jūratė Daciene pabrėžia, kad jų bankas siekia prisidėti prie "protų" išsaugojimo Lietuvoje, todėl jau kelerius metus kviečia atliki praktiką lietuvius, studijuojančius užsienio universitetuose. "Ne vienas iš jų po studijų baigimo grįžo į Lietuvą ir įsidarbino pas mus, tad tikime, kad prisidedame prie jų apsisprendimo baigus mokslus grįžti atgal į Lietuvą", – kalbėjo J. Daciene.

– Žinoma, laukiamė praktikantų, studijuojančių ir Lietuvoje. Siekdamis pritraukti geriausius darbuotojus, turinčius reikiama išsilavinimą ir patirtį, esame patys suinteresuoti pasiūlyti kokybišką praktiką. Praktikantai gali prisidėti prie banko įgyvendinamų projektų ir pritaikyti žinias ir idėjas, o mūsų darbuotojai gali pajusti, kuo dabar "kvėpuoja" jaunimas ir kas jems svarbu."

Priminsime, kad projektą kartu su Lietuvos verslo konfederacija | ICC Lietuva įgyvendina Tarptautinė teisės ir verslo aukštoji mokykla, Tarptautinė verslo mokykla, Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultetas, Lietuvos bankų asociacija, "Danske bankas", "ERGO Lietuva", SEB bankas. Sukurta platforma www.startuoju.lt gali naudotis visos suinteresuotos įmonės. Projektas iš dalies finansuojamas iš ES struktūrinių fondų lėšų.

Giedrius Pečiulis

Naujojo cirko

savaitgalis '11

RUGPJŪČIO 24–28 D.

Vilnius

Festivalio atidarymas

Lietuvos naujojo cirko artistų programa

- Rugpjūčio 24 d. 18 val.

Menų spaustuvės kieme

[Taitlas] Nr. 49

La Scabreuse, Prancūzija

- Rugpjūčio 24 d. 19 val.

Menų spaustuvės Juodojoje salėje

[Taitlas] Nr. 50

La Scabreuse, Prancūzija

- Rugpjūčio 25 d. 19 val.

Menų spaustuvės Juodojoje salėje

Quiproquo

Rapid Eye, Danija

- Rugpjūčio 26 d. 20 val.

Menų spaustuvės Juodojoje salėje

Išniręs pasažas

Les Apostrophés, Prancūzija

- Rugpjūčio 27 d. 15 val.

- Rugpjūčio 27 d. 17 val.

Prasideda prie Prancūzų instituto
Lietuvoje (Didžioji g. 1, Vilnius)

Stebuklingas medis

Mantas Markevičius, Lietuva

- Rugpjūčio 27 d. 17 val.

- Rugpjūčio 28 d. 17 val.

Menų spaustuvės Kišeninėje salėje

Motetas

Circo Aereo / Gandini Juggling,

Suomija / Jungtinė Karalystė

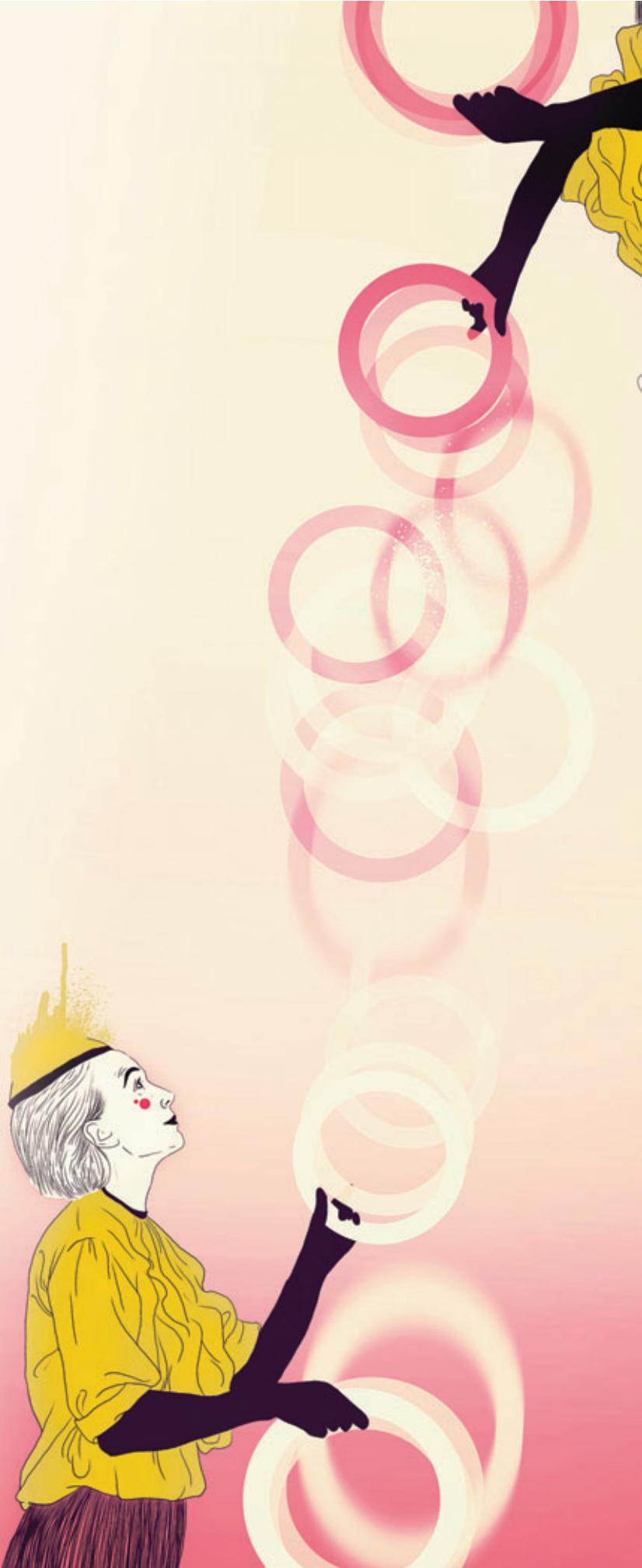
- Rugpjūčio 28 d. 19 val.

Menų spaustuvės Juodojoje salėje

Bilietai platina – **TIKETA**.

Informacija apie renginių tel. (8 5) 204 0832.

www.menuspaustuve.lt

Lietuvos mokslo ir studijų ateitį kurti padės naujai parengta įžvalga

MOSTA
LYBESSIEN IR ANALIZÉ

Lietuvoje pirmą kartą parengta Mokslo ir studijų įžvalga – pagal specialią metodiką sukurta ilgalaikė mokslo ir studijų ateities vizija.

Pagal specialiai mūsų šaliai adaptuotą metodiką Lietuvoje sukurtą pirmojo įžvalgą, skirtą Lietuvos mokslo ir studijų raidai iki 2030-ųjų metų. Ją rengti ėmėsi Mokslo ir studijų stebėsenos ir analizės centras (MOSTA), i pagalbą pasitelkės įžvalgų kūrimo ekspertus iš Vokietijos Fraunhofer inovacijų ir sistemų instituto (Fraunhofer ISI). Įžvalgą formuluoti buvo pakvieti įvairių visuomenės grupių atstovai – aukštųjų mokyklų dėstytojai ir studentai, pramonės ir verslo atstovai, mokslo, studijų ir inovacijų politiką formuojančių ir įgyvendinančių institucijų atstovai.

Pasak M.Romerio universiteto studijų prorektoriaus dr. Giedriaus Viliūno, kuris ir pats buvo vienos iš ekspertų grupių vadovas, iš viso įžvalgą kurti buvo pakviesta apie 120 ekspertų, iš kurių 80 sudarė pagrindinį branduolių. Įvyko penkios sesijos, o ekspertai jų metu dirbo 15–20 žmonių grupėse. MOSTA kartu su ekspertų grupių vadovais ir jų padėjėjais apklausė apie 2,5 tūkst. žmonių – aiškintasi, kaip mokslo ir studijų ateiti mato politikai, mokslo ir studijų, ekspertinių institucijų atstovai, privataus sektoriaus atstovai ir studentai.

Pasak G.Viliūno, skirtingų grupių atstovų įtraukimas tarsi savaimė užprogramuojama įžvalgoje suformuluotų gairių įgyvendinimą, nes tai – visiems tinkantis, priūmtinas kompromisas.

Garantuoja tēstinumą

Svarbiausias šios įžvalgos tikslas – mokslo ir studijų strategijos parengimas, kuris užtikrintų tēstinumą. Paprastai tariant, siekiama, kad mokslo ir studijų raida vyktų kryptingai,

Įžvalgą formuluoti buvo pakvieti įvairių visuomenės grupių atstovai, dirbę 15–20 žmonių grupėse

neprisklausomai nuo valdžios ar ekonominės situacijos pokyčių. Įžvalgą rengė ekspertai tikisi, kad ja bus remiamasi kuriant visas Lietuvos strategiją 2030-iesiems.

Kad įžvalga neturėtų nugulti dulkėti į stalčių yra kalbėjusi ir Švietimo ir mokslo vice-ministrė dr. Nerija Putinaite. Jos teigimu, tokia įžvalga ne tik neprištarauja bendrai valstybės strategijai, bet ir nubrėžia prioritetus, politikams padeda suvokti, kuria linkme turėtų vykti Lietuvos mokslo ir studijų raida. Kadangi politikų užduotis – suformuluoti veiksmų planą, ši įžvalga jiems yra labai naudingas įrankis.

Žinių ekonomikos forumo direktorius E. Leichteris:
“Rengdami Mokslo ir studijų įžvalgą, patobulėjo ir patys ekspertai.”

”Įžvalga suteikia bendriausią vaizdą, leidžia išsiikelti tam tikrą ambiciją. Nuo strategijos įžvalga skiriasi tuo, kad strategija – tai tikslas, o įžvalga – tai tarsi noras keistis apsibréžiant kryptį”, – aiškina Žinių ekonomikos forumo direktorius Edgaras Leichteris, pats dalyvavęs kuriant šią įžvalgą. Jo nuomone, svarbu ne tik tai, kad įžvalga būtų naudojama kuriant strategiją, bet ir jos nauda visiems prie įžvalgos kūrimo prisidėjusiems ekspertams. ”Kiekvienas ekspertas pats įgavo patirties,

naujių žinių, susistemino jau turimas. Tai neabejotina nauda Lietuvos mokslui ir studijoms plačiaja prasme”, – komentuoja E.Leichteris.

Mokslioji Lietuva

Šioje įžvalgoje svarbiausiai yra keli akcentai. Pirmiausia, kaip pabrėžia dr. G.Viliūnas, – tai moksliosios visuomenės kūrimas. Parastai sakant, tai mokymosi visą gyvenimą principas, mokslo taikymas pačiose įvairiausiose srityse, kūrybiško mokslo panaudojimo ugdymas. Kitaip tariant, svarbu siekti, kad 2030-aisiais mokslas būtų kuo plačiau taikomas tiek verslo, tiek meno, tiek institucijų veiklos srityse. Tam tiketų, pavyzdžiu, ”moksliosios aplinkos”, kurios ir vienytų įvairių sektorių, grupių atstovus. ”Svarbu, kad nuolat vyktų žinių ir kompetencijų apykaita”, – aiškina dr. G.Viliūnas.

Kitas akcentas – darmus vystymasis, kuris šiuo atveju reiškia, jog visuomenėje negali dominuoti tik orientavimasis į, tarkime, vartojimą – nesvarbu, ar kalbama apie mokslą ir studijas, ar apie kitas sritis. ”Negalima visko vertinti tik atsižvelgiant į ekonominę naudą. Ne ką mažiau svarbu ir žmogaus savijauta, laimė. Tas pats pasakytina ir apie mokslą ir studijas”, – pabrėžia ekspertas. ■

Viktorija Balsytė

Kuriame Lietuvos ateitį

Lietuvos mokslas ir studijos 2030-aisiais

- Mokslias ir studijos yra moksliosios visuomenės raidos pagrindas, siejantis socialinę būtį, kultūrą ir pilietinio gyvenimo formas su konkurencine ekonominė veikla bei technologine pažanga.
- Mokslias ir studijos yra grindžiamai darnaus vystymosi vertybėmis. Svarbiausia – socialinė, ekologinė, ekonominė, technologinė darna ir tvari plė-

tra, žmogaus dvasinė pu-siausvyra ir sveikas gyvenimo būdas. Mokslias ir studijos atitinka aukščiausius tarptautinius standartus ir veikia glo-baliu mastu.

- Mokslo ir studijų centre yra žmogus – integrali, kūrybiška, mokslinė, inovatyvi, socialiai atsakinga asmenybė. Moksliiniai tyrimai yra orientuoti į žmogaus gerovę.
- Mokslias ir studijos užtikrina

visuomenės pilietinio, socialinio, ekonominio, kultūrinio gyvenimo srityčių, aplinkosaugos ir technologinių naujovių sinerginius ryšius. Moksliosios visuomenės nuostatos ir darnaus vystymosi tikslai sieja visų pakopų švietimą ir mokymąsi, inovacijų sistemą, verslą, visuomenines organizacijas, savivaldą ir valstybės institucijas.

- Mokslo ir studijų vystymas

yra priorititinė politika. Mokslias ir studijos įgyvendina nacionalinių ir tarptautinių strategijų ”Lietuva 2030”, ”Europa 2020” ilgalaikius tikslus, formuluoją informa-cinės, žinių, kūrybinės, darniosios visuomenės ateities įžvalgas ir sprendinius.

- Mokslo ir studijų sistemos valdymas grindžiamas sąveika tarp mokslo ir studijų, kitų prioritetų.

DA ANTONIO
RESTORANAI

Tikras itališkas skonis

ŠVIEŽUMAS
PROFESSIONALUMAS
AUTENTIŠKUMAS

Vilniaus g 23. Tel. +370 5 262 0109

L. Stuokos-Gucevičiaus g. 1. (prie Katedros).
Tel. +370 5 210 7466

Europos centro golfo klubas (Molėtų pl. 26 km).
Tel. +370 615 65 020

Vilniaus kongresų rūmai. Vilniaus g. 6/16.
Phone + 370 618 82328

www.antonio.lt, office@antonio.lt

Vėžio gydyme – alternatyvios

Vėžio diagnozė – tikrai ne mirties nuosprendis. Derinant tradicinę mediciną ir alternatyvų gydymą galima padėti organizmui įveikti šią pavojingą ligą

Mirtinai pavojingos ligos diagnozę išgirdęs žmogus sau gali labai padėti alternatyvioms medicinos priemonėmis, kurių naudą jau pripažįsta ir tradicinės medicinos onkologai.

Svarbu žinoti, kad nepaisant daugybės stebuklingo išgijimo istorijų internete ir gausybėje brošiūrų – o dar daugiau jų sklinda iš lūpų į lūpas – daugybę metų alternatyvią pagalbą vėžio gydymui tyrinėjantys ir patys ją siūlantys Lietuvos gydytojai perspėja: vėžys yra labai intensyvūs ir klastinga liga. Jai jau išvešėjus pirmiausia privalu kreiptis į tradicines klinikas ir tik įveikus sudėtingas, alinančias chemoterapijos arba spinduliuotės procedūras reikia iš esmės pakeisti savo gyvenimo būdą, mitybą, mąstymą. Tik tokia kompleksiška, kasdienio nuoseklaus darbo reikalaujanti pagalbos sau programa gali tapti veiksminga vėžio ir agresyviu jo įveikimo formų nualinto orga-

nizmo jėgų sugražinimo priemone. “Būtų pernelyg paprasta, jei visą laiką savo organizmą niokojė netinkama mityba ir stresais, susirgę vėžiu tik išgertume kokios nors stebuklingos žolės ir pasveiktume. Deja, taip nėra”, – sako kone visą savo gyvenimą vaisatažolių ir kitų augalų gydomujų savybių tyrinėjimui paskyręs gydytojas fitoterapeutas Juozas Vasiliauskas.

Ir jis, ir jo kolega, kitas Lietuvos fitoterapijos tévas Juozas Ruolia baisiajai diagnozę išgirdusiems pacientams kalba tik apie sisteminių viso organizmo stiprimą. Kokiomis priemonėmis? Kai kurios jų universalios, padedančios atgauti neišvengiamą gydymo nualintą imunitetą, o kai kurias reikia paskir-

ti tik atsižvelgus į konkretaus žmogaus ligos pobūdį, tyrimų rezultatus, jo gyvenimo būdą.

Informacijos ieško patys

Dažnas Lietuvoje vėžio diagnozę išgirdęs žmogus patiria, kad onkologines ligas gydantys negaišta laiko aiškindami, kaip kompleksiškai atgauti agresyvių terapijos formų – chemijos, spinduliuavimo, sudėtingų operacijų – nualintą organizmą, palikdami šią misiją pačių pacientų savimonei ir smalsumui.

Vilnietyje Dalios Mikelionienės šeimą baisioji vėžio diagnozė užklupo praėjusių metų pabaigoje: jos 62-éjų mamai Nijolei buvo diagnozuota antros stadijos limfoma, jau išplitusi į rankos kaulą. Paskirtoji chemoterapija moters organizmą veikė siaubingai, tad ji atlaikė tik keturis iš šešių paskirtų seansų. Įvertinus blogą pacientės savijautą gydytoja onkologė pritarė procedūrų sustabdymui, pabrėžusi, kad pats ligonis turi įvertinti, ar dar gali testi intensyviają terapiją. “Mane nustebino toks požiūris. O kas, jeigu pacientas labai kantrus ir tlesia chemoterapiją, nors organizmas jos nebepakelia?” – stebisi pašnekovė.

Susidūrusi su artimo žmogaus liga D.Mikelionienė, kurios šeima jau ir iki tol propagavo sveiką gyvenimo būdą, puolė ieškoti informacijos, kokiais natūraliais metodais reikia stiprinti pavojingai susirgusio

Diagnozuotų naujų susirgimų piktybiniais navikais Lietuvoje skaičius

* 2007 m. Lietuvoje pradėtos taikyti kai kurios vėžio rūšių (gimdos kaklelio, krūties, prostatos ir storosios žarnos) profilaktikos programas, padidinusios ankstyvoje stadijoje diagnozuojamų susirgimų skaičių – šios priemonės padeda sumažinti mirštamuoną nuo per vėlai diagnozuoto vėžio.

Šaltinis: Vilniaus universiteto Onkologijos institutas

medicinos pagalba

žmogaus organizmą, atgaivinti imunitetą, neleisti atsinaujinti piktybiniams augliams. "Buvau labai nustebinta, kad jokios tokios informacijos medikai nesuteikė. Žinoma, jos pilnas internetas, bet tai reiškia, kad sekminiu gijimu ligonai turi pasirūpinti patys", – daro išvadas moteris.

Taigi jos drauge su mama sudegė ir laikosi intensyvios organizmo stiprinimo programos ir nė akimirką neabejoja: liga bus nugalėta. Ponia Nijolė naudoja įvairius natūralius preparatus: kiaulpienių šaknų miltelius, miežių nuovirą, kiekvieną dieną reguliariai geria įvairių tuo metu vešinių žaliųjų augalų sultis. Moteris taip pat pasirinko iš kiniškojo grybo gaminamą preparatą "Kordicepsą", judojo beržo grybo preparatą "Befunginą", taip pat imunitetui stiprinti skirtą "Imuno-Glucan" preperatą, didelėmis dozėmis geria vitaminus C ir D, žuvų taukus. Iš Vokietijos ji parsisiuntė ir valgo abrikosų kauliukų branduolių, nes rado daug informacijos, kad jie žudo vėžines ląsteles. "Nemažiau svarbi yra ir dieta: mama nevartoja cukraus, valgo tik labai nedaug mėsos, nevartoja pasterizuoto pieno produktų", – vardija pašnekovę.

Papildomai, bet ne vietoj tradicinių terapių

Gydytojas fitoterapeutas J.Ruolia šia tema kalbėtis su "Veidu" sutinka tik išgavęs pažadą, kad bus akcentuota labai svarbi žinia: gydymas žolelėmis, maisto papildais, subalansuota mityba ir kitos vadinamosios netradicinės vėžio gydymo priemonės gali – ir turi – būti naudojamos, bet tik kartu su

agresyviaja chemijos ir spindulių terapija, kai reikia atgauti jos ypač nuaningo organizmo jėgas ir užkirsti kelia piktybinių ląstelių atsinaujinimui. "Kartoju – tik po to, kaip saugumo ir palaiykimo priemones, o ne vietoj to", – pabrėžia jau keliasdešimt metų žolelių gydomąsias savybes tyrinėjantis moksllinkas.

Jis kritikuoja visus interneto platybėse kaip stebuklingus išsigelbėjimo metodus pristatomus vėžio išgydymo būdus, tvirtindamas, kad nė vienas jų nėra patvirtintas išsamiais klinikiniais tyrimais, kitaip tariant – nėra įrodytas. "Paskyriau tam visą savo gyvenimą, nesu iš anksto nusistatęs prieš medicinos naujoves, tikiu augalų gydomają galia. Deja, lig šiol nesu suradęs įrodymų, kad koks nors augalas galėtų išnaikinti vėžio.

Fitoterapeutas J.Ruolia:
"Deja, lig šiol nesu suradęs įrodymų, kad koks nors augalas galėtų išnaikinti vėžio ląsteles, net ir užsislaptinusias vėžio ląsteles."

sas, net ir užsislaptinusias vėžio ląsteles, todėl pirminį vėžį reikia pašalinti peiliu, spincliaisiais arba chemoterapija", – tvirtina jis.

Vilniaus univeristeto Onkologijos instituto konsultuojančios gydytojos yra prisdėjės sukuriant dabar jau oficialiai užregistruotą vaistinį preparatą "Lidonium" iš didžiųjų ugniažolių, plačialapių gysločių, vaistinių medetkų ir aminorūgščių, skirtą saugai nuo

vėžio. "Bet juk nepuolu aiškinti, kad ji reikia vartoti vietoj chemoterapijos. Tai – puiki pagalbinė priemone", – dėsto gydytojas.

Jam antrina ir Lietuvos fitoterapijos centro vadovas dr. Juozas Vasiliauskas. Vaitininkas pabrėžia, kad vėžio profilaktikai ir jo gydymui labai svarbūs yra tokie dalykai kaip tinkama mityba, vaistiniai augalai, papildai, mineralai, nemažiau svarbus yra ir pozityvus mąstymas, kurio pasiekti padeda meditacija, malda, jogos praktikos. "Tačiau visos šios priemonės yra tik papildomos, jei vėžys organizme vis dėlto suvešėjo. Pirmiausia reikia mėginti ji pribagti jau įrodytais metodais ir kartu stiprinti organizmą tolesnei kovai su šia klasinga liga", – pataria jis.

Kiekvienam vėžio diagnozė jau girdėjusiam žmogui J.Ruolia pataria mažiausia

penkerius metus po intensyviųjų terapijų vartoti priemones, stiprinančias imunitetą, kraujotaką, gerti antioksidantus, detoksiuojamąsias medžiagas, navikų aktyvumą slopinančias, virškinimą ir nervų sistemą gerinančias medžiagas.

J.Vasiliauskas onkologinėmis ligomis sergantiems žmonėms primena, kad vaisiuose, daržovėse, prieskoniuose, kituose augalinės ir gyvulinės kilmės produktuose yra visų natūralių organizmo lengvai įsiurbiamų vitaminų, fermentų, amino ir nukleininių rūgščių, angliavandeniu, lipidų ir lipoidų. Svarbu kasdien suvalgyti bent po vieną ar du produktus iš šešių pagrindinių maisto produktų grupių. ■

Laura Gvozdaitė

I pagalbą – netradiciniai metodai

Pagalbinė medicina – tai įvairios fizinės, psichologinės, emocinės ir dvasinės pagalbos priemonės, kurios gali būti naudinges pacientams bet kuriamo kelionės per vėžį etape. Tai yra dietos ar mitybos programos, vaistažolės, maisto papildai, kvapiosios medžiagos, masažas, mankšta, joga, relaksacija, dienoraščio rašymas, vizualizacija ir valdomasis vaizdų kūrimas, akupunktūra, chiropraktika, homeopatija, gydymas rankomis, Reiki terapija ir dar daug kas. Kitaip tariant, šias priemones galima naudoti šalia tradicinių gydymo metodų, todėl jos ir vadinamos pagalbinėmis. Rytų medicina apibendrintai vadinama senovės Indijos gydymo sistema Ajurveda, tradicinė kinų medicina, Tibeto medicina, kai kurios kitos gydymo tradicijos. Įvairius šiuos gydymo metodus pacientai ir gydytojai gali taikyti kaip pagalbinę priemonę arba kaip alternatyvųjį gydymą, priklausomai nuo konkrečių aplinkybių ir tilkslių. ●

Šaltinis: onkologinėmis ligomis sergančių vaikų šeimoms globojantis labdaros ir paramos fondas "Rugutė"

Alternatyvos – tik gerai apsvarsčius

Alternatyvoji onkologijos medicina – tai įvairūs gydymo metodai, kuriuos vėžiu sergantys ligonai kartais pasirenka vietoje iprastinio gydymo. Bendras šių metodų bruožas tas, kad moksliskai nėra patvirtinta, jog jais galima išgydyti vėžį. Kai kurie jų gali būti net pavojingi. Jeigu vis dėlto žmogus nutaria pasikliauti jais, ypač kaip pagrindinėmis vėžio gydymo priemonėmis, jis turėtų būti labai atsargus ir ryžtis šiam žingsniui tik tada, kai nėra jokių kitų patikrintų ir galinčių jam padėti ligos gydymo metodų. Labiausiai paplitę alternatyvieji vėžio gydymo metodai yra šie:

Burzinsko priešvžinai preparatai; Hoxsey metodas; Contreraso metodas; DMSO (dimefilsulfoksidas); Kelly metabolinė terapija; gyvųjų ląstelių terapija; Gersono metodas; graikiškasis vėžio gydymas (Alivizatos terapija); gydymas didelėmis intraveninėmis vitaminų dozėmis; ryklis kremzlis; Essiack arbata; hidrazino sulfatas; cancell/entelev mikstūros; hiperoksidacijos; imunoaugmentinės terapijos; iskadoras arba amalo ekstraktas; laetrilas arba amigdalinas; Livingston-Wheelerio terapija; vegetarinės dietos; psichochoirurgija; Revici terapija ir daugelis kitų. ●

Šaltinis: onkologinėmis ligomis sergančių vaikų šeimoms globojantis labdaros ir paramos fondas "Rugutė"

Intelektualų siūlomos pagalbos va

Į sambūrį "Patirtis" susibūrė įvairių politinių pažiūrų, didelę patirtį ir autoritetą turintys senjorai – mokslininkai, ekonomistai, švietimo, sveikatos, kultūros atstovai jau vienuolika metų valdžios atstovams išsako savo nuomonę svarbiausiais valstybės bei visuomenės klausimais ir siūlo galimus būdus jiems spręsti. Bet ar į juos įsiklausoma?

Visuomeninė nepolitinė organizacija "Sambūris Patirtis", vienijanti daugiau nei dvidešimt ne jaunesnių nei 60 metų intelligentų, beveik kas mėnesi parengia pranešimą kokiui nors aktualiu klausimu ir savo išdėstyta poziciją nusiunčia prezidentei, ministriui pirmininkui ir seimo pirmininkei. Jie ne kartą svarstė ir savo nuomonę išsakė apie žemės reformą, aukštojo mokslo pertvarką, provincijos mokyklų uždarymą, miškų privatizavimą, Lietuvos sveikatos apsaugos būklę, energetinės krizės grėsmę. Vienu paskutinių raštu sambūrio "Patirtis" nariai kreipėsi į prezidentę Dalią Grybauskaitę dėl užsienietiškų vardų rašymo. Ju nuomone, svetimus vardus reikia rašyti lietuviškai, taip, kaip tariame, o skliausteliuose, kaip papildomą informaciją, išrašyti originalią formą atitinkamos kalbos rašmenimis.

Ar atsakingų institucijų atstovai atsižvelgia į didelę patirtį įvairiai visuomenės klausimais sukaupusių senjorų nuomonę ir pasiūlymus?

Negali ramiai žiūrėti, į tai kas vyksta Lietuvoje

Inžinierius Albinas Jasiūnas, 2000 m. pakvietęs Lietuvos intelektualus jungtis į organizaciją sako, kad visame pasaulyje veikia įvairūs pagyvenusių žmonių klubai, kurių nariai daro nemažą įtaką vyriausybėms. "Idėja ir pas mus suburti vyresnio amžiaus žmones, daug pasiekusių įvairose srityse, gimbė po viešnagės Norvegijoje, kur vyko konferencija apie pagyvenusių

žmonių integraciją į visuomenę. Man ypač didelę įtaką padarė vieno norvego žodžiai, kad Norvegija tiek daug pasiekė tik dėl patyrusią žmonių, į kuriuos buvo įsiklausoma", – sambūrio "Patirtis" gimimą prisimena A.Jasiūnas.

"Kas jei ne Lietuvos žmonės turi kurti savo valstybę? Mes nesistengiame niekam trukdyti, neprotestuojame su buldozeriais, o tik išsakome savo poziciją. Norime, kad sprendžiant valstybės ir visuomenės problemas būtų ieškoma optimalių, o ne vienadieniu sprendimų", – organizacijos misiją ir tikslus atskleidžia Lietuvos Nacionalinės UNESCO komisijos pirmininkas Romas

ministrui pirmininkui bei seimo pirmininkei. "Už išsakyta nuomonę visada sulaukiame padėkos, tačiau dažniausiai tai būna labai formalus atsakymas. Kartais tą sritį kruojantys pareigūnai atsakymą išdėsto net devyniuose puslapiuose, bet neparašo nieko, ko mes nežinotume", – apgailėstauja šiemet devyniasdešimtmetyje atsventęs J.Kubilius.

Iš itin lakoniškų paaiškinimų, kodėl negali būti atsižvelgta į sambūrio "Patirtis" išdėstyta nuomonę, J.Kubiliui, susidarė ispūdis, kad daugeliui atsakingų pareigūnų būtų geriau, jeigu intelektualai nesikištų.

"Kai nesulaukiame reakcijos arba gaunam tik formalią padėką dėl rūpinių valstybės gerove, svarstom, kodėl nesudomino mūsų mintys. Galbūt nesupratuo? O juk nesuprantančio smerkti negalima", – sako R.Pakalnis.

Vis dėlto, senjorai mano, kad užsiima prasminga veikla ir pastebi, kad jų mintys pasiekia aukščiausius valstybės pareigūnus. "Nors mūsų patarimų dažniausiai ir nepaklauso, tačiau iš prezidentės, seimo pirmininkės pasisakymų suprantam, kad šiek tiek įtakojam jų nuomonę", – mano A.Jasiūnas.

Nereikia visur aklii sekti užsienio patirtimi

Vienas pirmųjų nepolitinio sambūrio pareiškimas valdžios atstovams buvo kritika dėl sprendimo apriboti pensijas

**Buvęs VU rektorius
J.Kubilius: "Stengiamės
įtikinti žmones, kad gali
būti ir kitokia nuomonė nei
išsakyta valdžios atstovų".**

Pakalnis.

Sambūrio "Patirtis" pirmininkas, buvęs Vilnius universiteto rektorius, profesorius Jonas Kubilius sako, kad negali ramiai žiūrėti į tai, kas vyksta Lietuvoje, todėl stengiasi, kad valdžios atstovai išgirstų ir kitokią nuomonę.

Susirinkę sambūrio nariai pirmiausiai tarpusavyje diskutuoja apie vieną ar kitą aktualią problemą, paskui savo mintis išdėsto raštu ir tik tada, jeigu joms pritaria beveik visi nariai, išsiunčia prezidente,

Sambūrio "Patirtis" nariai

Pirmininkas – buvęs Vilnius universiteto rektorius, profesorius **Jonas Kubilius**
Inžinierius **Albinas Jasiūnas**
Lietuvos Nacionalinės UNESCO komisijos pirmininkas **Romas Pakalnis**
Aktorius **Donatas Banionis**
Gydytoja **Liudvika Knizikevičienė**
Biomedicinos mokslo daktaras **Alfonas Merkys**
Teisininkas **Stasys Velyvis**
Kalbininkas **Zigmas Zinkevičius**
Žurnalistė **Nijolė Baužytė**
Biomedicinos mokslo daktaras, bitininkas **Jonas Balžekas**
Menotyrininkas **Romualdas Budrys**
Fizikas **Jonas Grigas**
Istorikė **Irena Regina Merkienė**
Inžinierius **Algirdas Stumbras** ir kt.

Į sambūrį "Patirtis" 2000 m. susibūrė didelę patirtį įvairiai visuomenės klausimais sukaupę intelektualai

Valdžios atstovai nepriima

dirbantiems pensininkams. Sambūrio "Patirtis" nariai ne tik išplatino pareiškimą, bet ir organizavo spaudos konferenciją. "Pasiekėme, kad Seimas pakeistų sprendimą pensininkų naudai. Prieš porą metų Vyriausybė svarstė galimybę panaikinti Lietuvos mokslo akademijos biblioteką, o jos saugomas knygas ir rankraščius išdalinti kitoms bibliotekoms. Tada sukipto ne tik mūsų organizacija, bet ir kiti mokslo atstovai. Taip kalbos apie bibliotekos uždarymą nurimo", – prisimena J.Kubilius.

Šiandien organizacija, vienijanti šviesuomenės atstovus, itin aktyviai kritikuoja kaimo mokyklų naikinimą. "Mes pasmerkėm planus mažinti mokyklų skaičių mažesniuose miesteliuose ir kaimuose. Juk provincijoje tai vieninteliai kultūros židiniai. Pavyzdžiu, Tauragnų miestelis, istoriniuose šaltiniuose minimas anksčiau nei Vilnius, o jame nebeliks mokyklos. Tam mes niekada nepritarime", – piltinasi R.Pakalnis.

I šią sambūrio "Patirtis" raštu išdėstyta nuomone, Švietimo ir mokslo viceministras Vaidas Bacys atsakė, kad bus stengiamasi miesteliuose išsaugoti mokyklas, o vietovėje, kurioje nesusidaro mokiniai tiek, kad būtų galima išlaikyti mokyklą, gali būti steigiamos kitos įstaigos: mokyklos skyrius ar filialas. Mokyklos taip pat gali keisti paskirtį ir tapti mokyklomis-daugiafunkcionalais centrais. "Atsižvelgdami į įvairių visuomeninių organizacijų pareiškimus, kurių per dieną gauname po dešimt penkiolika, į rengiamus mokyklų tinklo bendruosis planus, įtraukėme du pakeitimus: kad savivaldybės gali pačios nustatyti mokiniai skaičių mokyklose, o bendruomenės – perimti mokyklų valdymą. Priimdamis sprendimus ieškom kompromisų ir stengiamės atsižvelgti į įvairias nuomonės", – dėsto V.Bacys.

O štai į kitą, dar pavasarį, sambūrio "Patirtis" išplatintą pareiškimą, kad mobilieji telefonai yra itin pavojingi jaunų žmonų smegenims, intelektualai iš Švietimo ir mokslo ministerijos nesulaukė jokios reakcijos. "Pasaulinė sveikatos organizacija yra irodžiusi, kad mobilieji telefonai daro didelę žalą. Prancūzijos mokyklose jie yra uždrausti ne todėl, kad vaikai jais nesinaudotų pamokų metu, bet norint saugoti mokinį sveikatą", – tvirtina R.Pakalnis.

J.Kubilius mano, kad mobiliųjų telefonų ir paslaugų versle sukasi dideli pinigai, tad vargu, ar kas nors išgirs senjorų balsą šiuo klausimu.

Buvusiam Vilniaus universiteto rektoriui labiausiai nesuprantama, kodėl į Lietuvą stengiamasi perkelti užsienio šalių patirti, atsisakant net ir iki tol pasiteisinusių dalykų. "Tikrai nereikėjo akrai sekti užsieniu ir Lietuvos universitetuose panaikinti dviejų mokslinių laipsnių sistemos, kai buvo suteikiamas daktaro, o paskui habilituoto daktaro vardas. Dabar kai kuriose aukštosiose mokyklose moksliniai laipsniai suteikiami už darbus, kurių lygis kaip bakalauro studentų baigiamujų darbų. O priėmės naujajį aukštojo mokslo įstatymą sumažės universitetų autonomija. Juk kai į tarybas, renkančias rektorių, jeina ne tik mokslo žmonės, įtaką gali daryti ir politikai", – svarsto J.Kubilius.

Žemė tapo kilnojamuoju turtu

Sambūrio "Patirtis" nariai savo poziciją yra išdėstę ir apie žemės reformą. Jų nuomone, žemė Lietuvoje šiandien yra paversta kilnojamajo turto teisės objektu. Ypač daug žalos žmonėms padarė įstatyme suteikta galimybė perkelti žemę išimties tvarka, kuri tapo bendra taisykle. Anot R.Pakalnio, itin įžiliu apgaulės būdu naujai

igytą ar "perkeltą" žemę reikėtų pamti valsstybės žinion, o nusikalstamas veikas įvykdžiusis asmenis patrauktį teisinėn atsakomybę. "Buvo sudaryta valsstybės komisija, kuri išaiškino didžiuosius žemgrobius, tačiau jokių realių veiksmų prieš juos nebuvo imtasi", – sako R.Pakalnis.

I siūlymus, kad žemė pirmiausia turėtų būti grąžinama teisėtiems savininkams, toje vietoje, kurioje ji jiems priklauso, o žemės neturinčios teisėtų savininkų, atitektų valsstybiniam žemės fondui, inteligenčių organizacijai iš Žemės ūkio ministerijos gavo atsakymą, kad, kai žemės reforma vyksta daugiau nei 10 metų ir arteja prie pabaigos, būtų netikslinga iš esmės keisti įstatymų, reglamentuojančių žemės reformą ir piliečių nuosavybės teisių į žemę, miškų ir vandens telkinius atkūrimą, nuostatas.

A.Jasiūnui apmaudu, kad Lietuvoje per mažai paisoma vyresnių žmonių nuomonės. "Romėnai net karą nepradėdavo neatsiklausę senolių patarimų, kitose šalyse šiandien taip pat gerbiama vyresnių žmonių patirtis, o pas mus retai į ją atsižvelgiama", – apgailesta sambūrio "Patirtis" įkūrėjas. Vis dėlto, įvairių sričių intelektualai pasiryžę argumentuotai dėstyti savo nuomonę ir toliau. "Patys žmonės turi reikalauti atsakomybės iš valdžios atstovų. Per dažnai pasikliaunamą įvairių užsienio šalių ekspertų nuomone. O juk jiems dažniausiai mūsų reikalai rūpi tik kol pasiima pinigus", – mano R.Pakalnis.

"Jeigu visi užsikimšim ausis ir užsidengsim akis, rūpinsimės tik asmeniniu gyvenimiu, tai nieko nepasieksim. Negalima svarbių valsstybės ir visuomenės problemų palikti savieigai. Mes stengiamės įtikinti žmones, kad gali būti ir kitokia nuomonė nei išsakyta valdžios atstovų", – apibendrina sambūrio "Patirtis" pirmininkas J.Kubilius.

Vaida Stoškuvienė

Aukščiausiai valdžios pareigūnai į senjorų patarimus įsiklauso itin retai

Pagalbininkų turime daugiau, o

Per pastaruosius dvidešimt metų lietuviai ėmė daug mažiau laiko skirti savo buičiai – tai lėmė naujos technologijos ir išaugęs paslaugų kiekis, tačiau laiko dabar turime, regis, dar mažiau nei kada nors anksčiau. Kodėl taip yra?

8 val. 32 min. per parą pramiegame, 1 val. 28 min. pravalgome, 52 min. skiriame maistui gaminti, apie 23 min. keliaujame iš namų į darbą ir vėl į namus, 17 min. sugaištame apsipirkdami, o daugiau nei dvi valandas per parą praleidžiame žiūrėdami televizijos laidas ir filmus. Europečių laiko panaudojimo tyrimo ("Harmonised European Time Use Survey") duomenimis, tiek laiko pagrindiniams savo poreikiams skiria vidutinis lietuvis.

Kitose Europos šalyse padėtis labai panaši, tiesa, kuo šalis turtingesnė ir labiau išsivysčiusi, tuo dažniausiai jos gyventojai daugiau dirba, bet mažiau triūsia buityje ir daugiau mėgaujasi laisvalaikiu.

Nagrinėjant lietuvių laiko struktūrą matyti, kad nuo 1990 m. daugiausiai laiko mes sutaupėme sumažėjusių išvairiausią buities darbų (namų tvarkymo, skalbimo, lyginimo ir kt.) sąskaitą, be to, kiek pailgėjo laikas poilsiu iš laisvalaikiui. Tačiau nepaisant naujų technologijų ir kasdienį gyvenimą palengvinusių naujų paslaugų, dabar jaučiamės taip, lyg laiko turėtume dar mažiau. Pasak sociologų, taip ir yra, nes atsirado daug kitų mūsų laiką suryjančių dalykų, be to, tai lėmė ir gerokai pagreitėjęs gyvenimo tempas.

Ar technologijos tikrai sutaupė laiko?

Alfredas Songaila, pilvo chirurgas, dirba penkias dienas per savaitę po 11–12 val.

Gydytojas prie to jau ipratęs, tad sako, kad dirbtai daug jam atrodo normalu. Tuo labiau kad anksčiau tekėdavo dirbtai ir daugiau – A.Songaila gerai žino, ką reiškia daugiau nei trisdešimties valandų budėjimai. Pastaroju metu gydytojas turi gerokai mažiau ir naktinio darbo.

Vis dėlto prie darbo valandų pridėjė aštuonias valandas miego pamatyto, kad Medicinos diagnostikos centro Chirurgijos centru vadovaujantis A.Songaila turi vos keletą valandų per dieną kitiems savo poreikiams: šeimai, pomégiams, asmeniniam reikalams tvarkyti ir pan. "Darbe spėju padaryti, kas reikalinga, – paklaustas, ar dažnai jaučia laiko stygių, sakė A.Songaila. – Bet visiems kitiems malonumams laiko tikrai trūksta. Nes grįžęs namo tik pavalgai ir, žiūrėk, diena jau pasibaigusi. Dažnai tenka verstis per galvą, kad viską suspėtum, nes juuk namie irgi apstu darbų, o tarnų, kurie viską sutvarkytų, neturiu." Tod savo didžiausiam pomėgiui – žvejybai – gydytojas randa laiko tik savaitgaliais arba per atostogas. Tik tada A.Songaila kiek labiau atspalaiduoja, o visas kitas laikas, kaip ir daugeliui, dažniausiai prabėga nuolatos skubant ir nespėjant.

Per pastaruosius du dešimtmecius mūsų gyvenimas tapo daug patogesnis ir tai, regis, turejo sutaupyti nemažai laiko. Štai A.Songaila pamena, kad anksčiau žolę savo kaimo sodyboje pjaudavo dalgiu, o dabar

Mūsų tėvai ir seneliai skalbimui laiko sugaiš-davo dvigubai daugiau nei dabar

į jungia žoliaplovę – veja būna nušienauta daug greičiau.

Tuo tarpu Šarūnas Nedzinskis, DnB NORD banko prezidento pavaduotojas, sutinka, kad dėl interneto ir elektroninio pašto darbas itin paspartėjo, bet jis pastebi ir kitą medailio pusę: elektroninių laiškų ir išvairiausio susirašinėjimo kiekis taip padidėjo, kad tapo būtina nusistatyti tam tikras laiškų skaitymo taisykles – priesingu atveju gali visą dieną sugaišti beskaitydamas ir betrindamas išvairiausias elektronines "šiuksles".

Transporto įmonės "Armaavista" direktorius Vygintas Staphinskas antrino, kad visos naujosios technologijos laiką ir taupo, ir eikvoja: "Dar nesenai buvo tik telefonas ir faksas geriausiu atveju, o dabar kiek ryšio priemonių: bet jos genda, yra puolamos virusai, o jei apskritai nustoja veikti, iš karto nutruksta darbas, nes mes nuo jų jau esame priklausomi. Juk jei elektroninis laiškas nuo kokio nors kliento neateina, visi iš karto puola į paniką. Aišku, visa tai verslo procesus paspartino, bet laiko anaiptol nesutaupė", – įsitikinės V.Staphinskas.

Kodėl taip yra ir ką daryti

Ką apie tai mano sociologai? Kaip pastaruosius dešimtmecius kito mūsų laiko panaudojimas ir kur dabar dingsta tas laikas, kurį pavyksta sutaupyti didėjant gyvenimo komfortui?

Vilniaus universiteto docentė sociologė Giedrė Purvanekienė nesunkiai randa atsakymus į šiuos klausimus.

Didžiausia pastarojo meto mūsų buityje įvykusia revoliucija mokslininkė įvardija

Kaip valdyti savo laiką?

Aurimo Vietrino, verslo vadybos konsultanto praktiko, sertifikuoto koučerio komentaras

Laiko mes nevaldome, tai – tik illuzija. Para turi 24 val. ir visi, nuo prezidentų iki valytojų, laiko turi tiek pat. Vienintelis dalykas, kurį mes galime iš tikrujų padaryti – laiką planuoti ir susidėlioti savo prioritetus. Tai yra pats pagrindas, norint laiką naudoti efektyviai. Būtina susidėlioti savo prioritetus, išskiriant skubiausius ir svarbiausius savo darbus bei tikslus ir nuo jų pradėti, vėliau pereinant prie ne tokijų svarbių ir skubiai. Prioritetų nesusidėliojimas yra vienas didžiausių mūsų laiko vagių.

Padalvoti, kas vagia jūsų laiką, visada verta. Tai gali būti ir žmonės, su kuriais bendraudami laiko prarandate daug, bet jis praeina visiškai tuščiai. Todėl vadybininkams ir vadovams einant į susitikimus

ar planuojan pokalbj telefonu pravartu iš anksto užsibrėžti šio pokalbio ar susitikimo tikslą, stengtis nuo jo nenukrypti, o atsisveikinus įvertinti, ar tikslą pasiekti pavyko. Tai irgi padeda sutaupyti nemažai tiek savo, tiek pašnekovo laiko. Apskritai visada reikėtų galvoti apie tikslą, kurio siekiame, nes tai padeda išvengti daugybės darbų ir reikalų, kurie yra imlius laikui, bet jų rezultatas priė norimo tikslu neatveda. Be to, labai svarbi ir laiko praleidimo kokybė – juo mūsų gyvenimas truks taip pat tam tikrą ribotą laiką, tad reikia galvoti, kaip jį išnaudoti kokybiškiau: kaip leidžiant laiką nuolatos tobulėti ir patirti didžiausią malonumą. Kodėl atrodo, kad laiko visada trūksta? Viena pagrindinių priežascių – didžiulė informacijos gausa, su kuria mes jau nebesugebame susidoroti. Informacijos srautas yra tiesiog per didelis. Tai ir lemia, kad laiko visada atrodo per mažai. •

laiko – mažiau. Kodėl?

automati- nių skalbyklių atsiradimą. Niekam nekyla abejonių, kad tai itin palengvino mūsų buitę: statistiniai laiko panaudimo tyrimai taip pat patvirtina, kad šiandien lietuvių skalbdami ir lygindami (nes vis labiau populiarėja ir drabužiams lyginti skirti prietaisai) sugaišta daug mažiau laiko nei prieš dviečimt metų.

Mažų vaikų priežiūra dabar taip pat kur kas paprastesnė, o mamos, užuot nuolat skalbusios, gali daugiau dėmesio skirti savo mažyliams. Kūdikių sauskelnes, pasak G.Purvaneckienės, irgi galima laikyti tam tikra revoliucija.

Vilniaus universiteto docentė atkreipia dėmesį ir į tai, kad palengvėjo maisto taisymas: neberekia prie produktų stovėti eilėse, be to, padidėjo jų pasirinkimas, nekalbant jau apie atsiradusius naujus buities prietaisus.

Tad kurgi dingsta visas šis suraupytas laikas? G.Purvaneckienė sako, kad atsirado daug kitų laikui imilių dalykų, todėl pojūtis,

kad nieko nespėjame, nedingo, o priešingai – tik sustiprėjo.

“Kalbant apie vidutinį Lietuvos gyventoją, dabar daug daugiau jo laiko suryja televi-

Nieko nespėti ir nuolat skubėti, netgi kai valgai - tai norma daugeliui šių dienų lietuvių

zija. Juk anksčiau buvo vos kelios TV programos, o dabar – šimtai skirtingu. Anksčiau lietuvių pirmiausia paskaitydavo TV programą ir tada rinkdavosi, ką žiūrės, o dabar dauguma spaudo televizoriaus nuotolinio valdymo pulteli per visus kanalus iš eilės, kol už ko nors užsikabina, – teigia doc. G.Purvaneckienė. – Taip, už elektrą, vandenį, kitas paslaugas dabar išties galima

susimokėti keliais kompiuterio klavišų spustelėjimais, bet prisėdus prie kompiuterio retam pavyksta nenuklisti į lankas – kai tiek daug informacijos, nejučia pamiršti, ko norejės, imi skaitinėti ko visai neplanavai ir taip sugaišti daug laiko. Daug jo atima ir socialiniai tinklai. Žinoma, parduotuvė eilėse tiek stovėti jau neberekia, bet užtatai stovime automobilių spūstyse. Be to, šiai laikais daugiau dirbame: šių dienų lietuvis daug labiau nori daugiau uždirbti nei tipiškas lietuvis prieš du dešimtmečius – galbūt todėl, kad anksčiau nebuvovo tiek galimių tuos pinigus panaudoti. O kad uždirbtum, reikia labai daug dirbti, be abejo, asmeninio gyvenimo sąskaita.”

G.Purvaneckienė apibendrino, kad visa tai įvertinus gauname užburta ratą: kad ir kiek patogesnis tapo gyvenimas, laiko stygius tik padidėjo.

Skamba nuobodžiai, bet vienintelė išeitis – mokyti planuoti savo laiką. Štai verslininkas V.Stapčinskas pripažista, kad pagrindinė priežastis, kodėl jis nuolat jaučia laiko stygių, ko gero, yra nemokėjimas jo planuoti. Tuo tarpu bankininkui Š.Nedzinskui prioritetų nustatymas padeda išvengti nuolatinio skubėjimo – jis įpratęs planuoti tiek darbą, tiek asmeninį gyvenimą, tad spėja viską. ■

Kaip kito moterų ir vyrių Lietuvoje laiko panaudojimas (valandomis ir minutėmis)

Veikla	Moterys/Vyrai 1990 m.	Moterys/Vyrai 2003 m.	Moterys/Vyrai 2007 m.*
Miegas	7:49/7:51	8:28/8:21	8:35/8:28
Valgymas	0:53/0:55	1:25/1:33	1:26/1:32
Darbas ir kelionė į darbą	6:19/7:00	5:14/5:54	3:49/5:11
Namų ūkio priežiūra	5:04/2:39	3:56/2:11	4:29/2:09
Maisto gaminimas	1:15/0:08	1:12/0:15	1:18/0:20
Indų plovimas	0:17/0:04	0:20/0:03	0:22/0:04
Skalbimas ir lyginimas	0:35/0:04	0:14/0:01	0:15/0:01
Laisvalaikis	2:34/4:05	3:30/4:34	3:45/4:47
TV žiūréjimas	1:08/1:57	1:47/2:29	1:59/2:36
Skaitymas	0:21/0:37	0:22/0:20	0:23/0:23

Šaltinis: Statistikos departamentas, "Harmonised European Time Use Survey"

*Naujausi esami duomenys

Kiek laiko buičiai ir laisvalaikiui skiria lietuvių ir kiti europiečiai (valandomis ir minutėmis, moterys ir vyrai kartu)

Šaltinis: "Harmonised European Time Use Survey"

	Namų priėžiūra	Laisva- laikis
Latvija	2:58	4:25
Norvegija	3:04	5:46
Švedija	3:06	5:07
Jungtinė Karalystė	3:18	5:08
Vokietija	3:20	5:28
Lietuva	3:25	4:13
Lenkija	3:36	4:55
Estija	3:50	4:38
Bulgarija	3:53	4:15

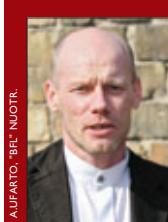
Tinklaraščiai revoliucijos nesuk

Penkerių metų nepakako, kad Lietuvos blogosfera taptų įtakinga diskusijų erdve, o tinklaraščių rašymas jų autoriams neštų ne tik moralinius, bet ir finansinius dividendus.

Praėjus dešimtmečiui nuo pirmųjų tinklaraščių (blogų) Lietuvoje atsiradimo ir maždaug penkmečiui nuo išpopuliarėjimo, jau galima daryti pirmąsias išvadas apie tai, kokią vieta bendrame žiniasklaidos kontekste jie išsikovojo. Verdiktas atrodo aiškus: revoliucija neįvyko. Didžioji žiniasklaida ir toliau savo rankose tvirtai laiko pagrindinį naujienų srautą ir reklamaviu pinigus. Tinklaraštininkai retai tampa pirminiais naujienų šaltiniais, net jei dažniausiai kuria autentišką turinį.

Didelių lūkesčių iš tinklaraštininkų ir negalima tikėtis – Lietuvoje absolviai visiems rašantiesiems, net ir patiem populiariausiems, tinklaraščio kūrimas yra hobis, generuojančios tik simboliskas, arba visai jokių pajamų. Taip yra todėl, kad internetinės reklamos davėjai dažniausiai atsižvelgia tik į paspaudimus ir unikalų lankytojų skaičių (norint apčiupiamų pajamų reikėtų bent 10 tūkst. lankytojų per dieną), o tinklaraščiai tuo pasigirti negali. Dėl to

pagrindiniu motyvu rašyti tampa socialinio kapitalo kūrimas: rašoma, nes norima pasidalinti mintimis, skatinti diskusiją, kartu įtvirtinant savo, kaip eksperto statusą. Ilgai ir nuosekliai tai darantiems autoriams statusą, bent tarp savo skaitytojų, išsikovoti yra pavykė. Pavyzdžiu, garsiausias Lietuvos blogeris Džiugas Paršonis yra laikomas interneto guru, studentas Kernius Kuolys – studijų užsienyje konsultantu, edukologė Austėja Landsbergienė – vaikų

A.UFARTO / "BFL" NUOTR.

**Tinklaraštininkas A.Račas:
"Šiandien Lietuvoje matau
12–15 tinklaraštininkų,
kuriančių šioką tokią kokybę
ir turinčių skaitytojų ratą."**

auginimo eksperte.

Kita vertus, jei net ir pačius sėkmingesnius Lietuvos tinklaraščius ir jų autorius iš blogosferos perkeltume į bendrą Lietuvos žiniasklaidos erdvę, matyt, kad jų kuriamo turinio įtaka yra minimali.

Tinklaraščių įtaka vis dar menka

"Galiu pakartoti tai, ką sakiau prieš dvejus metus: tinklaraščiai niekada nepakeis didžiosios žiniasklaidos. Jie tiesiog yra tapę papildoma vieta ieškoti informacijos. Pavyzdžiu, tinklaraščiuose galima rasti įvairesnių temų straipsnių, neprisklausomų komentarų, ko kartais tradicinėje žiniasklaidoje pritrūksta", – paklaustas apie didžiosios žiniasklaidos ir tinklaraščių santykį atsako abiem pusėms priklausantis Artūras Račas.

Tačiau naujenų agentūros BNS redaktoriaus ir vieno skaitomiausiu Lietuvos tinklaraščiu "Racas.lt" autoriaus manymu, tinklaraščiai dar toli gražu neišnaudojo viso savo potencialo. "Šiandien Lietuvoje matau 12–15 tinklaraštininkų, kuriančių šioką tokią kokybę ir turinčių skaitytojų ratą. Ilgainiui didėjant interneto skverbčiai, kartu atsiras daugiau tiek rašančiųjų, tiek skaitančiųjų. Nereikia pamiršti ir to, kad tinklaraščius labiau skaito jaunesni žmonės. Augant jiems, auga ir tinklaraščių įtaka", – įžvalgomis dalijasi A.Račas. Ji patį galima laikyti bene įtakingiausiu Lietuvos blogeriu: į "Racas.lt" skelbtus tekstus yra sureagavusi finansų ministrė Ingrida Šimonytė, būsimas ūkio ministras Rimantas Žilys. Būta ir labai konkrečių teigiamų pokyčių, pavyzdžiu, po įrašo apie prie namų

Profesionaliausi tinklaraščiai Lietuvoje

Tinklaraščio adresas	Autorius	Tematika	Pradėtas rašyti	Dabartinė būklė
Nezinau.lt	IT specialistas Džiugas Paršonis ir jam talkinė kolegos	Informacinių technologijos	2007 m. sausis	Sukaupės 7628 įrašus liepos pabaigoje užsidarė
Racas.lt	Naujienų agentūros BNS redaktorius Artūras Račas	Politika, žiniasklaida, visuomenės aktualijos	2008 m. birželis	Atnaujinamas kelis kartus per savaitę
Commonsense.lt	Kolektivinis verslo analitikų tinklaraštis	Verslas, ekonomika	2008 m. birželis	Atnaujinamas kelis kartus per savaitę
uagadugu.lt	Nenurodyta	Lietuvos televizijos ir jų turinys	2009 m. sausis	Liepą jidėtas tik vienės įrašas, skaitytojai laukia sugrįžimo
Austejosblogas.lt	Edukologė Austėja Landsbergienė	Vaikų auginimas, šeimos klausimai, edukologija	2008 m. vasaris	Atnaujinamas kelis kartus per savaitę
Kernius.net	Škotijoje informatiką studijuojantis Kernius Kuolys	Švietimas Lietuvoje ir užsienyje, visuomeniniai klausimai, kelionių dienoraščiai	2009 m. gegužė	Atnaujinamas kartą per mėnesį išsamiu straipsniu
Dansu.lt	Kolektivinis komunikacijos specialistų tinklaraštis	Reklama, rinkodara, ryšiai su visuomene	2008 m. gegužė	Atnaujinamas kelis kartus per savaitę
BeatosVirtuve.lt	Kulinariė, knygų apie maisto gaminimą autorė Beata Nicholson	Kulinarija, receptai	2008 m. sausis	Atnaujinamas kelis kartus per savaitę

Lietuvoje per penkis metus iš viso sukurti iki 100 tūkst. tinklaraščių, tačiau tik apie 5 proc. jų yra aktyvūs

Sąrašas sudarytas atsižvelgiant į tinklaraščių populiarumą ir pripažinimą tarp skaitytojų bei kitų tinklaraštininkų

ėlė, tačiau žiniasklaidą praturtino

esančią pavojingos būklės gatvę ši buvo sutvarkyta.

Daugiau panašių pavyzdžių rasti sudėtinga. Galima prisiminti visų pirma blogosferoje paskelbtą nuotrauką su Valdo Adamkaus balsavimo biuleteniu prezidento rinkimuose, kuris išplito po didžiasias žiniasklaidos priemones, taip pat aštria tinklaraštininkų kritiką valstybinei lietuvių kalbos komisijai, į kurią buvo sureaguota ir galliausiai komisija pakeitė dalį sprendimų. Tačiau tokią atvejų dar per mažai, kad juos būtų galima laikyti tendencija.

Blogosfera plėsis, įtraukdama ne tik IT industrija

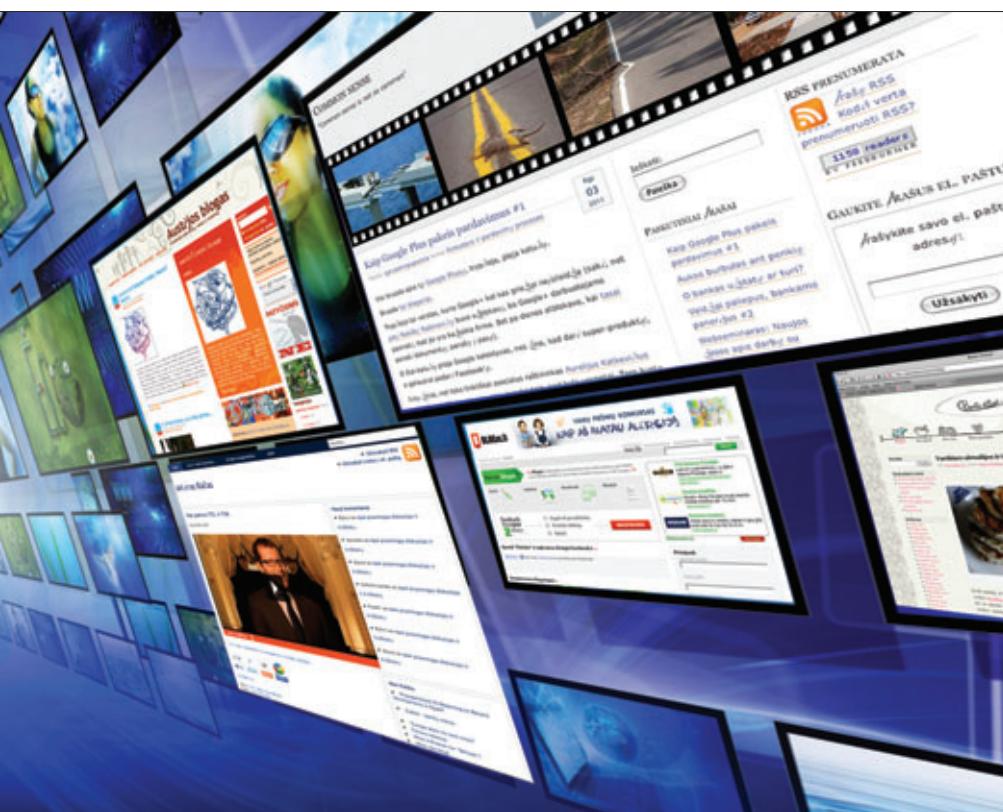
Vis dėlto šiandieninė situacija – tik tarpinė stotelė tolesnės tinklaraščių plėtros link. Pasauliniame kontekste, nuo kurio atsiliekame 3–5 metais, pastebimas vis didesnis tinklaraščių susiliejimas su tradicine žiniasklaida. "Šiuo metu tinklaraščiai yra stipriai išsvirtinės, o kai kur ir dominuojantis informacijos šaltinis. Pavyzdžiui, IT industrijoje tinklaraščiai yra gerokai populiaresni nei konkuruojantys naujienu portalų skyriai. Jie tapo rimtu verslu – pernai išvyrė "TechCrunch" pardavimo sandoris siekė keilias dešimtis milijonų JAV dolerių. Riba tarp tradicinės žiniasklaidos ir tinklaraščių taip pat nebéra aiški – kai kuriais atvejais vienintelis likęs skirtumas yra rašymo stilus",

– situaciją svetur komentuoja šiuo metu Danijoje informacines technologijas studijuojanti Ernesta Orlovaitė, viena iš Lietuvos blogosferą stebinčio tinklalapio "Poko.lt" autorė.

Remdamasi pasaulinėmis tendencijomis ji labai aiškiai prognozuja tolesnius lietuviškosios blogosferos vystymosi etapus, mat užsienyje jie jau yra praeiti. Anot pašnekovės, jei Lietuva žengs Vakarų keliu, tinklaraščių įtaka ir integracija neabejotinai didės: tinklaraščius kursis įmonės ir visuomenei žinomi ekspertai, kai kurie dažartiniai tinklaraščiai taps verslu, tik turės rasti nestandardinių pajamų gavimo būdų. Kiek lėčiau keisis kultūriniai aspektai, pavyzdžiui pačių tinklaraštininkų supratimas apie autorų teises, kurios Lietuvoje vis dar yra dažnai pažeidžiamos. Galiausiai ateis eilė keistis visuomenės požiūriui į tinklaraščius – jie išgys patikimo ir kokybiško informacijos šaltinio statusą.

Grįžus kelerius metus atgal, specialistų prognozės buvo bene identiškos. Kad jos nėra paremtos vien futuristiniu optimizmu rodo prognozių išspipildymas IT entuziastų bendruomenėje – būtent joje Lietuvos, kaip ir viso pasaulio blogosfera yra pažengusi toliausiai. Kita vertus, tinklaraščiai yra būtent IT specialistų kūrinys. Kad jie būtų plačiai pradėti naudoti ir likusių visuomenės grupių, gali prireikiti dar vieno penkmečio. ■

Karolis Vyšniauskas

Tinklaraščių raida Lietuvoje

2008–2011 m. Blogosfera plečiasi ir kristalizuojasi

Kuriasi specializuoti, teminiai, taip pat kolektyviniai tinklaraščiai. Išryškėja aiški takoskyra tarp autorų rašančių siauram draugų ratui ir tų, kurie siekia kuo didesnės auditorijos. Ilgai kokybiškai rašiusieji užsitarinavo ekspertųvardą, dalių jų tekstu perspausdina didžioji internetinė žiniasklaida. ●

2007–2008 m. Autoriai vienijasi

Pradedamas rašyti lig šiol populiaruasis Lietuvos tinklaraštis "Nezinai.lt", kuriame kas vakarą parengiamas tinklaraščių apžvalga – "blogorama". Autoriai sužino vieni apie kitus, kyla pirmosios tarpinklaraštinės diskusijos, peraugusios į pirmają blogerų konferenciją "Blogin". ●

2005–2007 m. Visuomenė sužino apie tinklaraščius

Išvystoma pirmoji lietuviška tinklaraščių kūrimo sistema "Blogas.lt", tinklaraščiai pradeda rašyti ir nemokeantieji programuoti. Sukuriama daug menkaverčių, greitai aplieptų tinklaraščių, tačiau gimsta ir pirmasis populiarus - reklamą analizuojantis "Žudyk reklamą". ●

2001–2005 m. Pavienių IT entuziastų eksperimentai

Programuotojai kuriasi asmenines svetaines, kurios yra archaiško dizaino, neapibrėžto, dažniausiai asmeninio pobūdžio turinio. Jų auditorija labai menka, nes kompiuterius turi tik maža dalis žmonių, internetą - dar mažesnė. ●

Dešimt supuvusių kiaušinių Aust

Pokalbis su menininku Saulium Paukščiu laivelyje "Zappa Frank".

Vakarop prie Baltojo tilto plūduriuoja nedidukas "Zappa Frank", iš kurio gūsiai liejasi saksofonų trelės. Einate pro šalį ir nesuprantate, kas tai? Ogi naujausia menininko Sauliaus Paukščio ir jo draugų iniciatyva gyvybei prie upės Vilniuje palaikti. Panašių koncertų iš viso numatyta dešimt, tačiau tikslus jų tvarkaraštis nedarytas: "Kas iš to, kad surašytume tikslią programą, o numatyta vakarą pradėtų pliaupti lietus", – komentuodamas šypteli Saulius.

Medinis echolotas

Bet pradékime nuo pradžių. Perlipęs debarkaderį (plaukiojančią prieplauką) nuo retų krantinės praeivių saugančią tvorelę, S.Paukštys šoka į kitoje pusėje prišvartuotą laivelį. Varikliui paskleidus lengvą dūmų uždangą, po minutės kapitonas ant krantinės švysteli medinių tiltelį ir kviečia į svečius. O kodėl gi nelipti – interviu ant vandens sostinės žurnalistams (skirtingai nei klaipėdiečiams) dar nevirto nuobodžia kasdienybe.

Laukdami laivelio, apžiūrinėjame S.Paukščio fotografių parodą ant debarkaderio šono. Nuotraukose – pavasaris, balandis. Naujausias, vos prieš trejetą metų pastatytas Vidaus vandens kelių direkcijos vilkikas "Jogaila" pro Kauno ir Vilniaus tiltus aukštyn upe tempia tą patį debarkaderį sostinėn. Priešais solidžių laivų vilkstinę keliuose kadruose pastebima kukli valtelė. "Joe sédéjo vyrai, matuojantys upės gylį", – aiškina Saulius, pirmąjį kelio atkarą įveikęs "Jogailos" de nyje. Po to neįprastą flotilę jis dar kelias dienas sekė paupiu – taip ir atsirado debarkaderio kelionę jamžinęs nuotraukų ciklas.

Deja, gylio matavimai niekuo nebegalių pagelbēti Grigiškėse, kur debarkaderis dviej dienom sėdo ant jo tykančios sekliumos. Saugios laivybos požiūriu – pavojingas incidentas, tačiau būtent jo déka vilniečiai pirmąkart daugiau išgirdo apie atkeliaujančią prieplauką. O išgirdę émė dairytis, ką prie naujojo savivaldybės pirkinių galėtų prišvartuoti. Paaiškėjo, jog išskyrus savo prieplauką jau turinčią seną

"Rygą" – daugiau nera ką. Mažų laivelių keleiviams debarkaderis nėra pritaikytas: patys tuo įsitikinome, interviu pabaigoje mėgindami prieplaukon kopti iš "Zappa Frank" denio. Tikrai ne kiekvienas iškylaujančios pasiryžtų tokiam akrobatiniam išbandymui. Net elementarus miestiečio noras nuo Baltojo tilto nusileisti prieplaukos link nėra lengvai igyvendinamas: nei laiptelių, nei krantinės link vedančio takelio toje tilto pusėje nėra. Jei nepageidauji sukti plataus lanksto – prašom žemyn kabarotis apželusiais kranto sutvirtinimais.

Taip ir stūksuo tuščia tvorelių saugoma prieplauka, nė per antrajį savivaldybės skelbtą nuomas konkursą neradusi ja pasirūpinti sutinkančio šeimininko. Siūlyta kaina – vos litas už kvadratinį metrą per mėnesį, o bendras prieplaukos plotas – 179,2 kv.m. Kas toliau? S.Paukštys spėja, kad savivaldybei teks finansuoti išsigytos prieplaukos gaivinimą savo lėšomis. Nes pagrindinė problema, kodėl Neryje sttinga laivų, visai ne prieplaukos, o seklus ir neprizūrimas laivakelis. Menininko vai

ruojamas "Zappa Frank" per metus irgi jau spėjo paragauti Neryje tykančių pavojų. Laimė, pavykdavo išsisukti be žymesnių nuostolių ir variklio, užkabinus akmenis, keisti dar neteko.

Ar laivelyje yra šiuolaikinių žvejų

**"Zappa Frank" kapitonas
Saulius Paukštys spėja ir laivą vairuoti, ir fotografuoti**

S.Paukštys priklauso F.Zappos gerbėjų klubui ir pasirūpino, kad jo skulptūra atsirastų Baltimorėje, JAV

I.UAFARTO (BFL) NUOTRAUKA

rijos ambasadai

itin vertinamas echolotas – prietaisas gyliui matuoti, kartu rodantis ir apačioje praplaukiančias žuvis? Vietoj atsakymo Saulius pakelia čia pat gulintį kelių metrų ilgio pagalį ir beda galu į dugną. Ištraukus pagal šlapios žymės ilgį orientuojamės: upės gylis šalia debarkaderio – geras metras. Ant pagalio matyt daug pieštuku pažymėtų brükšnių su datomis: "Dabar vanduo jau dvidešimčia centimetru pakilo, o liepą išvis buvo pavojinga plaukti", – tvirtina "Zappa Frank" savininkas.

Betgi motorlaiviu plaukdamas visalaik priešais pagaliu nebadysi. Kaip pramoko skaityti Neries dugno "rašmenis"? "Išmokė seniai čia dirbantys "Rygos" laivavedžiai. Be to, pagal palydovines nuotraukas interne teip pat įmanoma orientuotis", – pasakoja S.Paukštys. Vis dėlto, netgi pakilus vandeniu iš sostinės centro iki savo namų Aukštuojuose Paneriuose, kur garaže saugiai žiemoja "Zappa Frank", laivu nerizikuotų plaukti. "Kol upė neparuošta – iki pėsčiųjų tilti Vingio parke ir ne toliau" – nustato aiškią ribą. Taigi rudenį laivelis plukdomas priešinga kryptimi – į Valakampius, ten pakrantėje kraunamas į automobilinę prie-kabą ir namus saugiai pasiekia ant ratų.

Parodoje – mitologijos siužetai

"Zappa Frank" – vienintelis laivas Lietuvoje, pramogautojams kartu siūlantis ir profesionalo fotosesiją. Ar nesunku tuo pat metu laikyti vairą ir fotografiuoti? "Matot, kiek čia tos vietos: nuotraukas galiu daryti nepakildamas iš vairininko kėdės", – demonstruoja pašnekovas. Prie dviejų denye esančių staliukų patogiai gali susėsti dešimties iš-kylaudojų kompanija. Anot Sauliaus, ypač daug užsakymų slaukta navigacijos

sezono pradžioje, kol miestiečiai buvo išsiilge žalumos ir saulės. Išibėgėjus vasarai, norinčiųjų plaukioti sumažėjo, tačiau S.Paukštys to nesiety su tragiškomis laivų avarijomis Rusijoje: "Neris – nei Volga, nei Maskvos upė, nors srovė joje ir teka 7 kilometrų per valandą greičiu. Susidurti čia nera su kuo, o tikimybė apsiversti plokščiam motorlaiviu labiau teorinė, nei praktinė", – svarsto laivelio savininkas. Savo reikmėms "Zappa Frank" užsidirba, o per trejus ketverius metus turėtų grąžinti ir į jį sudėtas investicijas.

Pokalbio metu netyla telefonas: vienas

Pagrindinė problema, kodėl Neryje stinga laivų – ne prieplaukos, o seklus ir neprižiūrimas laivakelis.

po kito skambina Žirmūnuose esančios S.Paukštio fotostudijos klientai. Niekad nepagalvotum, kad iš pirmo žvilgsnio atostogaujančiame mieste "muiliinių" klestėjimo laikais galėtų būti toks intensyvus fotomenininko paslaugų poreikis. Tačiau į "Fototeatrą" suka ir po ilgo nesimatymo susitikusios mokyklos draugės, ir varduvininkų kompanijos, ir jausmais trykstančios sužadėtinų porelės... Maža to – net vidurvasarių veikia pradedantiems fotografams skirti S.Paukštio kursai. Dešimties valandų paskaitų kaina – 300 litų.

"Pirmiausia, ką turi suprasti naujokai – kad jų matymas ir įgūdžiai, o ne geresnis aparatas lemia nuotraukų kokybę. Jeigu jūs rašytumėt auksine plunksna arba pačiu naujausiui kompiuteriu – ar straipsniai nuo to taptų geresni? Taip ir fotografijoje", – dėsto pašnekovas.

Prieš keletą metų Saulius pristatė fotoalbumą "Lietuvos kariuomenė. Veidai", kuriame nuotraukas kaupė misijose Afganis-

tane bei Kosove. Ar šiuo metu lieka laiko panašiems kūrybiniams užmojams? Fotomenininkas neslepia, kad rengiasi autorinei parodai Nacionalinėje dailės galerijoje. Tačiau nutyla vos prasitarės, kad jos tema bus susijusi su antikinė mitologija. Galbūt regėsime šiuolaikinius dievus ir deives? "Galbūt", – linkčioja Saulius. Vienintelė detalė, kurią pavyksta išpešti – kad dirbama ne studijoje, o "natūroje".

Beje, menininkas prisipažįsta jau dešimt metų pats nedarė nuotraukų fotolaboratorijoje – kai prireikia, patiki ši darbą specialistams. O prireikia nedažnai, nes užsakovams paprastai įteikiamas kompaktinis diskas su įrašytomis fotografijomis. Būna kuriozų, kai klientai vėliau grįžta pas autoriumi pasipilkintinę atspausdinėnuotraukų kokybe. "Tada tenka įrodinėti, kad broką padariau ne aš, o prastai savo darbą atlikusios laboratorijos", – skėsteli rankomis S.Paukštys.

Tačiau skaitmeninės fotografijos laikais profesionalių laboratorių lieka vis mažiau ir netrukus fotomenininkai gali būti priversti į jas sugrįžti. "Pats nespausdinau nuotraukų jau dešimt metų", – neslepia pašnekovas.

Nesaugo jis atminčiai ir senų aparatų – nebent jie laikomi kaip "Fototeatrui" galintis praversti rekvizitas. Fotomenininko studijoje galite persikelti į prabėgusius amžius, pakeisti profesiją, išročius ar tiesiog nustebinti save pavirtus "kažkuo kitu".

Misterio Golovatovo kvapas

Pats S.Paukštys mūsų irgi nevengia stebinti. Prisiminkime F.Zappos biustą, pernai rudenį pastatytą Baltimorėje. Dar – Sauliaus darbą vyninėje, neilgai tegyvavusį meilės paštą ir naujausią šios idėjos antipodą – supuvusį kiaušinių adresuotą Austrijos ambasadai, paštą. Internete už simbolinę 1 lito kainą siūlyta originali paslauga – rūpestingai įpakuoto kiaušinio persiuntimas lietuvius iškaudinusios šalies diplomatų buveinei. Kartu išsiuvičiamas ir atvirukas su užrašu: "Misterio M.Golovatovo kvapas – Austrijai. Su geriausiais linkėjimais iš Vilniaus".

"Ir kiek tų supuvusiu kiaušinių pardavėte?" – teiraujuosi. "Lygai dešimt. Toks jau lietuvių mentalitas: visko bijoti ir niekam neužkliūti. Eilinį kartą pasirodėme bailių tauta", – konstatuoja menininkas.

Po mėnesio, prognozuoją, išižiebęs politinis konfliktas bus pamirštas: australai atsius formalų atsiprašymą, ir tuo viskas pasibaigs. "O antrasyk M.Golovatovas į Austriją tikriausiai nebevažiuos", – įtaria Saulius. ■

Renata Baltrušaitė

Stingo sūnus nekantrauja pamatyti Lietuvos krantą

Savaitgalį laukia gyvos muzikos festivalis "Karklė 2011. Live Music Beach".

Muzikos po atviru dangumi mėgėjai negalėtų skustis gyvenimu Lietuvoje – kone kiekvieną vasaros savaitgalį kuriame nors vaizdingame gamtos prieglobščio kampelyje kaip grybai dygsta scenos ir palapinės. Tačiau tėra vienintelis savaitgalis, kai leidžiama iš širdies pašelti ant jūros kranto. Ir tai – šios savaitės savaitgalis, kai scenomis pasipuošusi iškylautoju lauks dažniau skardžiais, akmenimis, gintarais ir žuvimis garsėjanti Karklė.

"Latvijos paplūdimiuose vasarą vyksa trys ar keturi festivaliai, o Lietuvoje mes tokie – vieninteliai. Ir atlikėjai, ir žiūrovai tai įvertina", – neslepija Karklės festivalio organizatorius Mantas Kanišauskas. Jau praėjusios savaitės pradžioje į festivalį buvo parduota daugiau kaip trys tūkstančiai bilietų, ir aktyviausiai juos pirkо ne pajūrio krašto gyventojai, o vilniečiai ir kauniečiai. Nors "Žilvičio" stovykla, renginio dienomis tam-panti festivalio "štabu", gali suteikti patogią nakvynę net šešiem šimtam žiūrovų, visos vietos nameliuose seniai išgraibyti. Tad beliko galimybė apsistoti festivalio kempinge arba privačiame sektoriuje. "Nors teko girdėti, kad ir karkliškiai atvykėliams jau nebenturi ko pasiūlyti", – priduria M. Kanišauskas.

Pajūrio trauka

Ypatinga festivalio vieta gundo ne tik žiūrovus, bet ir atlikėjus. Net laukiamiausia festivalio žvaigždė – vyriausiasis dainininko Stingo sūnus Joe Sumneris, atvykstantis su roko grupe "Fiction Plane", organizatoriams tvirtino, kad ant jūros kranto jam iki šiol néra tekė koncertuoti. Vilniuje kartu su tévu jis jau lankési 2006 m., kai "Fiction Plane" "apšildé" Siemens arenos surengta Stingo gastrolinio turo koncertą.

Karklėje laukiamama ir 2001 m. "Eurovizijos" nugalėtojo esto Tanelio Padaro su grupe "The Sun". "Braliukai" latviai i kaimynų muzikinį paplūdimį deleguoja jauną grupę "Instrumenti", kurios diapazonas apima muzikinį spektrą nuo beatbox iki operinio kontratenoro repertuaro.

Festivalių savo koncertu pagerbs ir Lietuvos atlikėja Jurga Šeduikytė. I švelniu jausmu gilumas nerti kvies Erica Jennings ir Jurgis Didžiulis su nauju akustiniu projektu "The Ball & Chain". O iš Airijos sugrįžtančio atlikėjo Dariaus Milerio-Nojaus programa taps malonia staigmena jo pasiilgusiems gerbėjams. Dainininkas Mantas pajūryje pasiodys su akustine paties kurtų dainų programa. Užliūlioti publikos bangą ošimui neleis metalo "pjaustytojai" – grupė "Thunderdale". Muzikos audra pernai Karklėje įsukusios G&G pajėgos grīš su galingu ritmų užtaisu. Geros nuotaikos hormonus privers gamintis "Happy-endless", "Liūdnai slibinai", "Saulės kliošas" ir dar gera dešimtis menkiu žinomų muzikos grupių. "Viena iš Karklės festivalio nuostatų ir yra suteikti pasirodymo šansą jauniems atlikėjams, kurių

negraibsto kiti festivaliai", – teigia M. Kanišauskas.

Kopų scenoje, įrengtoje ant Karklės skardžių masteliais neaukštos 8–10 metrų kopos, bus rodomas ir Oskaro Koršunovo spektaklis "Vasarvidžio nakties sapnas". Lietaus po atviru dangumi įrengtoje scenoje vaidinsiantys aktoriai teigia nebijantys, nes panašių staigmenų jiems sočiai teko patirti vaidinant užsienio festivaliuose.

Sportas ir žaidimai

Naudodamiesi vietos pranašumais, organizatoriai ketina pasiūlyti įvairių vandens pramogų. Bus rengiamos iškylos po jūrą motorine valtimi, o jei bangos labai nepasišiau – ir kajakais. Ką jau kalbēti apie jėgos aitvarus ir banglentes, kurie tapę savaime suprantamais Karklės simboliais.

"Valtimi atplaukę žvejai siūlys rūkytų žuvų ir vietoje virs skanią žuvienę. Atvyks ir gintaro meistrų, galinčių atskleisti daug šio amato paslapčių. Veiks dekuapažo ir kitokių rankdarbių smalsuolius mokančios dirbtuvės, šokių mokykla", – vardija festivalio organizatorius. Vietos gyventojai, pasak M. Kanišausko, kol kas nerodo didelės iniciatyvos ir mieliau sutinka pabūti festivalio žiūrovais.

Ar nesulaukiama skundų iš poilsiautojų, kurie Karklėje tikisi praleisti ramų savaitgalį? "Pernai buvo visko, tačiau šiemet iš anksto prašėme, kad vietos gyventojai išspėtų atvykstančius poilsiautojus apie renginį. Kadangi festivalio žiūrovai mielai nuomoja laisvus karkliškių kambarius, nesusipratimų nekyla", – tvirtina M. Kanišauskas.

Beje, paskutinę savaitę brangiau teks mokėti ir už festivalio bilietus, kurie iki tol internete kainavo 85 Lt. Tačiau planuoti iš anksto nemégstančiam ir linksmybę ištroškusiam jaunimui tai netampa problema: pernai nemaža dalis bilietų buvo parduota būtent pačioje Karklėje. Panašaus spontaniškų žiūrovų antplūdžio tikimas ir šiemet. ■

Renata Baltrušaitytė

Joe Sumneris ir "Fiction Plane"

Algirdas Kaušėdas ir "Antis"

ORGANIZATORIŲ ARCHYVO NUOTR.

Netekę savojo, pasibeldė į svetimą kiemą

Šeštadienį Vilniuje debiutuoja naujas renginys – "Piano.lt" vasaros festivalis.

Pranciškonų vienuolyno kiemas, kuriamė kino centro vasarą vykdavo "Pasakos" kino ir klezmerių muzikos festivaliai, šiomet užimtas kavinės skėčiais. Kadangi broliai pranciškonai dėl šios teritorijos tebekovo teismuose, dabartiniai jo savininkai nusprendė, jog užleisti pelningą vietą kultūros renginiams būtų pernelyg didelė prabanga, tad festivalių rengėjams teko pasieškoti kito prieigloboščio.

Blogiausia tai, kad iš kavinės vakarais sklidantys triukšmingos jaunimo muzikos ritmai trukdo rengti kamerinės muzikos koncertus visai šalia, buvusio vienuolyno bažnyčioje, jau ketvirtus metus veikiančioje "Piano.lt" salėje – vienintelėje privačių verslininkų lėšomis išlaikomoje koncertų salėje Lietuvoje. "Kai vyks mūsų renginiai, kavinės vadovai žadėjo geranoriškai pritildyti leidžiamą muziką", – liudnai šyptelėjo "Piano.lt" savininkai Aleksandras Šimelis ir Jonas Žiburkus. Ir pridūrė, kad dėl silpnos oro kondicionavimo sistemos vasarą būtina atverti bažnyčios langus, pro kuriuos džiazo ar fortepijono koncertų klausytojų ausis neišvengiamai pasiekė netgi tyliai leidžiamos technomuzikos garsai.

Todėl "Piano.lt" vasaros festivalio direktorė Audronė Misikonienė dėkinga Lietuvos dailės muziejaus vadovams, sutikusiems debiutinį festivalį prylausti Vilniaus paveikslų galerijos kieme. "Planuodami festivalį omenyje turėjome vienuolyno kiemą, nes vasarą norisi ištrūkti į atviras erdves. Ketinom pastatyti rimtą sceną, kuri tiktu netgi teatralizuotiemis pasiodymams. Bet kiemą užėmus kavinei, šiuos planus tenka atidėti", – apgailėstavo festivalio organizatorė.

Rusijos raginių instrumentų ansamblis – vienintelis tokis pasaulyje

C. Constantini gros bandonija

Festivalio svečiai

Tačiau nuspręsta neatsisakyti paties vasaros festivalio. Jį pradės ypatingi svečiai – iš Sankt Peterburgo atvykstantis Rusijos raginių instrumentų ansamblis. Pirmasis orkestras, kuriamė pūsti vien medžioklėje, mūšio lauke ar pašto tarnyboje naudoti ragai, Rusijoje buvo įkurtas dar XVIII a. viduryje, bet vėliau tokio muzikavimo tradicija buvo pamiršta. Tik prieš dešimtmetį po ilgų pastangų Sergejui Pesčanskiui pavyko atgaivinti raginių pučiamujų ansamblį. Šiandien Jame groja dvi dešimtys muzikantų, jų disposicijoje – šimtas raginių instrumentų, kurių ilgis svyruoja nuo 10 iki 250 centimetru. Ragai ypatingi tuo, kad kiekvienas skleidžia vienintelį tik jam būdingo tono garsą. Orkestro repertuaras apima fanfarą, liaudies, klasikinę, bažnytinę ir netgi populiarą muziką. Tai – vienintelis tokios sudėties muzikinis kolektivas pasaulyje. Beje, po "Piano.lt" festivalio atidarymo šeštadienį Rusijos atlikėjai vyks į Lietuvos pajūrį ir sekundienį koncertuos Palangoje.

Kitas festivalio svečias – Peru gimeis ir šiuo metu Suomijoje gyvenantis kompozitorius bei atlikėjas Claudio Constantini. Nepaisant jauno amžiaus, jis pats vadovauja net trims ansambliams, tačiau Vilniuje pasirodyti su Švento Kristoforo kameriniu orkestru, grodamas fortepijonu ir bandonija. "Tai labai įdomu,

mus ir talentingas jaunas žmogus", – apibūdino daugelio tarptautinių konkursų laureatajį koncerto Vilniuje dirigentas A. Šimelis.

Džiazo koncertai

O štai džiazo kvarteto "Salzburg-Vilnius" muzikantai ryžtasi dvikovai su kavinės ritmais: jų pasiodymas suplanuotas "Piano.lt" salėje. Kartu su jaunais austrių muzikantais Eliasu Stemesederiu ir Maxu Santneriu festivalyje gros publicai gerai pažįstami Vilniaus džiazo "vilkai" Vytautas Labutis ir Eugenijus Kanovičius. Zalcburge vykės pirmasis jų koncertas baigėsi plojimų audra. Niekas netikėjo, kad iki renginio lietuvių ir austrių muzikantai tarpusavyje bendravotik elektroniniu paštu, o bendroms repeticijoms tegalėjo skirti porą dienų.

Na, ir kaip naujo festivalio debiutas gali apsieiti be karinio orkestro fanfarų? Skirtumas tokis, kad "Piano.lt" pasirinko ne pučiamujų orkestrą, o Krašto apsaugos savanorių pajėgų bigbandą, vadovaujamą kapitonu Ricardu Ciupkovo. Jau dvidešimties metų su kakti šiomet minintis bigbandas – pirmasis, reprezentavęs nepriklausomos Lietuvos karinių pajėgų orkestrų festivaliuose. Trisdešimčiai muzikantų reikia erdvės, todėl Vilniaus paveikslų galerijos kiermas jiems tikrai nebūs per didelis. ■

Renata Baltrušaitytė

"Piano.lt" festivalio koncertai

Rugpjūčio 13 d. 19 val. Vilniaus paveikslų galerijos kieme – **Rusijos raginių instrumentų ansamblis**

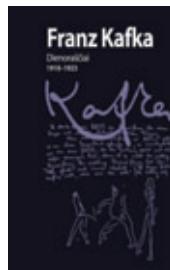
Rugpjūčio 16 d. 19 val. Piano.lt koncertų salėje – **džiazo kvartetas "Salzburg-Vilnius"**

Rugpjūčio 24 d. 19 val. Vilniaus paveikslų galerijos kieme – **Krašto apsaugos savanorių pajėgų bigbandas**

Rugpjūčio 25 d. 19 val. Vilniaus paveikslų galerijos kieme – **Claudio Constantini** (Suomija, Peru)

Kitoks Franzas Kafka

Ką tik Lietuvos knygynuose pasirodė Franzo Kafkos dienoraščiai turbūt didžiausią intrigą kels tiems, kurie F.Kafką pažino per jo kūrybą: dienoraščiai jį parodo ne tik kaip kūrėją, rašytoją, bet kartu leidžia į jį pažvelgti kaip į paprastą žmogų. Sj kartą "Skaitinių" rubrikoje siūlome ištrauką iš F.Kafkos dienoraščių.

Spalio 15. Prieš savaitę visus dienoraščius daviau Milenai Jesenskai (tai išmintinga, narsi laisvamanė čekė, puiki rašytoja). Truputį laisvesnis? Ne. Ar aš dar galiu rašyti kažką panašaus į dienoraštį? Šiaip ar taip, tai bus kas kita, greičiausiai jis nulis į kampą, išvis nieko nebus, pavyzdžiu, apie Hardtą, kuris mane palyginti labai domino, sugebėčiau tik su didžiausiu vargu ką nors brūkšteli. Atrodo, lyg viską seniai būčiau apie jį parašęs, ar tai tas pats, tarsi manęs jau nebūtų tarp gyvujų. Apie M., matyt, galėčiau rašyti, bet ne savo noru, taip pat tai būtų pernelyg nukreipta prieš mane, man jau nereikia, kaip anksčiau, smulkiai sau aškinti, šiuo atžvilgiu aš jau ne tokis užmaršus, kaip pirma, esu virtęs gyva atmintimi, dėl to ir nemiga.

Spalio 16. Sekmadienis. Nuolatinių pradžių bėda – né kiek neapsirinki dėl to, kad viskas tik pradžia, ir dar netgi ne pradžia, – kvaili tie, kurie to nežino ir kurie, pavyzdžiu, žaidžia futbolą, tikėdamiesi pagaliau „prasimūsti“, vienų kvailumas – palaidoti save kaip karste, kitų kvailumas – manyti, kad prieš juos tikras karstas, tai yra, karstas, kurį galima vežioti, atidaryti, sunaikinti, pakeisti kitu.

Tarp jaunų moterų parke. Jokio pavydo. Užtenka fantazijos, kad pasidalyciai jų laime, sveikos nuovokos, kad suprasčiau, jog esu per silpnas tokiai laimei, kvailumo, kad tikėčiau, jog suvokiu savo ir jų padėtį. Ne, kvailumo neužtenka, lieka nedidelis plyšys, vėjas švilia pro jį ir trukdo pilnam rezonansui.

Jeigu trokščiau tapti lengvaatlečiu, tai, matyt, būtų tas pats, kaip kad jeigu norėčiau pakliūti į dangų ir galėčiau būti toks pat nelaimingas kaip čia.

Kad ir koks menkas būtų mano pagrindas, „esant vienodomoms salygom“ (ypač turint galvoje valios silpnumą) netgi pats menkiausias žemėje, vis tiek, bent jau savaip, siekti geriausio, būtų tuščia sofistika sakyti, kad galu pasiekti tik viena, kad dėl to tai yra geriausia, nors tai būtų neviltis.

Spalio 17. Tai, kad aš nieko naudinga neišmokau ir sunykau fiziškai – tokia sąsaja egzistuoja, – gali būti padaryta samoningai. Aš norėjau, kad man niekas netrukdytu, netrukdytu naudingo ir sveiko žmogaus džiaugimasis gy-

venimu. Lyg liga ir neviltis bent jau tiek pat netrukdytu!

Aš galėčiau tą mintį įvairiai pasukti ir galų gale pabaigti savo naudai, tačiau nesiryžtu ir netikiu – bent jau šiandien ir daugumą dienų – kokia nors man palankia išeitimis.

Aš nepavydžiu jokiai konkretiai sutuoktinų porai, pavydžiu tik visoms poroms – o jeigu pavydžiu vienai porai, tai pavydžiu visai

šeimyninei laimei, visais jos begaliniais pavidalaus, vienos šeimos laimė, net ir geriausiu atveju, įvarytų man neviltį.

Netikiu, kad yra žmonių, kurių vidinė būsena būtų panaši į maną, tačiau galiu tokius žmones įsivaizduoti, tiktai niekaip neįsivaizduoju, kad virš jų galvų, kaip virš mano, visą laiką suktų neregimos varnos.

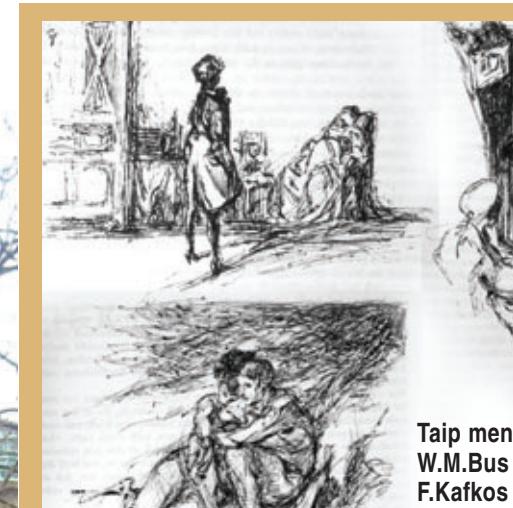
Tas sistemingas savęs griovimas daugelį metų kelia nuostabą, tai buvo tarsi lėtas užtvankos griovimas, – visiškai samoningas veiksmas. Tai padariusi dvasia dabar turi triumfuoti; kodėl ji man neleidžia dalyvauti toje šventejė? Tačiau galbūt ji dar ne iki galo įvykdė savo kėlalus ir dėl to negali apie nieką kita galvoti.

Spalio 18. Amžina vaikystė. Vėl gyvenimo šauksmas.

Labai gali būti, kad gyvenimo puikybė visa savo apimtimi paruošta kiekvienam, bet ji uždengta, giliai, nematoma, labai toli. Tačiau ji nepriesiška, nejnorinčia, nekurčia.

Paminklas
F.Kafkai
Prahos
mieste

Taip men
W.M.Bus
F.Kafkos

Jei pašauksi ją teisingu žodžiu, teisingu vardu, ji ateis. Štai kur to burto paslaptis – jis ne buria, o šaukia.

Spalio 19. Kelio per dykumą esmė. Žmogus, kuris kaip savo organizmo tautos vedlys eina šiuo keliu, paskutiniai sąmonės likučiai (daugiau neduota) suvokdamas, kas vyksta. Visą gyvenimą jam atrodo, kad Kanaanas arti; kad tą žemę jis pamatys tiktais prieš savo mirtį, jam atrodo neįtikėtina. Ši paskutinė viltis gali turėti tiktais vieną prasmę: parodyti, kokia netobula akimirka yra žmogaus gyvenimas, netobula todėl, kad nors toks gyvenimas trukę ir visą amžinybę, jis vis tiek būtų tik akimirka. Mozė nepasiekė Kanaano ne todėl, kad jo gyvenimas buvo per trumpas, o todėl, kad jis buvo žmogaus gyvenimas. Penkių Mozės knygų pabaiga panaši į paskutinę "jausmų ugdymo" sceną.

Tam, kuris gyvas būdamas nesusidoroja su gyvenimu, viena ranka reikia gintis nuo ne-

giau, negu turi.

Spalio 20. Po pietų su Langeriu, paskui Maxas garsiai skaitė "France".

Sapnas, trumpas, per trumpą spazmišką miegą, spazmiškai laikę mane begalinėje laimėje. Daugiašakis sapnas, su tūkstančiu iškart paaiškėjančiu sasajų, tačiau išliko tiktais blankus laimės jausmo prisiminimas.

Mano brolis įvykdė nusikaltimą, rodos, žmogžudystę, aš ir kiti prisdėjome prie to nusikaltimo, bausmę, atomazga, išdavimas artėja iš tolo, galingai ir nesulaikomai augdamas, mano sesuo, atrodo, vis skelbia jo požymius, kuriuos aš visą laiką sveikinu beprotiskais šūksniais, beprotystė auga sulig artėjimui. Man atrodė, kad niekada nepamiršiu savo šūksnių, trumpų frazių dėl jų aiškumo, o dabar nė vienos tiksliai neprisimenu. Tai galėjo būti vien šūksniai, nes man buvo labai sunku kalbėti, prieš ištardamas žodį turėjau išpūsti skruostus ir perkraipti burną, kaip skaudant dantims. Laimė glūdėjo tame, kad bausmė atėjo, ir aš taip laisvai, įsitikinęs ir laimingas ją priėmiau, kad tas vaizdas turėjo sugraudinti dievus, tą dievų graudulį ir aš pats jaučiau iki ašarų.

Spalio 21. Jis negalėjo ieiti į namą, nes girdejo balsą, kuris jam sakė: "Palauk, kol aš tave įvesiu!" Ir jis gulėjo dulkėse priešais namą, nors jau nebuvovo likę jokios vilties (kaip pasakytu Sara).

Viskas yra fantazija – šeima, draugai, gatvė, viskas fantazija, tolma ar artima, žmona irgi fantazija; o artimiausia tiesa ta, kad tu remi galvą į belangės ir bedurės kameros sieną.

Spalio 22. Žinovas, specialistas, žmogus, išmanantis savo darbą, tik to žinojimo niekam negalima perduoti, laimė, jis, atrodo, niekam ir nereikalingas.

Spalio 23. Po pietų. Filmas apie Palestiną.

Spalio 25. Vakar Ehrenšteinas.

Tėvai lošė kortomis; aš sėdėjau vienas, viškai svetimas; tėvas pasakė, kad ir aš loščiau arba bent jau žiūrėčiau, kaip jie lošia; aš radau kažkokį pasiteisimimą. Ką reiškė šis nuo pat vaikystės besikartojantis atsisakymas? Kvietimas atvėrė man kelią į draugiją, tam tikra prasme į visuomeninį gyvenimą, su užduotimi, kurios iš manęs kaip dalyvio buvo reikalaujama, būčiau susidorojęs, tegu ir ne puikiai, bet pakenčiamai, lošimas man, ko gero, net nebūtų kėlęs didelio nuobodulio, bet vis tiek atsisakiau. Sprendžiant pagal tai, aš neteisus, kai skundžiuosi, kad gyvenimo srautas manęs niekuomet nepagavo, kad nesugebėjau išsivaduoti nuo Prahos, niekada nebuvau verčiamas užsiūmti sportu ar mokyti amato ir panašiai, – aš, matyt, niekada nebūčiau priėmęs pasiūlymo lygiai kaip kvietimo lošti. Tiktais beprasmiški dalykai buvo priimti – teisės studijos, darbas kanceliarijoje,

ininkas
chas iliustravo
noveles

VEDO ARCHYVO NUOTR.

Tokį F.Kafka pamatė karikatūristo akis

vilties dėl savo likimo – jam tai prastai sekasi, – o kita ranka jis gali užrašinėti, ką mato po griuvėsiais, nes mato kitaip ir daugiau negu kiti, nes yra negyvas gyvendamas ir vis dėlto išlikęs po katastrofos. Nebent kovai su neviltimi jam reikėtų abiejų rankų ir dau-

Apie knygą

Franzas Kafka (1883–1924) – vienas įtakingiausių XX a. rašytojų, romanų "Procesas", "Pilis", "Amerika" ir daugelio pasakojimų autorius. Jo dienoraščiai – garbingi, atviri užrašai, kuriu autorius nenorėjo skelbtii, net buvo testamentu pavedės draugui juos sunaikinti. Vis dėlto taip nenutiko, ir dienoraščiai jau išversti į daugybę pasaulio kalbų. Turbūt tai gali kelti tam tikrų etinių prieštaravimų – juk tai turėjė būti sunaikinti asmeniniai užrašai; kita vertus, žinant, kad "Procesas" ir "Pilis" autorius noru taip pat turėjo būti sunaikinti, o dabar jau yra įrašyti į geriausios pasaulio literatūros istoriją, tampa akiavaizdu, kad tai būtų buvęs per didelis praradimas.

Dienoraščiuose atskleidžia Kafkos kasdienio gyvenimo detalės, santykiai su tėvu ir moterimis, savianalizė, kūrybiniai sumanymai, kultūrinis kontekstas. Išryškėja autoriaus polinkis į savianalizę, jo kūrybiniai sumanymai ir nuolatinis nepasitenkinimas savo kūrybiniu aktyvumu ir kokybe. ●

vėliau kvaili priedai, tokie kaip, tarkim, darbas sode, stalių dirbtuvėje ir panašūs, tuos priedus reikia suprasti kaip veiksmus žmogaus, kuris išmesta pro duris nelaimingą elgetą ir paskui pats su savimi žaidžia geradarį, duodamas išmaldą savo dešine ranka kairei.

Aš visuomet visko atsisakinėjau, galbūt dėl bendro silpumo ir ypač dėl silpnos valios, tik supratau tai palyginti vėlai. Anksčiau tuos atsisakymus paprastai laikiau geru ženklu (suvedžiotas didelių vilčių, kurias déjau į save), šiandien iš tokio malonaus požiūrio mažai kas belikę.

Spalio 29. Vieną iš artimiausių vakarų vis dėlto prisdėjau prie lošimo – užrašinėjau motinos taškus. Tačiau suartėjimas neįvyko, o jei ir buvo kokia nors jo užuomina, ją išskliaidė nuovargis, nuobodulys, liūdesys dėl prarasto laiko. Taip būtų buvę visada. Tą paribio zoną tarp vienatvės ir bendrystės aš peržengdavau labai retai, joje buvau dargi labiau įleideš šaknis negu pačioje vienatvėje. Kokia gyva graži vieta palyginti su ja buvo Robinzonono sala.

Iš vokiečių kalbos vertė
Teodoras Četrauskas

LAISVALAIKIS

"Buratinas" kelionę pradėjo Nemunu

Baltarusijoje iplaukė į Augustavo kanalą

KELIONĖS

Nuo vandens miestai atrodo visai

Per Europą – savadarbiu laiveliu

Savadarbiu laiveliu 2500 kilometrų upėmis ir kanalais nuo Lietuvos iki Belgijos. Tokiai du mėnesius trukusiai avantiūrai praėjusią vasarą ryžosi Aurimas Lažinskas ir Julius Markevičius.

Mintis, kad iš Lietuvos Nemunu galima pasiekti didžiuosius Vakarų Europos miestus, Jului kirbėjo beveik dešimt metų. Dar besimokydamas mokykloje ir atidžiai išstudijavę žemėlapį jis suprato, kad Augustavo kanalu, kuris jungia Nemuno ir Vyslos upių baseinus, galima nuplaukti iki pat Belgijos. Pamanęs, kad tai būtų puikios atostogos ir smagi kelionė, be to, žinia visuomenei, kad yra toks maršrutas, Julius nuspindė igyvendinti savo svajonę. Šia idėja vaikinas užkrėtė ir bikiulį Aurimą. Iš pradžių iki Brugės miesto Belgijoje jie planavo plaukti baidarėmis, tačiau pagalvoję, kad reikės du mėnesius kasdien irkloti, šios minties atsisakė.

Taip kilo idėja pasistatyti laivą patiem. Gavę nesudėtingos konstrukcijos brežinius iš kanalu laivų statytojo dano Morteno Oleseno, vaikinai per pusmetį patys susimeistravo nedidelį keturių metrų laivelį ir pavadino jį "Buratinu".

Baltarusiai draugiškai palydėjo, vokiečiai apšaukė

Julius sako, kad pasistatyti laivą nėra sudėtinga. "Tereikia susipaustyti fanerą pagal brėžinių atskiromis dalimis ir jas suklijuoti, sutvirtinti varžtais. Vis dėlto, dviem baltarančiams, dirbantiems kompiuteriu, tai buvo nemažas iššūkis. Be to, anksčiau nė vienas nieko panašaus nebuvome stateš", – prisipažsta vilnietis. Jis pasakoja, kad žiemą laivo dalis klijavo namie, o vėliau jas jungė, dažė ir vidų įrenginėjo garaže. Tačiau iki pat laivelio paleidimo į upę vaikinai nežinojo, ar jis tvirtas, ar kur nors nepraleis vandens. Šiaip ar taip, buvo susitaikę su mintimi, kad kelionė gali bet kuriuo metu baigtis. Mat "Buratino" vos šešių milimetru storio dugną net ir didesnis akmuo galėjo kliudyti ir pridaryti rūpesčių. "O ir variklis – tik keturių arklio jėgų. Per visą kelionę iš sutiktų laivų, silpniausio buvo penkiolikos arklio jėgų. Nemažai žmonių uostuose net netikėjo, kad mes tokiu laiveliu įveikėme daugiau kaip 2000 kilometrų", –

prisimena Julius.

Kelionę vaikinai pradėjo iš Druskininkų Nemunu, Baltarusijoje iplaukė į Augustavo kanalą, kuriuo pasiekė Lenkiją. Biebžos ir Narevo upėmis nusileido iki Varšuvos, toliau plaukė Vysla, Oderio upe ir jungiančiais kanalais pasiekė Berlyną, toliau Elbės upe ir jungiančiais didesniais bei smulkesniais kanalais – Amsterdamą ir baigė kelionę Briuselyje. Vilniečiai praplaukdami aplankė ir didžiuosius miestus: Varšuvą, Berlyną, Amsterdamą, Briuselį. Kai kuriuose buvo sustojo kelioms dienoms, pernakovdavo pas draugus, bet dažniausiai nakvynės vietų upeiviai ieškodavo ant kranto arba likdavo

techniniškai tvarkingas", – sako Aurimas.

Julius prisimena, kad plaukiant naktimis Vokietijoje "Buratinui" ne kartą buvo kilęs pavojus, kad ant jo užplauks dideli laivai, plukdantys chemikalus ar statybines medžiagias. Mat lietuvių laivelis buvo apšviestas tik vienu nedideliu žibintu.

Laiveliu keliauti patogu ir lengva

Nepaisant rizikos dėl techninės "Buratino" būklės, kepinančio karščio, uodus antpuolių, pro nesanctorius laivelio langus besiveržiančio lietaus, nei Julius, nei Aurimas nesigailėjo, kad leidosi į šią kelionę. Nors ekstremalių situacijų taip pat teko patirti. "Laivelis yra plokščiadugnis, skirtas plaukti tik lygiu vandeniu, tačiau kelyje pasitaikė ir didelių bangų. Plaukiant per marias netoli Amsterdamo buvo kilęs labai stiprus vėjas. "Buratinas" taip šokinėjo, kad manėm, jog tikrai apsiuers", – nuotykius prisimena Aurimas.

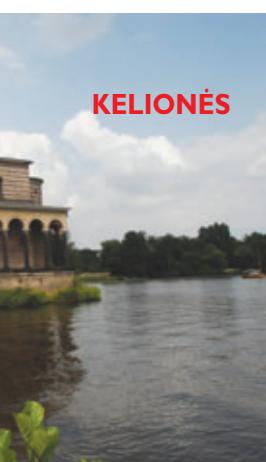
Dar Jului ištigo, kaip vaikinai Roterdamo uoste pasiklydo ir jau buvo iplaukė į Šiaurės jūrą. "Jaučiam, kad vis labiau tolstam nuo krantų, vėjas smarkėja. Visa laimė, kad priplaukė uosto patrulai. Išsiaiškine, kur plaukiam, palydėjo į saugius vandenius", – pasakoja keliautojas.

Vis dėlto abu jaunuoliai mano, kad kelionė savadarbiu laiveliu daugiau kaip 2000 km nėra tokia jau didelė avantiūra ar rizika, kaip atrodo iš pirmo žvilgsnio. "Visada esi šalia kranto. Svarbu tik sekti ženklius ir plaukti pasroviui. Norint valdyti tokį laivelį taip pat didelio mokslo nereikia. Kur pasuksi vairą, ten jis ir plauks. O jaunas fantastiškas. Gali lékti keldamas bangas arba išjungus motorą plūduriuoti, stebėti visus saulėtekius ir saulėlydžius. Net miestai nuo vandens visai kitaip atrodo", – įspūdžiais dalijasi Julius.

Žinoma, po Europą galima keliauti ir dviračiu, motociklu ar autostopu. Taip net

KELIONĖS

i kitaip

Miestuose prie Juliaus ir Aurimo prisijungdavo draugai

LAISVALAIKIS

Nakvynės vietų vaikinai dažniausiai ieškodavo krante

pasaulį įmanoma apkeliauti patiriant ne ką mažiau išpūdžių ir nuotykių, tačiau, anot Juliaus, laiveliu keliauti patogiausia ir lengviausia. Nereikia temptis daiktu, fiziškai nuvargti, kaip minant dviratį. I laivelį bet kada gali išlisti sušilti arba užsikaisti arbatos, čia pat ir nakvynės vieta.

Aurimas sako, kad kelionės laiveliu iš Druskininkų į Briugę svarbiausias tikslas buvo pakeliauti kitaip nei daugelis iprate, patirti, ką reiškia du mėnesius nuolat judėti. Tačiau vaikinai buvo sumanę ir meninę šios kelionės pusę. Jie net visą plaukimą buvo pavadinę kultūrine menine ekspedicija "Do it on Deck" ("Sukurk tai ant denio"). "Kelionės metu prie mūsų turėjo prisdėti apie dvidešimt kūrybingų žmonių iš įvairių šalių,

kurie būtų skaitę paskaitas, rodę ir mokę kitus įvairių kūrybinių veiklų. Planavom skatinti idėją "pasidaryk pats". Deja, negavom tam finansavimo, nors kreipėmės į daugelių ambasadų", – apgailestauja Aurimas.

Apdovanojimas festivalyje

Sékmungai įveikės Lietuvos, Baltarusijos, Lenkijos, Vokietijos, Olandijos ir Belgijos upes bei kanalus, "Buratinas" liko Briuselyje vienoje menininkų laboratorijoje, kuri organizuoja meninius-socialinius projektus. "Mūsų pažištami belgai planavo "Buratiną" paversti plaukiojančiu šiltnamiu, kuriame augtu įvairios daržovės. Tai puikus tokio laivelio likimas", – mano Julius.

Nors laivo statyba vaikinams kainavo apie 5000 Lt, tačiau jiems nebuvo gaila atsisveikinti su "Buratinu". "Galvojom jį parduoti, bet pirkėjų greitai neatsirado, o Lietuvoje "Buratino" nebūtų kur laikyti. Be to, pas mus ir menkesnės galimybės keliauti laivais", – sako Aurimas.

Beje, medžiagos, iš kurių buvo statomas laivelis, ne vienintelės kelionės išlaidos. Dar panašiai tiek teko išeisti plaukiant. Ir nors vai-

kinai grįžo ištuštinę kreditines kortelles ir nežinodami, kaip skolas reikės padengti, nes prieš kelionę metė darbus, tačiau finansinius nuostolius atpirko patirtas laisvės pojūtis. Nemažiau svarbus buvo ir kolegų bei draugų palaikymas, kurie didesniuose miestuose prisidėdavo prie keliautojų ir dieną ar kelias plaukdavo kartu.

Be to, vaikinų kelionė savadarbiu laiveliu sulaukė net tarptautinio pripažinimo. "Karališkosios geografų draugijos organizuojamame filmų festivalyje apie patirtus nuotykius keliaujant, mano sukurtas filmukas apie plaukimą iš Lietuvos į Belgiją buvo apdovanotas specialiu prizu. Atsiimant jį Londonė, kiti keliautojai sakė, kad mūsų idėja geniali. Toks pripažinimas ir įvertinimas vainikavo visą kelionę", – džiaugiasi Julius.

Beje, jis jau planuoja kitą kelionę vandeniui. Viešėdamas Kinijoje vaikinas susižavėjo vieno kaimelio amatininkais, kurie specialiai apdirbtą aviją odą pripučia oro ir pagamina plaustus. "Planuoju tokiu plaustu plaukti Geltonaja upe, kur atsiveria dykumų, kalnų vaizdai. Plaukiant apima labai geras jausmas, nes vanduo – toks kelias, kuris pats juda ir tave neša, nereikia net stengtis", – apibendrina Julius. ■

Vaida Stoškuvienė

Julius ir Aurimas patys pasistatė laivelį, kuriuo nuplaukė 2500 kilometrų

Netolerancijos pasaulis

Pasauli ir Lietuvą pastaruoju metu sukrėtė keletas itin žiaurių įvykių, kuriuos, matyt, teisinga būtų ištraukti ne į kriminalistikos, bet į psichiatrijos vadovėlius.

Norvegijoje "šiuolaikinis tamplie-rius" myriop pasiuntė niekuo dėtuvaikus, savo nelaimei poilsį pasirinkusius mirties saloje, bei tokius pačius nekaltus žmones Oslo vyriausybiniame rajone. Kraupi beprotiška žmogžudystė įvykdita ir mūsų šalyje, kur dvi paauglės susidorojo su savo bendraamže. Abu įvykius sieja kažkoks nepaaiškinamas patologinis žiaurumas, kuri jau po kaulelių išnartė ne tik žurnalistai, kriminalistai, bet ir psichologijos bei psichiatrijos ekspertai.

Tokiame žiaurumo fone neretai ištirsta menkesni įvykiai, kurie dažnai netikėčiausiu būdu susiseja su jau minėtais gerokai ryškesniais nutikimais. Vie- noje puseje – žmogžudystės ir žiaurumai, kitoje – tiesiog "eilinis", dažnai tik žodinis, o ne fizinis, agresijos pasireiškimas. Ir vis dėlto tenka pripažinti, kad agresija visuomet yra agresija, nepriklausomai nuo to, ar fizinė jėga, ar tik žodiniai ižeidinėjimai panaudoti. Mat neretai šaknis, iš kurios toks skirtingų šakų medis išauga, yra ta pati.

Štai tokios mintys i galvą atėjo, skaitant minėtų tragedijų aprašymus, ekspertų komentarus, stebint televizijos reportažus. Su simąstysi paskatino ir netikėtai nugirsta informacija apie kitą įvykį. Vieno televizijos kanalo reporterė papasakojo apie nutikimą Vilniaus rajone, kai "du čigonai laikė nelaisvę žmogų, reikalaudami neva savo noru atsisakyti jam priklausančio žemės sklypo." Žinutė, atrodo, neturinti nieko bendra su minėtomis žiaurybėmis, tačiau nevalingai priverstusi suklusti ir pabandyti suprasti, kas gi vis dėlto vyksta.

Gal kam nors tai atrodys keista, tačiau cituodamas žurnalistę, noriu atkreipti dėmesį visai ne į nusikaltimą, bet į jos žodžius: "du čigonai". Bet pabandykime įsigilinti ir prisipažinkime, kad tekstas "du lietuvių laikė įkaitu žmogų" ar, pavyzdžiu, "du rusai atėmė laisvę vyru" skambėtų tikrai keistai ir ne vienam keltų pasipiktinimą. Bet, pasirodo, kad kai kurių tautybių įvardijimas nekelia jokio pasipiktinimo ar nustebimo. Bent jau negirdėjau, kad kas nors dar būtų į šią per vieną svarbiausią televizijos kanalų paskelbtą informaciją atkreipės net ir menkiausią dėmesį.

Na, o kur tas mano minėtas ryšys tarp visų šių įvykių? O ryšys, mano manymu, slypi paprastame dalyke – tolerancijos sto-koje. Liūdnai pagarsėjęs Norvegijos budelis savo elgesio priežastimi nurodo musulmonų (manyk, arabų kilmės žmonių) neto-

ris pasakytu, kad visuomet išgirsta ir iškilauso į tai, ką jiems sako jų atžalos? O jei dar vaikas visai mažas, tai didžiulis jo džiaugsmas ir noras pasididžiuoti savo net ir nedideliais pasiekimais mums atrodo toks menkniekis. Ir mes lyg musė nuo savęs nuvejame, sakydami jam: "Ne-trukdyk, juk matai, kad esu užsiémęs!" Štai ir tolerancijos mažesniams ir silpnesniams pradžiamokslis...

O dabar kitas aspektas. Visi žinome, koks svarbus vaikui fizinis kontaktas su savo tévais, kaip svarbu, kad jis nuolat būtų imamas ant rankų, glaudžiamas, bučiuojamas ir myluojamas. Bet pasirodo, kad yra nemažai "išmintinguų", kurių rimtais veidais teigia, kad vaiko ne reikia lepinti imant ant rankų, jis, mat, "pa-verks, paverks ir pats nusiramins..." Dievas žmogui davė protą, bet šaltas protas – išminties priešas. Ir tuomet gerokai išmintingesnė man atrodo katė, nuolat laižanti savo kačiukus, ar beždžionė, glostanti ir nuringinėjanti nuo savo beždžioniukų kūno tegul ir parazitus. Sie gyvūnai neturi tokio galingo proto, tačiau žino, kad tik fiziniame kontekte gaminasi medžiagos, atsakančios už prierišumą, globėjiskumą, žmogišką atjautą ir, matyt, tą pačią toleranciją. Ir gal šiandien tokie populiarūs paauglių apskabinimai susitinkant ar atsisveikinant yra paprasčiausia kompensacija tam, ko nedavé tévai: dar vieno paėmimo ant rankų, prisi-glaudimo, apkabinimo ir pamylavimo.

Vienos Šiaulių egzekucijos dalyvės mama pripažino, kad padarė klaidą, nes mažai bendravo su dukra, tik paklausdavo, kaip sekasi, kaip mokykloje ir panašiai. Matyt, apie apkabinimus ar kitokius fizinius kontaktus net klausti neverta, nes ta pati moteris pabrėžė, kad dukrą auklėjo griežtai. Norvegijos budelio vaikystė dar gaubia paslaptis, kaip ir neaiškus mamos vaidmuo jo gyvenime, nes į visus žurnalistų klausimus atsako tik tévas. Tačiau vienas jo poelgis privertė suklusti. Tévas viešai išsižadėjo savo sūnaus. Ir vėl užduosių keistą klausimą: ar bent vienas iš mūsų išsižadėtų kad ir kaip baisiai pasielgusio savo vaiko? Ir dar vienas keistas klausimas: tai gal viešas savo sūnaus išsižadėjimas téra išraiška to, kas šeimoje vyko ilgą laiką?

Tolerancijos šeimoje stoka, mažųjų nuvertinimas, net ir menkas pažeminimas gimdo pyktį, kuris vėliau verčia ieškoti aukos, kad atkerštytų už tévų klaidas, nuodėmes bei paties bejėgiškumą. O gal tai tik paskutinis nevilties kupinas ir kitų žmonių gyvybe įkainotas pagalbos šauksmas? ■

Raimundas Milašiūnas
Tarptautinės psichoanalitikų
asociacijos narys

Lietuvos **nacionalinis**
opers ir baletu
teatras

visam sezonui!

abonementas

- „**5+**“ – tai abonementas visam 2011 m. rudens–2012 m. pavasario sezonui, Jūsų pasirinkimu sudarytas iš 5 ir daugiau skirtingų spektaklių (negalioja premjeroms, savaitgalių spektakliams, koncertams ir renginiams Kamerinėje salėje) su **30 % nuolaidą!**
- „**5 + SAVAITGALIAI**“ – tai abonementas viso 2010 m. rudens–2011 m. pavasario sezono savaitgalių – šeštadienį ir sekmadienį – spektakliams, Jūsų pasirinkimu sudarytas iš 5 ir daugiau spektaklių šeštadieniais ir sekmadieniais (negalioja premjeroms, koncertams ir renginiams Kamerinėje salėje) su **25 % nuolaidą!**
- Akcija vyksta iki rugsėjo 20 d.**
- Kiekvienam, perkančiam abonementą, teatras visą sezoną dovanuoja žurnalus „**BRAVISSIMO**“!**
Pirmieji sužinokite Lietuvos ir pasaulio operos meno naujienas su „**BRAVISSIMO**“!
- Nusipirkę abonementą dalyvausite loterijoje ir galėsite laimėti teatro ir jo rėmėjų įsteigtus prizus:**
 - dienraščio „Lietuvos rytas“ prenumerata metams;
 - 15 LNOBT suvenyrų;
 - 3 fizinės medicinos ir reabilitacijos centro „Gemma“ Vilniuje, (www.gemma.lt) dovanas;
 - 2 žurnalo „Moteris“ prenumeratas metams;
 - 2 žurnalo „GEO“ prenumeratas 3 mėnesiams;
 - dienraščio „Vilniaus diena“ prenumerata metams.
- Loterija vyks rugsėjo 23 d.**, pasibaigus abonementų akcijai.
- Laimėtojai bus paskelbti teatro interneto svetainėje www.opera.lt ir lentoje prie kasų. Laimėtojams pranešime asmeniškai. Prizus laimėtojai turi atsiimti per mėnesį nuo rezultatų paskelbimo.
- Spektaklių pradžia 18.30 val.** (jei nenurodyta kitaip).
- Jūsų užsakymų laukiamo**
Lietuvos nacionalinio operos ir baletu teatro kasose (A. Vienuolio g. 1, Vilnius), galite užsisakyti internetu www.opera.lt
Informacija tel./faksu (8 5) 262 0727 ir mob. telefonais +370 615 51 000, +370 612 46 614.

MECENATAI

ŪKIO BANKAS

SIEMENS

GENERALINIAI RĒMĖJAI

BOSCA

RĒMĖJAI

LRT Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija

rytas

veidas

Vilniaus diena

www.EB.lt

GEO

MOTERIS

BAWIN

Medaus mėnuo, besitęsiantis 3 metus.

Įsigijus arba užsisakius VOLKSWAGEN GOLF, GOLF PLUS, GOLF VARIANT arba TIGUAN VOLKSWAGEN pirmuosius 3 metus arba iki 100 000 kilometrų ridos apmokės visus planuotus techninius patikrinimus. Finansavimą suteikia VOLKSWAGEN LEASING.

Naujas VOLKSWAGEN? Džiaugsmas dėl abipusės simpatijos, pasitikėjimo ir nerūpestingo buvimo kartu. Pojūtis, kad prasidėjo naujas ir gražus gyvenimo etapas. Mes norėtume, kad to niekas nesugadintų. Net planuotų techninių patikrinimų išlaidos. Todėl VOLKSWAGEN jomis pasirūpins, kad Jūs galėtumėte megautis savo naujuoju GOLF arba TIGUAN 3 metus!

Pasiūlymas galioja nuo 2011 m. rugpjūčio 1 iki lapkričio 30 d.

